

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

16 septembre 2011

PROJET DE LOI
portant des dispositions fiscales et diversesBELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

16 september 2011

WETSONTWERP
houdende fiscale en diverse bepalingen

SOMMAIRE

Pages

1. Résumé	3
2. Exposé des motifs	4
3. Avant-projet	17
4. Avis du Conseil d'État.....	22
5. Projet de loi.....	31
6. Annexe.....	38

INHOUD

Blz.

1. Samenvatting.....	3
2. Memorie van toelichting	4
3. Voorontwerp	17
4. Advies van de Raad van State	22
5. Wetsontwerp.....	31
6. Bijlage.....	39

**LE GOUVERNEMENT DEMANDE L'URGENCE CONFORMÉMENT À
L'ARTICLE 80 DE LA CONSTITUTION.**

**DE SPOEDBEHANDELING WORDT DOOR DE REGERING GEVRAAGD
OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 80 VAN DE GRONDWET.**

2830

Le gouvernement a déposé ce projet de loi le 16 septembre 2011.

Le “bon à tirer” a été reçu à la Chambre le 20 septembre 2011.

De regering heeft dit wetsontwerp op 16 september 2011 ingediend.

De “goedkeuring tot drukken” werd op 20 september 2011 door de Kamer ontvangen.

N-VA	:	Nieuw-Vlaamse Alliantie
PS	:	Parti Socialiste
MR	:	Mouvement Réformateur
CD&V	:	Christen-Democratisch en Vlaams
sp.a	:	socialistische partij anders
Ecolo-Groen!	:	Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales – Groen
Open Vld	:	Open Vlaamse liberalen en democraten
VB	:	Vlaams Belang
cdH	:	centre démocrate Humaniste
LDD	:	Lijst Dedecker
INDEP-ONAFH	:	Indépendant - Onafhankelijk

Abréviations dans la numérotation des publications:

DOC 53 0000/000:	Document parlementaire de la 53 ^{ème} législature, suivi du n° de base et du n° consécutif
QRVA:	Questions et Réponses écrites
CRIV:	Version Provisoire du Compte Rendu intégral (couverture verte)
CRABV:	Compte Rendu Analytique (couverture bleue)
CRIV:	Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (avec les annexes) (PLEN: couverture blanche; COM: couverture saumon)
PLEN:	Séance plénière
COM:	Réunion de commission
MOT:	Motions déposées en conclusion d'interpellations (papier beige)

Afkortingen bij de nummering van de publicaties:

DOC 53 0000/000:	Parlementair document van de 53 ^e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer
QRVA:	Schriftelijke Vragen en Antwoorden
CRIV:	Voorlopige versie van het Integraal Verslag (groene kaft)
CRABV:	Beknopt Verslag (blauwe kaft)
CRIV:	Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (met de bijlagen) (PLEN: witte kaft; COM: zalmkleurige kaft)
PLEN:	Plenum
COM:	Commissievergadering
MOT:	Moties tot besluit van interpellaties (beigekleurig papier)

Publications officielles éditées par la Chambre des représentants

Commandes:
Place de la Nation 2
1008 Bruxelles
Tél. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.lachambre.be
e-mail : publications@lachambre.be

Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers

Bestellingen:
Natieplein 2
1008 Brussel
Tel. : 02/ 549 81 60
Fax : 02/549 82 74
www.dekamer.be
e-mail : publicaties@dekamer.be

RÉSUMÉ

Le présent projet de loi tend à prendre les mesures spécifiques suivantes. Il s'agit notamment:

— *de l'adaptation de l'art. 47 du Code des impôts sur les revenus 1992, suite à l'avis de la Commission européenne sur la taxation étalée des plus-values;*

— *de l'adaptation de la modification récente de la règle en matière de suppression du secret bancaire;*

— *de la confirmation d'arrêtés royaux récents en matière de précompte professionnel;*

— *de la confirmation de l'arrêté royal modifiant la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés et de compléter les dispositions légales;*

— *de la suppression des commissions provinciales d'enregistrement dans le cadre de la transposition de la directive services;*

— *de la suppression de l'enregistrement comme entrepreneur.*

SAMENVATTING

Dit wetsontwerp strekt ertoe de volgende specifieke maatregelen uit te vaardigen:

— *de aanpassing van artikel 47 van het Wetboek van de inkomstenbelasting 1992 naar aanleiding van het advies van de Europese Commissie over de gespreide belasting op meerwaarden;*

— *de aanpassing van de recente wijziging van de regels voor de opheffing van het bankgeheim;*

— *de bekrachtiging van recente koninklijke besluiten over de bedrijfsvoorheffing;*

— *de bekrachtiging van het koninklijk besluit tot wijziging van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak en een aanvulling van de wettelijke bepalingen;*

— *de opheffing van de provinciale registratiecommissies in het kader van de omzetting van de dienstenrichtlijn;*

— *de afschaffing van de registratie als aannemer.*

EXPOSÉ DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

GÉNÉRALITÉS

Le présent projet tend à prendre quelques mesures ponctuelles. Il s'agit notamment:

1. une adaptation de l'article 47 du Code des impôts sur les revenus 1992 suite à l'avis motivé n° 2008-4249 de la part de la Commission européenne;

2. d'une adaptation de la modification récente de la règle en matière de suppression du secret bancaire afin de ne pas obliger les receveurs de suivre les mêmes règles strictes que les taxateurs. En même temps, quelques corrections du texte sont apportées qui doivent clarifier certaines parties de ces règles;

3. de la confirmation des arrêtés royaux les plus récents en matière de précompte professionnel;

4. de la confirmation d'un arrêté royal modifiant la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés, et de compléter les dispositions légales de ce même régime fiscal;

5. de la suppression des commissions provinciales d'enregistrement comme le gouvernement l'a déjà annoncé à la Commission européenne dans le cadre de la transposition de la directive services.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

CHAPITRE 1er

Disposition générale

Article 1er

Conformément à l'article 83 de la Constitution, cet article précise que cette loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE 2

Impôts sur les revenus

Art. 2

La Commission des Communautés européennes a notifié à la Belgique un avis motivé relatif à la taxation

MEMORIE VAN TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

ALGEMEEN

Dit ontwerp strekt ertoe enkele punctuele maatregelen te treffen. Het gaat hier inzonderheid om:

1. een aanpassing van artikel 47 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 ingevolge het gemotiveerd advies nr. 2008-4249 vanwege de Europese Commissie;

2. een aanpassing van de recente wijziging aan de regel inzake de opheffing van het bankgeheim teneinde de ontvangers niet te verplichten dezelfde strikte regels te volgen als de aanslagambtenaren. Tezelfdertijd worden enkele tekstuele verbeteringen aangebracht die bepaalde onderdelen van die regels moeten verduidelijken;

3. de bekrachtiging van de recentste koninklijke besluiten inzake bedrijfsvoorheffing;

4. de bekrachtiging van een koninklijk besluit tot wijziging van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak, en een aanvulling van de wettelijke bepalingen van datzelfde fiscaal stelsel;

5. de opheffing van de provinciale registratiecommissies zoals de regering reeds had gemeld aan de Europese commissie in het kader van de omzetting van de dienstenrichtlijn.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

HOOFDSTUK 1

Algemene bepaling

Artikel 1

Overeenkomstig artikel 83 van de Grondwet, bepaalt dit artikel dat de wet een door artikel 78 van de Grondwet beoogde aangelegenheid regelt.

HOOFDSTUK 2

Inkomstenbelastingen

Art. 2

De Commissie van de Europese Gemeenschappen heeft aan België een met redenen omkleed advies

étalée des plus-values (avis motivé, article 258 du traité sur le fonctionnement de l'Union Européenne (TFUE) — avis motivé relatif à l'infraction n° 2008/4249 envoyé par lettre du 6 avril 2011).

La Commission estime que la Belgique n'a pas respecté ses obligations en vertu des articles 49, 56 et 63 du TFUE et des articles 31, 36 et 40 correspondants de l'Accord sur l'Espace économique européen (Accord EEE), consistant notamment à garantir la liberté d'établissement, la libre circulation des capitaux et la libre prestation de service, en subordonnant la taxation étalée des plus-values à la condition que le montant de l'indemnité reçue ou la valeur de réalisation soit réinvesti dans une immobilisation utilisée en Belgique pour l'exercice de l'activité professionnelle.

Par conséquent, le gouvernement propose de mettre les dispositions légales concernant la taxation étalée des plus-values en concordance avec les dispositions de droit européen susvisées en admettant que le emploi puisse revêtir la forme d'immobilisations incorporelles ou corporelles amortissables, utilisées pour l'exercice de l'activité professionnelle tant dans les autres États membres de l'Espace économique européen qu'en Belgique.

Pour l'application du paragraphe 2 de l'article 47, CIR 92 ainsi modifié, il est rappelé que les expressions "immobilisations incorporelles ou corporelles" ont le sens défini à l'article 2, § 1er, 9°, CIR 92.

Cette modification est applicable aux plus-values réalisées à partir de la période imposable qui se rattache à l'exercice d'imposition 2012.

Art. 3 à 6

Dans les articles 154bis, 275¹, 275⁵ et 275⁷ du Code des impôts sur les revenus 1992 (CIR 92) l'ancienne dénomination "La Poste" est remplacé par la nouvelle dénomination "bpost".

Il a été tenu compte des remarques du Conseil d'État relatives aux articles 4 et 6 en projet, formulées dans son avis n° 49 856/1.

overgemaakt met betrekking de gespreide taxatie van meerwaarden (met redenen omkleed advies, artikel 258 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie (VWEU) — met redenen omkleed advies betreffende de inbreuk nr. 2008/4249 toegezonden bij brief van 6 april 2011).

De Commissie is van oordeel dat België de krachtens artikelen 49, 56 en 63 van het VWEU en de overeenkomstige artikelen 31, 36 en 40 van de Overeenkomst van de Europese Economische Ruimte (EER-Overeenkomst) op hem rustende verplichtingen, met name het garanderen van de vrijheid van vestiging, het vrij verkeer van kapitaal en het vrij verrichten van diensten, niet is nagekomen door de gespreide belasting op meerwaarden afhankelijk te maken van de voorwaarde dat de ontvangen vergoeding of de verkoopwaarde wordt belegd in vaste activa die in België voor de uitoefening van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt.

De regering stelt derhalve voor om de wettelijke bepalingen inzake gespreide taxatie van de meerwaarden in overeenstemming te brengen met het Europees verdragsrecht door toe te laten dat de herbelegging kan gebeuren in afschrijfbaar immateriële of materiële vaste activa die voor de beroepsactiviteit worden gebruikt, zowel in alle andere lidstaten van de Europese Economische Ruimte als in België.

Voor de toepassing van het paragraaf 2 van artikel 47, WIB 92 als gewijzigd, wordt in herinnering gebracht dat de uitdrukkingen "immateriële of materiële vaste activa" de betekenis hebben die is bepaald in artikel 2, § 1, 9°, WIB 92.

Deze wijziging is van toepassing op de meerwaarden die zijn gerealiseerd vanaf het belastbare tijdperk dat aan aanslagjaar 2012 verbonden is.

Art. 3 tot 6

In de artikelen 154bis, 275¹, 275⁵ en 275⁷ van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92) wordt de oude benaming "De Post" vervangen door de nieuwe benaming "bpost".

Er is rekening gehouden met de opmerkingen van de Raad van State met betrekking tot de artikelen 4 en 6 in ontwerp in zijn advies nr. 49 856/1.

Art. 7

Afin de permettre aux fonctionnaires du recouvrement, dans le cadre de leur mission spécifique, de pouvoir continuer de demander aux établissements de banque, de change, de crédit ou d'épargne des informations sur leurs clients, tendant à établir leur situation patrimoniale, sans devoir respecter les conditions prévues aux articles 322, §§ 2 à 4 et 327, § 3, CIR 92, comme c'est actuellement déjà le cas relativement aux informations demandées en application de l'article 318, CIR 92, l'article 319bis, CIR 92 a été adapté.

Le point de contact central mentionné à l'article 322, § 3, CIR 92 sera conformément à l'article 322, § 1er, CIR 92, considéré comme un tiers par les receveurs.

Art. 8

Dès lors que la liste des services, établissements et organismes publics énoncée à l'article 327, § 3, CIR 92 ne contient à l'heure actuelle plus d'établissements publics de crédits et que l'Office des chèques postaux a été repris par bpost, ledit article 327, § 3, CIR 92 a été adapté.

Art. 9

Dans l'article 333/1, CIR 92, les modifications suivantes sont apportées:

1° le paragraphe 1er, alinéa 1er, a été adapté afin d'explicitier que l'obligation pour l'administration d'informer le contribuable par écrit du ou des indices de fraude fiscale justifiant une demande de renseignements auprès d'un établissement financier s'applique également lorsque la demande de renseignements vise à déterminer la base imposable conformément à l'article 341, CIR 92, c. à d. lorsque le fisc a l'intention d'établir une imposition sur base de signes et d'indices. Ceci donne aussi une réponse à une des questions du service juridique du Sénat dans ce sens (pièce 5-869/3, p. 27 et 28):

"4) L'article 333bis, § 1er, alinéa 1er, proposé, dispose que, dans le cas visé à l'article 322, § 2, l'administration informe le contribuable par écrit du ou des indices de fraude fiscale justifiant une demande de renseignements auprès d'un établissement financier.

a) Cette obligation s'applique-t-elle également lorsque la demande de renseignements vise à déterminer la base imposable conformément à l'article 341 du

Art. 7

Teneinde de invorderingsambtenaren toe te laten om in het kader van hun specifieke opdracht aan bank-, wissel-, krediet- en spaarinstellingen te kunnen blijven inlichtingen vragen betreffende hun cliënten met het oog op het vaststellen van hun vermogenstoestand, zonder de in de artikelen 322, §§ 2 tot 4, en 327, § 3, WIB 92, vermelde voorwaarden te moeten naleven, zoals dit nu al het geval is met betrekking tot de inlichtingen die worden gevraagd bij toepassing van artikel 318, WIB 92, wordt artikel 319bis, WIB 92 aangepast.

Het centraal aanspreekpunt bedoeld in artikel 322, § 3, WIB 92 zal overeenkomstig artikel 322, § 1, WIB 92 door de ontvangers als een derde beschouwd worden.

Art. 8

Aangezien de lijst van openbare diensten, instellingen en inrichtingen vermeld in artikel 327, § 3, WIB 92 vandaag geen openbare kredietinstellingen meer bevat en het Bestuur der postchecks nu is opgenomen in bpost, wordt het voornoemd artikel 327, § 3, WIB 92 aangepast.

Art. 9

In artikel 333/1, WIB 92, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de paragraaf 1, eerste lid, wordt aangepast om duidelijk te maken dat de verplichting van de administratie om de belastingplichtige schriftelijk in kennis te stellen van de aanwijzingen van belastingontduiking die een vraag om inlichtingen bij een financiële instelling rechtvaardigt, ook van toepassing te maken op de vraag om inlichtingen die erop gericht is de belastbare grondslag te bepalen overeenkomstig artikel 341, WIB 92, met andere woorden wanneer de fiscus voornemens is een aanslag te vestigen op basis van tekenen en indiciën. Dit geeft tevens een antwoord op één van de vragen van de juridische dienst van de Senaat in die zin (stuk 5-869/3, blz. 27 en 28):

"4) Luidens het ontworpen artikel 333bis, § 1, eerste lid, stelt de administratie, in het geval bedoeld in artikel 322, § 2, de belastingplichtige in kennis van de aanwijzingen van belastingontduiking die een vraag om inlichtingen bij een financiële instelling rechtvaardigen.

a) Geldt die verplichting ook wanneer de vraag om inlichtingen erop is gericht de belastbare grondslag te bepalen overeenkomstig artikel 341 WIB 1992, met

CIR 1992, c'est-à-dire lorsque le fisc a l'intention d'établir une imposition sur la base de signes et d'indices? C'est en effet aussi une possibilité qui est prévue par l'article 322, § 2, proposé.

b) L'obligation ne semble pas trouver à s'appliquer lorsque l'administration adresse une demande de renseignements au point de contact central de la Banque nationale de Belgique. Cette demande n'est en effet pas fondée sur l'article 322, § 2, mais plutôt sur l'article 322, § 3. Est-ce que telle est bien l'intention du législateur?

En effet, le gouvernement estime que cette ajout est justifié pour garantir un traitement égal dans les deux cas d'application de l'article 322, § 2, CIR 92. Par contre, il est clair qu'il ne faut pas avertir le contribuable du fait que le point de contact central est demandé de fournir des informations vu son caractère général;

2° le paragraphe 1er a été complété par un alinéa afin que l'obligation pour l'administration d'informer le contribuable par écrit du ou des indices de fraude fiscale ou de l'intention d'établir une imposition sur base de signes et indices justifiant une demande de renseignements auprès d'un établissement financier ne soit pas d'application sur la demande d'un État étranger. En effet, lorsque une administration étrangère pose une telle demande, il est censé, vu les procédures particulières pour de telles demandes, que l'administration étrangère a effectué préalablement les investigations nécessaires auprès du contribuable même de sorte qu'une notification préalable en mènerait qu'à une perte de temps inutile;

3° le paragraphe 2, 2° et 5°, ont été adaptés afin de permettre une correction de renvoi suite à la modification apportée à l'articles 327, § 3, CIR 92.

L'avis n° 49 856/1 du Conseil d'État a été suivi en ce qui concerne une meilleure formulation de l'article 333/1, § 1er, alinéa 1er, CIR 92. Cette modification entre en vigueur le premier jour du mois qui suit la publication de la loi dans le *Moniteur Belge*.

Par contre, le gouvernement est d'avis qu'il est nécessaire de conserver le complément à l'article 333/1, § 1er, CIR 92 en ce qui concerne la non-expédition d'une notification à un contribuable étranger. Le Conseil d'État semble, dans son avis n° 49 856/1, partir du fait que, dans les autres pays, une règle similaire existe en matière de demande de renseignements à des établissements financiers. Rien n'est toutefois moins

andere woorden wanneer de fiscus voornemens is om een aanslag te vestigen op basis van tekenen en indiciën? Dat is immers ook een mogelijkheid waarin het ontworpen artikel 322, § 2, voorziet.

b) De verplichting lijkt niet te gelden wanneer de administratie een vraag om inlichtingen richt aan het centraal aanspreekpunt van de Nationale Bank. Die vraag is immers niet gegrond op artikel 322, § 2, maar op artikel 322, § 3. Is dat de bedoeling van de wetgever?

De regering meent inderdaad dat deze aanvulling toch verantwoord is om een gelijke behandeling te waarborgen in de beide gevallen dat artikel 322, § 2, WIB 92 kan worden toegepast. Het is daarentegen duidelijk dat het niet nodig is de belastingplichtige te verwittigen van het feit dat het centraal aanspreekpunt gevraagd is inlichtingen te verstekken gelet op het algemene karakter daarvan;

2° paragraaf 1 wordt aangevuld met een lid om de verplichting van de administratie om de belastingplichtige schriftelijk in kennis te stellen van de aanwijzing of de aanwijzingen van belastingontduiking of van het voornemen om een aanslag te vestigen op basis van tekenen en indiciën die een vraag om inlichtingen bij een financiële instelling rechtvaardigt niet van toepassing te maken op de vraag van een buitenlandse Staat. Wanneer een buitenlandse administratie een aanvraag doet, moet immers worden geacht, gelet op de bijzondere procedures voor dergelijke vragen, dat de buitenlandse administratie vooraf reeds de nodige onderzoeksverrichtingen bij de belastingplichtige zelf heeft verricht zodat de voorafgaande kennisgeving enkel kan leiden tot nutteloos tijdverlies;

3° paragraaf 2, 2° en 5°, worden aangepast omwille van een verbetering van de verwijzing ingevolge de wijziging aangebracht aan het artikel 327, § 3, WIB 92.

Het advies nr. 49 856/1 van de Raad van State is gevolgd wat een betere formulering van artikel 333/1, § 1, eerste lid, WIB 92 betreft. Deze wijziging treedt in werking op de eerste dag van de maand na die waarin de wet bekend is gemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Daarentegen is de regering van mening dat het noodzakelijk is de aanvulling aan artikel 333/1, § 1, WIB 92 met betrekking tot het niet moeten toesturen van een kennisgeving aan een buitenlandse belastingplichtige te behouden. De Raad van State gaat er in het advies nr.49 856/1 blijkbaar van uit dat in de andere landen een gelijkaardige regel bestaat inzake het vragen van inlichtingen aan financiële instellingen. Niets is echter minder

vrai. Dans la plupart des pays, il n'y a aucune limitation de la possibilité de demander de tels renseignements. Dans ce sens, il est dès lors tout à fait pertinent que le fonctionnaire délégué, en réponse à une demande du Conseil d'État, signale que l'envoi d'une notification par l'administration belge pourrait mettre l'investigation dans l'autre État en danger. L'administration étrangère doit en effet entreprendre toutes les démarches dans le cadre de ses propres compétences pour obtenir les renseignements demandés mais cela implique donc rarement qu'une notification doive être envoyée au contribuable étranger.

Dans l'hypothèse où l'administration étrangère est dans l'obligation de faire une notification conformément à ses règles de droit interne, cela devra nécessairement se produire au moment où la question est posée à l'administration belge; qui sur ce point n'est qu'une simple personne intermédiaire entre l'administration étrangère et l'établissement financier belge.

Pour ces raisons, il ne semble pas opportun d'envoyer une notification depuis la Belgique.

En ce qui concerne la remarque du Conseil d'État en matière d'atteinte à la vie privée (point 2 des Observations générales dans l'avis n° 49856/1), l'attention est attirée sur la motivation détaillée faite à ce propos déjà reprise dans les amendements n° 15 et 17 du projet de loi portant des dispositions diverses par lequel la levée du secret bancaire a été introduite par l'adaptation de l'article 322, CIR 92 et l'insertion de l'article 333/1, CIR 92 (document parlementaire DOC 53K1208/007, p. 8 à 18). Pour plus de clarté, cette motivation a été reproduite intégralement ci-après:

“En outre, il a été tenu compte, dans la rédaction des articles de loi ci-après, des observations formulées par la Commission de la Protection de la vie privée dans l'avis n° 13/2010 du 31 mars 2010. C'est ainsi qu'une procédure dite “par paliers” est prévue. Cela signifie que le fisc ne peut recueillir les informations demandées auprès de l'organisme financier que si une enquête suffisamment large a déjà été menée et s'il existe une présomption claire que des données utiles sont dissimulées.

L'avis précité de la Commission de la protection de la vie privée indique également que le contribuable doit être mis au courant de la demande d'information auprès des institutions financières. Le présent amendement en tient compte, notamment en prévoyant une notification au contribuable simultanément à la demande d'information aux institutions financières.”

waar. In de meeste landen is er geen enkele beperking van de mogelijkheid om dergelijke inlichtingen te vragen. In die zin is het dan ook terecht dat de gedelegeerde ambtenaar in antwoord op een vraag vanwege de Raad van State opmerkt dat een eventuele toezending van een kennisgeving door de Belgische administratie het onderzoek in de andere Staat in gevaar kan brengen. De buitenlandse administratie moet immers effectief alle stappen ondernemen binnen haar eigen bevoegdheden om de vereiste inlichtingen te bekomen maar dit impliceert dus zelden dat er een kennisgeving aan de buitenlandse belastingplichtige moet worden verzonden.

In het geval de buitenlandse administratie krachtens haar internrechtelijke regels verplicht is een kennisgeving te doen, zal dat noodzakelijkerwijs moeten gebeuren op het ogenblik dat de vraag aan de Belgische administratie wordt gesteld die op dat punt enkel een tussenpersoon is tussen de buitenlandse administratie en de Belgische financiële instelling.

Om die redenen lijkt het niet opportuun om vanuit België een kennisgeving toe te sturen.

Wat de opmerking van de Raad van State inzake de schending van de persoonlijke levenssfeer betreft (punt 2 van de Algemene opmerkingen in het advies nr. 49856/1), wordt gewezen op de uitvoerige motivering daaromtrent die reeds is opgenomen bij het amendementen nr. 15 tot 17 bij het wetsontwerp houdende diverse bepalingen waarmee de opheffing van het bankgeheim werd ingevoerd door de aanpassing van artikel 322, WIB 92 en de invoeging van artikel 333/1, WIB 92 (parlementair document DOC 53K1208/007, blz. 8 tot 18). Voor alle duidelijkheid wordt die motivering hierna in extenso weergegeven:

“Verder werd in de redactie van de hiernavolgende wetsartikelen rekening gehouden met de opmerkingen in het advies nr. 13/2010 van 31 maart 2010 dat door de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer werd uitgebracht. Zo wordt er een zogenaamde “getrapte” procedure ingebouwd. Dit wil zeggen dat de fiscus de gevraagde informatie pas bij de financiële instelling kan opvragen indien er al een voldoende ruim onderzoek is gevoerd en er een duidelijk vermoeden is dat nuttige gegevens verborgen worden gehouden.

In voormeld advies van de Privacycommissie wordt eveneens gesteld dat de belastingplichtige moet geïnformeerd worden over de vraag om informatie bij de financiële instellingen. In dit amendement wordt hiermee rekening gehouden, meer bepaald door een kennisgeving aan de belastingplichtige te voorzien, gelijktijdig met de vraag om informatie aan de financiële instellingen.”

La modification de l'article 333/1, § 1er, alinéa 1er, CIR 92 en projet cadre tout à fait dans cette même optique dans l'hypothèse où il y a intention d'appliquer la taxation par signes et indices, expressément le fait d'introduire la règle selon laquelle, simultanément à la demande de renseignement à l'établissement financier, une notification doit être envoyée au contribuable concerné.

Sur base de ces arguments, il a été jugé que l'éventuelle atteinte à la vie privée restait dans les limites de ce que la Commission de Protection de la Vie Privée estime tolérable.

Art. 10

Afin de garantir un texte cohérent de l'article 156*bis*, CIR 92 pour les exercices d'imposition 2011 et suivants, il est proposé d'adapter l'entrée en vigueur des modifications qui ont été apportées à l'article précité par l'article 5, B, de la loi de relance économique du 27 mars 2009.

Art. 11

Cet article règle l'entrée en vigueur.

CHAPITRE 3

Confirmation d'arrêtés royaux en matière de précompte professionnel

Art. 12 et 13

Conformément à l'article 275, § 3, CIR 92, les arrêtés royaux en matière de précompte professionnel doivent être confirmés le plus rapidement possible par une loi.

L'arrêté royal du 28 février 2011 modifiant, en matière de précompte professionnel, l'AR/CIR 92 ainsi que l'arrêté royal du 15 mars 2011 modifiant l'arrêté royal précité sont par conséquent soumis pour confirmation aux Chambres législatives. Cette confirmation entrera en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Les arrêtés royaux précités contiennent les mesures suivantes:

De wijziging aan artikel 333/1, § 1, eerste lid, WIB 92 in ontwerp kadert volledig in diezelfde optiek door in het geval van een voornemen tot toepassing van de taxatie volgens tekenen en indiciën, uitdrukkelijk de regel in te voeren dat gelijktijdig met de vraag om inlichtingen aan de financiële instelling een kennisgeving aan de betrokken belastingplichtige moet worden gezonden.

Op grond van deze argumenten wordt geoordeeld dat een eventuele schending van de persoonlijke levenssfeer binnen de perken blijft van wat door de Commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer als toelaatbaar wordt geacht.

Art. 10

Teneinde voor de aanslagjaren 2011 en volgende een coherente tekst te hebben van artikel 156*bis*, WIB 92, wordt voorgesteld om de inwerkingtreding van de wijzigingen die aan het voormelde artikel werden aangebracht door artikel 5, B, van de economische herstelwet van 27 maart 2009, aan te passen.

Art. 11

Dit artikel regelt de inwerkingtreding.

HOOFDSTUK 3

Bekrachtiging van koninklijke besluiten inzake bedrijfsvoorheffing

Art. 12 en 13

Overeenkomstig artikel 275, § 3, WIB 92, moeten de koninklijke besluiten met betrekking tot de bedrijfsvoorheffing zo spoedig mogelijk bij wet worden bekrachtigd.

Het koninklijk besluit van 28 februari 2011 tot wijziging van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing en het koninklijk besluit van 15 maart 2011 tot wijziging van het voormelde besluit worden bijgevolg ter bekrachtiging aan de Wetgevende Kamers voorgelegd. Die bekrachtiging zal in werking treden op de dag van de bekendmaking van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

De voormelde koninklijke besluiten bevatten de volgende maatregelen:

A. Arrêté royal du 28 février 2011 modifiant, en matière de précompte professionnel, l'AR/CIR 92

1. Le nouveau crédit d'impôt instauré par l'article 4 de la loi du ... (date de la loi modifiant le Code des impôts sur les revenus 1992 en ce qui concerne le bonus à l'emploi et l'indemnité de dédit; voir DOC 53 1379/006) pour les contribuables ayant un bas salaire et qui bénéficient du bonus à l'emploi (article 289ter/1 du Code des impôts sur les revenus 1992) est déjà appliqué dans le précompte professionnel depuis avril 2011.

2. Le précompte professionnel sur les allocations légales et extra-légales pour chômage économique est augmenté de 10,09 pct. à 18,75 pct. à partir d'avril 2011.

B. Arrêté royal du 15 mars 2011 modifiant l'arrêté royal du 28 février 2011 modifiant, en matière de précompte professionnel, l'AR/CIR 92

Le précompte professionnel est augmenté de 10,09 pct. à 18,75 pct. pour les allocations légales et extra-légales pour toute forme de chômage temporaire à partir d'avril 2011.

CHAPITRE 4

Douane et accises

Art. 14

L'arrêté royal du 29 décembre 2010 modifiant la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés a été pris sur base de l'article 11 de la loi générale du 18 juillet 1977 sur les douanes et accises. Conformément aux dispositions du paragraphe 2 dudit article 11, l'ensemble des arrêtés pris au cours d'une année par application du paragraphe 1er de cet article 11, fait l'objet d'un projet de loi de confirmation dont les Chambres législatives sont saisies au début de l'année suivante.

Art. 15

Dans sa rédaction actuelle, le paragraphe 6 de l'article 3 de la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés, délègue des pouvoirs secondaires au ministre des Finances quant à la manière de cerner la notion de prix de vente au détail des tabacs manufacturés et quant aux éléments à y incorporer et

A. Koninklijk besluit van 28 februari 2011 tot wijziging van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing

1. Het nieuwe belastingkrediet dat door artikel 4 van de wet van ... (datum van de wet tot wijziging van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 wat de werkbonus en de opzeggingsvergoeding betreft; zie DOC 53 1379/006) wordt ingevoerd voor belastingplichtigen met lage lonen die een werkbonus verkrijgen (artikel 289ter/1 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992), wordt reeds vanaf april 2011 doorgerekend in de bedrijfsvoorheffing.

2. De bedrijfsvoorheffing op wettelijke en extrawettelijke vergoedingen voor economische werkloosheid is vanaf april 2011 verhoogd van 10,09 pct. naar 18,75 pct.

B. Koninklijk besluit van 15 maart 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 februari 2011 tot wijziging van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing

De bedrijfsvoorheffing wordt voor de wettelijke en extrawettelijke vergoedingen voor alle vormen van tijdelijke werkloosheid vanaf april 2011 verhoogd van 10,09 pct. naar 18,75 pct.

HOOFDSTUK 4

Douane en accijnzen

Art. 14

Het koninklijk besluit van 29 december 2010 tot wijziging van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak werd genomen op grond van artikel 11 van de algemene wet inzake douane en accijnzen van 18 juli 1977. Krachtens paragraaf 2 van dit artikel 11 maken de besluiten, die in de loop van een jaar zijn getroffen bij toepassing van paragraaf 1 van dit artikel 11, tezamen het voorwerp uit van een ontwerp van bekrachtigingwet dat, bij het begin van het volgende jaar, bij de wetgevende Kamers wordt ingediend.

Art. 15

De huidige tekst van paragraaf 6 van artikel 3 van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak delegeert bijkomende bevoegdheden aan de minister van Financiën inzake de begripsomschrijving van de kleinhandelsprijs voor tabaksfabrikaten en de elementen waaruit deze prijs wordt

sans nuire au fait que le prix maximum de vente au détail des produits reste toujours fixé par l'importateur ou le fabricant comme l'oblige l'article 9, de la Directive 95/59/CE du 27 novembre 1995 concernant les impôts autres que les taxes sur le chiffre d'affaires frappant la consommation des tabacs manufacturés.

En outre, en vue de faire face aux cas de mise en consommation par des particuliers de produits du tabac étrangers non commercialisés dans le pays et dont, partant, aucun prix de vente au détail n'est connu, le ministre des Finances peut déterminer en fonction des éléments constitutifs du prix de vente de la catégorie correspondant au prix moyen pondéré, le coefficient par lequel il faut multiplier le prix unitaire d'acquisition des produits importés ou introduits dans le pays pour calculer la base imposable nécessaire à la fixation des impôts dus.

Devant les nombreuses remarques émises par le Conseil d'État lors d'avis rendus dans des législations semblables, il s'avère donc nécessaire de rendre ce pouvoir au Roi.

En outre, depuis le 1er janvier 2011, un nouveau système de perception des accises et de la TVA sur les produits du tabac a été mis en œuvre, par voie informatisée, et ce pour répondre pleinement à un avis motivé émis par la Commission européenne à l'égard de la Belgique, au sujet du moment de la mise à la consommation des produits, celui-ci n'étant pas la commande des signes fiscaux comme c'était le cas depuis de nombreuses années. Ce nouveau système s'inscrit donc dans la définition européenne prescrite à l'article 7 de la directive 2008/118/CE du Conseil du 16 décembre 2008 relative au régime général d'accise et abrogeant la directive 92/12/CEE et transposée à l'article 6 de la loi du 22 décembre 2009 relative au régime général d'accise.

Toutefois, le paiement de l'accise et de la TVA ne correspondant plus à la commande des signes fiscaux, il a été constaté après quelques mois de fonctionnement du système, que celui-ci prêtait le flanc à certaines interprétations de la part du secteur économique qui l'utilisait et que les commandes de signes fiscaux ne correspondaient plus nécessairement aux mises en consommation qui devaient en être faites, l'interprétation permettant des achats préventifs de signes fiscaux lors de futures modifications de la fiscalité comme c'est par exemple le cas tous les ans au 1er février lors de la mise en œuvre des dispositions relevant de la notion du

samengesteld, zonder dat dit enige invloed mag hebben op het feit dat de maximum kleinhandelsprijs van deze producten steeds wordt bepaald door de invoerder of fabrikant zoals opgelegd door artikel 9 van de Richtlijn 95/59/EG van de Raad van 27 november 1995 betreffende de belasting, andere dan omzetbelasting, op het verbruik van tabaksfabrikaten.

Bovendien kan de minister van Financiën, met het oog op de in verbruikstelling van buitenlandse tabak door particulieren die niet in de handel wordt gebracht en waarvan derhalve geen kleinhandelsprijs bekend is, op grond van de elementen die de verkoopprijs van de categorie die overeenstemt met de gewogen gemiddelde prijs bepalen, de coëfficiënt vaststellen waarmee de aankoopprijs per eenheid ingevoerde of in het land binnengebrachte tabak moet worden vermenigvuldigd voor de berekening van de belastbare basis noodzakelijk voor het vaststellen van de verschuldigde belastingen.

In het licht van de talrijke opmerkingen die door de Raad van State werden opgeworpen in adviezen verleend met betrekking tot identieke wetgeving, is het noodzakelijk dat deze bevoegdheid wordt verleend aan de Koning.

Daarnaast dient opgemerkt dat sedert 1 januari 2011 een nieuw — geïnformatiseerd — systeem van inning van accijnzen en btw op tabaksfabrikaten in werking is getreden, en dit om tegemoet te komen aan het gemotiveerd advies dat de Europese Commissie had uitgevaardigd tegen België met betrekking tot het moment van inverbruikstelling van tabaksfabrikaten. Dit moment is immers niet het moment van het bestellen van de fiscale kentekens, zoals het jarenlang werd toegepast in België. Met dit nieuwe systeem voldoet België bijgevolg aan de Europese definitie zoals voorgeschreven bij artikel 7 van de Richtlijn 2008/118/EG van de Raad van 16 december 2008 houdende een algemene regeling inzake accijns en houdende intrekking van Richtlijn 92/12/EEG, en omgezet in Belgisch recht bij artikel 6 van de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen.

Nu is echter — enkele maanden nadat het nieuwe systeem in werking is getreden en dat het moment van de betaling van de accijnzen en van de btw niet meer samenvalt met het moment van het bestellen van de fiscale kentekens — gebleken dat de bestellingen van de fiscale kentekens niet meer overeenstemden met de inverbruikstellingen van tabaksfabrikaten die noodzakelijkerwijze zouden moeten geschieden. Blijkbaar gaf dit nieuwe systeem aanleiding tot bepaalde interpretaties bij de marktdeelnemers, welke er in bestonden dat zij als voorzorgsmaatregel fiscale kentekens aankochten in het licht van toekomstige wijzigingen van de fiscaliteit,

prix moyen pondéré annuel. Cette manœuvre est également possible lors de changement intervenant dans la fiscalité, ou lors de la suppression de certains types de contenants ou même lors de hausses de prix. Afin de parer à semblable manœuvre, il s'avère nécessaire de limiter les achats de signes fiscaux à un certain niveau correspondant à la moyenne des mises en consommation des douze derniers mois augmentée de quinze pourcent pour permettre au commerce de s'effectuer normalement (pour l'année 2010 les achats de signes fiscaux sont assimilés à des mises en consommation pour ce calcul). Toutefois, et afin de ne pas brider les différentes politiques commerciales des opérateurs économiques, il sera toujours possible de commander une quantité supérieure moyennant une justification à apprécier par les autorités administratives.

Enfin, dans le but de permettre au secteur économique d'effectuer ses prévisions de politique commerciale, voire de hausse de prix pour l'année suivante, il s'indique une nécessité de publication officielle, par les autorités publiques, des différents éléments de détermination des prix moyens pondérés obtenus par application du § 5*bis* de l'article 3 de la même loi.

L'avis du Conseil d'État n° 49 856/1 a été suivi.

Art. 16

Une erreur de retranscription du texte du projet d'amendement visant la modification de l'article 43 de la loi du 22 décembre 2009, a été constatée. En effet, alors que le projet initial faisait mention d'un "support papier", le texte discuté par la Chambre lors de l'examen de la loi du 14 avril 2011, fait mention d'un "rapport papier". Cette erreur de retranscription concerne uniquement le texte français.

L'avis du Conseil d'État n° 49 856/1 a été suivi.

CHAPITRE 5

Abrogation de l'enregistrement comme entrepreneur

Le présent chapitre vise l'abrogation de l'enregistrement comme entrepreneur tel qu'il est repris à l'article 401 du Code des impôts sur les revenus 1992 (CIR 92) et à l'article 30*bis* de la loi du 27 juin 1969 révisant

zoals bijvoorbeeld het geval is op 1 februari van elk jaar wanneer de bepalingen inzake de jaarlijkse gewogen gemiddelde prijs worden toegepast. Deze kunstgreep is eveneens mogelijk bij een wijziging van de fiscaliteit of in geval van het verdwijnen van bepaalde verpakkingen of zelfs bij prijsstijgingen. Teneinde dergelijke kunstgrepen te vermijden is het noodzakelijk om de aankopen van de fiscale kentekens te beperken tot een bepaald niveau dat overeenstemt met het gemiddelde van de inverbruikstellingen gedurende de twaalf voorgaande maanden vermeerderd met vijftien percent, dit laatste om de marktdeelnemers niet te belemmeren (voor de berekening voor het jaar 2010 zijn de aankopen gelijk aan de inverbruikstellingen). In dit kader zal het ook steeds mogelijk zijn om een hogere hoeveelheid fiscale kentekens te bestellen doch enkel mits voldoende motivering en na aanvaarding door de administratieve overheden.

Tenslotte is het noodzakelijk dat de overheid officieel de verschillende elementen bekendmaakt die de gewogen gemiddelde prijzen, zoals vermeld in paragraaf 5*bis* van artikel 3 van dezelfde wet, bepalen en dit teneinde de marktdeelnemers toe te laten hun handelspolitiek vooraf te bepalen, zoals bijvoorbeeld de prijsstijgingen voor het volgende jaar.

Het advies van de Raad van State nr. 49 856/1 is gevolgd.

Art. 16

Er werd een fout bij de retranscriptie van de ontwerp tekst van het amendement tot wijziging van artikel 43 van de wet van 22 december 2009 vastgesteld. Inderdaad, waar het oorspronkelijke ontwerp melding maakte van "un support papier", werd in de tekst besproken in de Kamer naar aanleiding van de analyse van de wet van 14 april 2011 melding gemaakt van "un rapport papier". Deze fout bij de retranscriptie betreft enkel de Franse tekst.

Het advies van de Raad van State nr. 49 856/1 is gevolgd.

HOOFDSTUK 5

Afschaffing van de registratie als aannemer

Dit hoofdstuk beoogt het afschaffen van de registratie als aannemer, zoals die is verwoord in artikel 401 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (WIB 92) en in artikel 30*bis* van de wet van 27 juni 1969 tot herziening

l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

L'enregistrement des entrepreneurs a connu de nombreuses réformes depuis 2007 suite à l'arrêt de la Cour de Justice du 9 novembre 2006. Jusqu'à cet arrêt, la règle était que, s'il n'y avait pas d'enregistrement au moment de la conclusion du contrat, une responsabilité solidaire était d'application pour les dettes fiscales et sociales. En plus, s'il n'y avait pas d'enregistrement au moment du paiement, une obligation de retenue était d'application sur les factures et une obligation de versement au gouvernement valait pour les dettes sociales et fiscales. Cet arrêt a jugé que cette réglementation d'enregistrement belge en vigueur à l'époque allait à l'encontre de la libre circulation des services (article 49 et 50 du traité CE).

Après cette condamnation, le gouvernement belge a décidé que la responsabilité solidaire et l'obligation de retenue ne dépendraient plus de l'absence de l'enregistrement mais bien de l'existence de dettes fiscales ou sociales.

Par conséquent, l'enregistrement comme entrepreneur tel qu'il existe maintenant n'a de conséquences que pour les rénovations, pour certaines réductions à l'impôt des personnes physiques et pour l'obtention de primes dans la réglementation régionale et locale. Il est néanmoins clair que l'enregistrement d'entrepreneurs étrangers qui souhaitent faire profiter leurs clients de ces avantages fiscaux constitue une obligation réelle qui est également contraire aux articles 56 et 57 TFUE (anciennement 49 et 50 du traité CE).

L'arrêt de la Cour de Justice du 15 juillet 2010, affaire C-74/09, a déjà condamné la Belgique dans le cadre des dispositions légales en matière de marchés publics de travaux, à cause de la procédure en matière d'enregistrement comme entrepreneur qui est considéré étant contraire au Traité européen.

La Chancellerie du Premier Ministre a déjà reconnu cette problématique dans le cadre des marchés publics. Un avis publié au *Moniteur belge* du 1er août 2008 stipule que l'enregistrement ne peut pas être un critère de régularité dans l'appréciation d'une offre dans le cadre des marchés publics.

Par ailleurs, sur base des articles 56 et 57 TFUE (anciennement 49 et 50 du traité CE), l'Europe ne peut accepter non plus que le fait de pouvoir bénéficier ou non d'avantages fédéraux, régionaux et / ou communaux soit conditionné à une obligation étendue et préalable d'enregistrement. Une telle obligation pour toutes

van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De registratie van aannemers kende sinds 2007 een aantal grote hervormingen als gevolg van het arrest van het Hof van Justitie van 9 november 2006. Tot dat arrest was de regel dat, indien er geen registratie was op het ogenblik van het afsluiten van de overeenkomst, een hoofdelijke aansprakelijkheid gold voor fiscale en sociale schulden. Bovendien gold, indien er geen registratie was op het ogenblik van de betaling, een inhoudingsplicht op de facturen en doorstortingsplicht aan de overheid voor sociale en fiscale schulden. Het genoemde arrest oordeelde dat die toenmalige Belgische registratieregeling strijdig was met het vrij verkeer van diensten (artikel 49 en 50 EG-verdrag).

Na deze veroordeling heeft de Belgische overheid besloten dat de hoofdelijke aansprakelijkheid en de inhoudingsplicht niet langer afhankelijk worden gesteld van het niet geregistreerd zijn, maar wel van het hebben van fiscale of sociale schulden.

Bijgevolg heeft de registratie als aannemer zoals ze nu nog bestaat enkel nog gevolgen voor bepaalde verminderingen in de personenbelasting en het verkrijgen van premies in de regionale en lokale regelgeving. Het is echter duidelijk dat de registratie voor buitenlandse aannemers die hun klanten willen laten genieten van deze fiscale voordelen, een feitelijke verplichting uitmaakt die eveneens strijdig is met de artikelen artikel 56 en 57 V.W.EU (oude artikel 49 en 50 van het EG-verdrag).

Het arrest van het Hof van Justitie van 15 juli 2010, zaak C-74/09, heeft België, in het kader van de regelgeving inzake overheidsopdrachten, inmiddels reeds veroordeeld omwille van de procedure inzake de registratie als aannemer die als strijdig met het Europese verdrag wordt beschouwd.

De Kanselarij van de Eerste Minister heeft deze problematiek reeds erkend in het kader van de overheidsopdrachten. Een bericht dat werd gepubliceerd in het *Staatsblad* van 1 augustus 2008 stelt dat de registratie geen regelmatigheids criterium mag zijn in de beoordeling van een offerte in het kader van overheidsopdrachten.

Anderzijds is het voor Europa op basis van de artikelen 56 en 57 V.W.EU (oude artikel 49 en 50 van het EG-verdrag) ook niet aanvaardbaar dat het al dan niet kunnen verkrijgen van federale, gewestelijke en/of gemeentelijke voordelen, afhankelijk wordt gesteld van een uitgebreide voorafgaande registratieverplichting. Een

les entreprises de construction qui veulent démarrer sur le marché belge constitue un haut seuil d'accès et donc une restriction inacceptable de la concurrence.

De plus, le gouvernement a notifié à plusieurs reprises à la Commission européenne, dans le cadre de la transposition de la directive services (Directive 2006/123/CE du Parlement européen et du Conseil du 12 décembre 2006 relative aux services dans le marché intérieur), que la procédure relative à l'enregistrement comme entrepreneur n'est pas non plus conforme à cette directive et que dès lors des initiatives seront prises. Cela apparaît aussi clairement de la terminologie de l'article 1er, alinéa 2, de la loi du 26 mars 2010 sur les services (*Moniteur belge* du 30 avril 2010, édition 2):

“Elle met partiellement en œuvre les dispositions de la Directive 2006/123/CE du Parlement européen et du Conseil du 12 décembre 2006 relative aux services dans le marché intérieur.”

Le 28 janvier 2010, la Commission européenne a transmis à la Belgique une mise en demeure, n° 2010/0010, pour transposition incomplète de ladite directive. Entre-temps, la Belgique a déjà reçu deux avis motivés dans lesquels la Commission européenne indique une fois de plus que, malgré les calendriers joints à la réponse à la mise en demeure, un nombre de textes, y compris les dispositions du présent chapitre, n'ont pas été promulgué.

Entretemps, la loi du 14 avril 2011 portant des dispositions diverses a abrogé la condition relative à l'enregistrement comme entrepreneur pour les mesures fédérales. Il sera demandé aux autorités régionales et locales de faire la même chose.

Pour cette raison le présent chapitre propose d'abroger l'enregistrement comme entrepreneur, autant dans le CIR 92 que dans la loi sur la sécurité sociale afin d'éviter que la Belgique soit condamnée pour transposition incomplète d'une directive importante.

Section 1re

Modifications au Code des impôts sur les revenus 1992

Art. 17

L'article 400 CIR 92 est adapté afin d'insérer la définition des travaux pour lesquels les articles 402 et 403, CIR 92 peuvent s'appliquer, dans l'article 400, CIR 92. En plus, le 5° du même article est abrogé vu le fait

dergelijke verplichting voor alle bouwondernemingen die op de Belgische markt willen starten, vormt immers een hoge toetredingsdrempel en dus een ontoelaatbare inperking van de mededinging.

Bovendien heeft de regering in het kader van de omzetting van de dienstenrichtlijn (Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt) reeds meermaals aan de Europese commissie gemeld dat de procedure met betrekking tot de registratie als aannemer evenmin conform is aan die richtlijn en dat dus op dat vlak initiatieven zullen worden genomen. Dit blijkt ook duidelijk uit de terminologie van artikel 1, tweede lid, van de wet van 26 maart 2010 van dienstenwet (*Belgisch Staatsblad* van 30 april 2010, editie 2):

“Zij voert gedeeltelijk de bepalingen uit van de Richtlijn 2006/123/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 december 2006 betreffende diensten op de interne markt.”

De Europese commissie heeft België op 28 januari 2010 een ingebrekestelling, nr. 2010/0010, toegezonden wegens onvolledige omzetting van de genoemde richtlijn. Inmiddels heeft België ook reeds twee gemotiveerde adviezen ontvangen waarbij de Europese commissie er nogmaals op wijst dat, ondanks de in het antwoord op de ingebrekestelling toegevoegde kalenders, een aantal teksten, waaronder de bepalingen van dit hoofdstuk, nog niet zijn uitgevaardigd.

Inmiddels heeft de wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen de voorwaarde inzake de registratie als aannemer reeds opgeheven voor de federale maatregelen. De regionale en lokale overheden zullen worden gevraagd om dit eveneens te doen.

Daarom wordt in dit hoofdstuk voorgesteld om de registratie als aannemer, zowel in het WIB 92 als in de RSZ-wet, af te schaffen om te vermijden dat België wordt veroordeeld wegens onvolledige omzetting van een belangrijke richtlijn.

Afdeling 1

Wijzigingen aan het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Art. 17

Artikel 400, WIB 92 wordt aangepast om de omschrijving van de werken waarop de artikelen 402 en 403, WIB 92 uitwerking kunnen hebben, in artikel 400, WIB 92 in te voegen. Tevens wordt het 5° van dat artikel

que cette définition n'a plus d'utilité à cause de la suppression de la procédure en matière d'enregistrement comme entrepreneur du CIR 92.

Art. 18

Le présent article abroge l'article 401, CIR 92. En effet, cet article règle la procédure d'enregistrement des entrepreneurs.

Section 2

Modifications à l'article 30bis de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

Art. 19

Cet article adapte les dispositions concernant la sécurité sociale, de la même manière que les dispositions du CIR 92 (articles 17 et 18 en projet).

Il a été tenu compte de la remarque du Conseil d'État relative à l'article en projet, formulée dans son avis n° 49 856/1.

Section 3

Modifications aux articles 93, § 3, et 94, alinéa 2, du Code pénal social

Art. 20

Les commissions d'enregistrement instituées par le Roi en vertu de l'article 401 du Code des impôts sur les revenus 1992 et de l'article 30bis, § 2, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs étant supprimées, cet article vise à supprimer la référence à ces commissions dans les articles 93, § 3 et 94, alinéa 2, du Code pénal social.

Section 4

Entrée en vigueur

Art. 21

L'abrogation de l'enregistrement comme entrepreneur entrera en vigueur à la date fixée par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

opgeheven omwille van het feit dat die definitie geen enkel nut meer heeft door het verwijderen van de procedure inzake de registratie als aannemer uit het WIB 92.

Art. 18

Dit artikel heft artikel 401, WIB 92 op. Dit artikel regelt immers de procedure voor de registratie als aannemer.

Afdeling 2

Wijzigingen aan artikel 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Art. 19

Dit artikel past de bepalingen betreffende de sociale zekerheid aan, op dezelfde wijze als deze van het WIB 92 (artikelen 17 en 18 in ontwerp).

Er is rekening gehouden met de opmerking van de Raad van State met betrekking tot dit artikel in ontwerp in zijn advies nr. 49 856/1.

Afdeling 3

Wijzigingen aan de artikelen 93, § 3, en 94, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek

Art. 20

Omdat de registratiecommissies, opgericht door de Koning in uitvoering van artikel 401 van het Wetboek inkomstenbelasting 1992 en van artikel 30bis, § 2 van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, worden afgeschaft, beoogt dit artikel de verwijzing naar deze commissies in de artikelen 93 § 3 en 94, alinea 2 van het Sociaal Strafwetboek te schrappen.

Afdeling 4

Inwerkingtreding

Art. 21

De afschaffing van de registratie als aannemer zal in werking treden op de datum die door de Koning wordt vastgelegd bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

De cette manière, il est répondu à la remarque du Conseil d'État formulée dans son avis n° 49 856/1 que l'entrée en vigueur proposée semble être trop courte afin de pouvoir adapter toutes les autres législations à temps. En outre, le gouvernement a publié le 19 août 2011 un avis dans le *Moniteur belge* dans lequel il est demandé à toutes les autorités de tenir compte du fait que l'enregistrement comme entrepreneur va être supprimé et qu'il est par conséquent nécessaire d'adapter les dispositions qui renvoient à des travaux qui sont effectués par un entrepreneur enregistré conformément à l'article 401 du Code des impôts sur les revenus 1992 ou l'article 30*bis*, § 2, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Le vice-premier ministre et ministre des Finances,

Didier REYNERS

*La vice-première ministre
et ministre des Affaires sociales,*

Laurette ONKELINX

La vice-première ministre et ministre de l'Emploi,

Joëlle MILQUET

Op deze manier wordt tegemoet gekomen aan de opmerking van de Raad van State in zijn advies nr. 49 856/1 dat de voorgestelde inwerkingtreding te kort lijkt te zijn om alle andere reglementeringen tijdig te kunnen aanpassen. Bovendien heeft de regering op 19 augustus 2011 een bericht in het *Belgisch Staatsblad* bekend gemaakt waarin alle overheden wordt gevraagd er rekening mee te houden dat de registratie als aannemer zal worden afgeschaft en dat het derhalve nuttig is de bepalingen aan te passen die verwijzen naar werken die zijn uitgevoerd door een aannemer die is geregistreerd overeenkomstig artikel 401 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 of artikel 30*bis*, § 2, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

De vice-eerste minister en minister van Financiën,

Didier REYNERS

*De vice-eerste minister
en minister van Sociale Zaken,*

Laurette ONKELINX

De vice-eerste minister en minister van Werk,

Joëlle MILQUET

AVANT-PROJET DE LOI

soumis à l'avis du Conseil d'État

Avant-projet de loi portant des dispositions fiscales et diverses**CHAPITRE 1er****Disposition générale****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE 2**Impôts sur les revenus****Art. 2**

À l'article 47, § 2, du Code des impôts sur les revenus 1992, les mots "en Belgique" sont remplacés par les mots "dans un État membre de l'Espace économique européen".

Art. 3

Dans l'article 154*bis*, alinéa 1er, deuxième tiret, du même Code, remplacé et modifié par la loi du 27 mars 2009, les mots "La Poste" sont remplacés par le mot "bpost".

Art. 4

Dans l'article 275¹, alinéa 2, troisième tiret, du même Code, inséré par la loi du 3 juillet 2005 et modifié par la loi-programme du 27 décembre 2006 et par les lois des 17 mai 2007 et 27 mars 2009, les mots "La Poste" sont remplacés par le mot "bpost".

Art. 5

Dans l'article 275⁵, § 2, 1°, b, et 2°, b, du même Code, remplacé et modifié par la loi du 27 mars 2009, les mots "La Poste" sont chaque fois remplacés par le mot "bpost".

Art. 6

Dans l'article 275⁷, alinéa 2, troisième tiret, du même Code, inséré par la loi du 17 mai 2007 et modifié par la loi du 27 mars 2009, les mots "La Poste" sont remplacés par le mot "bpost".

VOORONTWERP VAN WET

onderworpen aan het advies van de Raad van State

Voorontwerp van wet houdende fiscale en diverse bepalingen**HOOFDSTUK 1****Algemene bepaling****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2**Inkomstenbelastingen****Art. 2**

In artikel 47, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, worden de woorden "in België" vervangen door de woorden "in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte".

Art. 3

In artikel 154*bis*, eerste lid, tweede streepje, van hetzelfde Wetboek, vervangen en gewijzigd bij de wet van 27 maart 2009, worden de woorden "De Post" vervangen door het woord "bpost".

Art. 4

In artikel 275¹, tweede lid, derde streepje, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 3 juli 2005 en gewijzigd bij de programmawet van 27 december 2006 en bij de wetten van 17 mei 2007 en 27 maart 2009, worden de woorden "De Post" vervangen door het woord "bpost".

Art. 5

In artikel 275⁵, § 2, 1°, b en 2°, b, van hetzelfde Wetboek, vervangen en gewijzigd bij de wet van 27 maart 2009, worden de woorden "De Post" telkens vervangen door het woord "bpost".

Art. 6

In artikel 275⁷, tweede lid, derde streepje, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 17 mei 2007 en gewijzigd bij de wet van 27 maart 2009, worden de woorden "De Post" vervangen door het woord "bpost".

Art. 7

Dans l'article 319*bis*, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 27 décembre 2006, les mots "à l'article 318." sont remplacés par les mots "aux articles 318, 322, §§ 2 à 4, et 327, § 3."

Art. 8

Dans l'article 327 du même Code, le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

"§ 3. Le § 1er n'est pas applicable à la société anonyme de droit public bpost.

Le § 1er reste cependant applicable dans les cas et aux conditions mentionnés aux articles 318, alinéa 2, et 322, §§ 2 à 4."

Art. 9

Dans l'article 333/1 du même Code, inséré par la loi du 14 avril 2011, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

"Art. 333/1. § 1er. Dans les cas visés aux articles 322, § 2, et 327, § 3, alinéa 2, l'administration informe le contribuable par écrit de l'indice ou des indices de fraude fiscale ou de l'intention de déterminer la base imposable conformément à l'article 341 justifiant une demande de renseignements auprès d'un établissement financier. Cette notification s'effectue par envoi recommandé à la poste simultanément à l'envoi de la demande de renseignements précitée.";

2° le paragraphe 1er est complété par un alinéa rédigé comme suit:

"L'alinéa 1er n'est pas d'application aux demandes de renseignements provenant d'administrations étrangères telles que visé à l'article 322, § 4.";

3° dans le paragraphe 2, 2°, les mots "l'article 322, § 2" sont remplacés par les mots "les articles 322, § 2, et 327, § 3, alinéa 2,";

4° dans le paragraphe 2, 5°, les mots "l'article 322, §§ 2 à 4." sont remplacés par les mots "les articles 322, §§ 2 à 4, et 327, § 3, alinéa 2."

Art. 10

L'article 6, alinéa 6 de la loi de relance économique du 27 mars 2009 est remplacé par ce qui suit:

Art. 7

In artikel 319*bis*, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 december 2006, worden de woorden "bedoeld in artikel 318." vervangen door de woorden "bedoeld in de artikelen 318, 322, §§ 2 tot 4, en 327, § 3."

Art. 8

In artikel 327 van hetzelfde Wetboek wordt paragraaf 3 vervangen als volgt:

"§ 3. Het bepaalde in § 1 is niet van toepassing op de naamloze vennootschap van publiek recht bpost.

Het bepaalde in § 1 blijft evenwel van toepassing in de gevallen en onder de voorwaarden als bedoeld in de artikelen 318, tweede lid, en 322, § 2 tot 4."

Art. 9

In artikel 333/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 april 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het eerste lid, vervangen als volgt:

"Art. 333/1. § 1. In de gevallen bedoeld in de artikelen 322, § 2, en 327, § 3, tweede lid, stelt de administratie de belastingplichtige schriftelijk in kennis van de aanwijzing of de aanwijzingen van belastingontduiking of van het voornemen om de belastbare grondslag te bepalen overeenkomstig artikel 341 die een vraag om inlichtingen bij een financiële instelling rechtvaardigen. Deze kennisgeving gebeurt bij een ter post aangetekende brief gelijktijdig met het verzenden van de voormelde vraag om inlichtingen.";

2° paragraaf 1 wordt aangevuld met een lid dat luidt als volgt:

"Het eerste lid is evenmin van toepassing op de vragen vanwege buitenlandse administraties als bedoeld in artikel 322, § 4.";

3° in paragraaf 2, 2°, worden de woorden "artikel 322, § 2," vervangen door de woorden "de artikelen 322, § 2, en 327, § 3, tweede lid,";

4° in paragraaf 2, 5°, worden de woorden "artikel 322, §§ 2 tot 4" vervangen door de woorden "de artikelen 322, §§ 2 tot 4, en 327, § 3, tweede lid,".

Art. 10

Artikel 6, zesde lid, van de Economische herstellwet van 27 maart 2009 wordt vervangen als volgt:

“L'article 5, B, est applicable à partir de l'exercice d'imposition 2009, étant entendu qu'en ce qui concerne les dépenses visées à l'article 156*bis*, alinéa 1er, 2°, du Code des impôts sur les revenus 1992, il n'est applicable qu'aux dépenses effectivement payées en 2009 et 2010.”

Art. 11

Les articles 7 à 9 entrent en vigueur le 1er juillet 2011.

L'article 2 est applicable aux plus-values réalisées pendant une période imposable liée à l'exercice d'imposition 2012.

CHAPITRE 3

Confirmation d'arrêtés royaux en matière de précompte professionnel

Art. 12

Sont confirmés avec effet à la date de leur entrée en vigueur respective:

1. l'arrêté royal du 28 février 2011 modifiant, en matière de précompte professionnel, l'AR/CIR 92;

2. l'arrêté royal du 15 mars 2011 modifiant l'arrêté royal du 28 février 2011 modifiant, en matière de précompte professionnel, l'AR/CIR 92.

Art. 13

L'article 12 entre en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

CHAPITRE 4

Douane et accises

Art. 14

L'arrêté royal du 29 décembre 2010 modifiant la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés est confirmé avec effet au 1er janvier 2011.

Art. 15

L'article 3, § 6, de la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés est remplacé par la disposition suivante:

“§ 6. Le Roi détermine ce qu'il faut entendre par prix de vente au détail pour l'application de la présente loi. Il peut également fixer, par référence aux éléments constitutifs du prix de vente au détail de chacun des produits définis par la

“Artikel 5, B, is van toepassing vanaf aanslagjaar 2009, met dien verstande dat het, wat de in artikel 156*bis*, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde uitgaven betreft, slechts van toepassing is op de uitgaven die werkelijk zijn betaald in 2009 en 2010.”

Art. 11

De artikelen 7 tot 9 treden in werking op 1 juli 2011.

Artikel 2 is van toepassing op de meerwaarden gerealiiseerd tijdens een belastbaar tijdperk dat is verbonden aan aanslagjaar 2012.

HOOFDSTUK 3

Bekrachtiging van koninklijke besluiten inzake bedrijfsvoorheffing

Art. 12

Bekrachtigd worden met ingang van de dag van hun respectieve inwerkingtreding:

1. het koninklijk besluit van 28 februari 2011 tot wijziging van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing;

2. het koninklijk besluit van 15 maart 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 februari 2011 tot wijziging van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing.

Art. 13

Artikel 12 treedt in werking de dag waarop deze wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

HOOFDSTUK 4

Douane en accijnzen

Art. 14

Het koninklijk besluit van 29 december 2010 tot wijziging van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak wordt bekrachtigd met ingang van 1 januari 2011.

Art. 15

Artikel 3, § 6, van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak wordt vervangen als volgt:

“§ 6. Voor de toepassing van deze wet bepaalt de Koning wat onder kleinhandelsprijs moet worden verstaan. Met verwijzing naar de elementen van de kleinhandelsprijs van elk van de bij deze wet gedefinieerde producten behorende tot

présente loi appartenant à la classe de prix correspondant au prix moyen pondéré le mode de calcul du prix de vente au détail fictif des tabacs manufacturés correspondant mis à la consommation dans le pays sans y faire l'objet d'un commerce.

Il détermine également la durée de la période transitoire pendant laquelle, lors d'un changement de fiscalité, de fiscalité minimale, de prix de vente au détail ou de suppression d'un type de contenant, les produits du tabac peuvent encore être commercialisés munis de signes fiscaux acquis avant la date dudit changement.

Il peut aussi prescrire l'obligation de publication annuelle des prix moyens pondérés relatifs aux différents produits des tabacs manufacturés ainsi que la possibilité de limiter la quantité de signes fiscaux qui peuvent être acquis sur une période déterminée par les opérateurs économiques."

Art. 16

À l'article 43 de la loi du 22 décembre 2009 relative au régime général d'accise, modifié par l'article 72 de la loi du 14 avril 2011 portant des dispositions diverses (1), dans le texte français les mots "sur un rapport papier" sont remplacés par les mots "sur un support papier".

CHAPITRE 5

Abrogation de l'enregistrement comme entrepreneur

Section 1re

Modifications au Code des impôts sur les revenus 1992

Art. 17

À l'article 400 du Code des impôts sur les revenus, inséré par l'arrêté royal du 26 décembre 1998 et modifié par la loi-programme du 27 avril 2007, les modifications suivantes sont apportées:

a) le 1° est remplacé par ce qui suit:

"1° Travaux: les activités visées à l'article 20, § 2, de l'arrêté royal n° 1 du 29 décembre 1992, relatif aux mesures tendant à assurer le paiement de la taxe sur la valeur ajoutée;"

b) le 5° est abrogé.

Art. 18

L'article 401 du même Code, inséré par l'arrêté royal du 26 décembre 1998 et modifié par la loi-programme du 27 avril 2007, est abrogé.

de prijsklasse die overeenstemt met de gewogen gemiddelde prijs, kan hij eveneens de berekeningswijze bepalen voor de fictieve kleinhandelsprijs van de overeenkomstige tabaksfabrikaten die hier te lande in het verbruik worden gesteld zonder het voorwerp uit te maken van een handel.

In geval van wijziging van de fiscaliteit, van de minimumfiscaliteit of van de kleinhandelsprijs of in geval van opheffing van een soort van verpakking bepaalt hij eveneens de duur van de overgangperiode tijdens dewelke de tabaksproducten, bekleed met fiscale kentekens verkregen voor de datum van deze wijzigingen, nog kunnen worden verkocht.

Hij kan eveneens de verplichting voorschrijven tot het jaarlijks publiceren van de gewogen gemiddelde prijzen van de verschillende tabaksproducten alsook in de mogelijkheid voorzien om de hoeveelheid fiscale kentekens te beperken die nog gedurende een welbepaalde periode kunnen worden verkregen door de marktdeelnemers."

Art. 16

In artikel 43 van de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen, gewijzigd bij artikel 72 van de wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen (1), worden in de Franse tekst de woorden "sur un rapport papier" vervangen door de woorden "sur un support papier".

HOOFDSTUK 5

Afschaffing van de registratie als aannemer

Afdeling 1

Wijzigingen aan het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Art. 17

In artikel 400 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, vervangen bij koninklijk besluit van 26 december 1998 en gewijzigd bij de programmawet van 27 april 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de bepaling opgenomen onder 1° wordt vervangen als volgt:

"1° Werken: de werkzaamheden die zijn vermeld in artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde;"

b) de bepaling opgenomen onder 5° wordt opgeheven.

Art. 18

Artikel 401 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij koninklijk besluit van 26 december 1998 en gewijzigd bij de programmawet van 27 april 2007, wordt opgeheven.

Section 2

Modifications à l'article 30bis de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

Art. 19

À l'article 30bis de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, remplacé par la loi-programme du 27 avril 2007 et modifié par la loi du 27 décembre 2007, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 1er, 1°, est remplacé par ce qui suit:

“1° Travaux: les activités visées à l'article 20, § 2, de l'arrêté royal n° 1 du 29 décembre 1992, relatif aux mesures tendant à assurer le paiement de la taxe sur la valeur ajoutée;”;

b) le paragraphe 1er, 5°, est abrogé;

c) le paragraphe 2 est abrogé.

Section 3

Modifications aux articles 93, § 3, et 94, alinéa 2, du Code pénal social

Art. 20

Dans les articles 93, § 3, et 94, alinéa 2, du Code pénal social, les mots “et aux commissions instituées par le Roi en vertu de l'article 401 du Code des impôts sur les revenus et de l'article 30bis, § 2, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs” sont chaque fois abrogés.

Section 4

Entrée en vigueur

Art. 21

Le présent chapitre entre en vigueur le premier jour de la deuxième mois qui suit la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

Afdeling 2

Wijzigingen aan artikel 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Art. 19

In artikel 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, vervangen bij de programmawet van 27 april 2007 en gewijzigd bij de wet van 27 december 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de bepaling opgenomen onder paragraaf 1, 1°, wordt vervangen als volgt:

“1° Werken: de werkzaamheden die zijn vermeld in artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde;”;

b) de bepaling opgenomen onder paragraaf 1, 5°, wordt opgeheven;

c) de bepaling opgenomen onder paragraaf 2 wordt opgeheven.

Afdeling 3

Wijzigingen aan de artikelen 93, § 3, en 94, tweede lid, van het sociaal strafwetboek

Art. 20

In de artikelen 93, § 3, en 94, tweede lid, van het sociaal strafwetboek, worden de woorden “en naar de Commissies die ingesteld zijn door de Koning krachtens artikel 401 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en artikel 30bis, § 2, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders” opgeheven.

Afdeling 4

Inwerkingtreding

Art. 21

Dit hoofdstuk treedt in werking op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de bekendmaking van deze wet in het *Belgisch Staatsblad*.

**AVIS DE LA SECTION DE LÉGISLATION
DU CONSEIL D'ÉTAT
N° 49 856/1 DU 5 JUILLET 2011**

Le Conseil d'État, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Finances, le 16 juin 2011, d'une demande d'avis, dans un délai de trente jours, sur un projet de loi "portant des dispositions fiscales et diverses", a donné l'avis suivant:

En application de l'article 84, § 3, alinéa 1er, des lois sur le Conseil d'État, coordonnées le 12 janvier 1973, la section de législation a fait porter son examen essentiellement sur la compétence de l'auteur de l'acte, le fondement juridique ¹ et l'accomplissement des formalités prescrites.

*
* *

PORTÉE DE L'AVANT-PROJET

L'avant-projet de loi soumis pour avis comporte un certain nombre de mesures ponctuelles.

Le chapitre 2 ("Impôts sur les revenus") remplace la dénomination "La Poste" par "bpost" dans plusieurs articles du Code des impôts sur les revenus 1992 (ci-après: CIR 92) (voir les articles 3 à 6 du projet; voir également l'article 8), adapte le régime de la taxation étalée des plus-values prévu à l'article 47 du CIR 92 en admettant désormais le emploi dans tous les États membres de l'EEE (article 2) et, consécutivement à l'assouplissement récent du secret bancaire, dispose que les receveurs ne doivent pas appliquer les mêmes règles strictes que les fonctionnaires du recouvrement (article 7). Il est en outre précisé que l'administration doit informer le contribuable par écrit des indices de fraude fiscale ou de l'intention d'établir une imposition indiciaire ², lorsque cela justifie une demande de renseignements auprès d'un établissement financier (article 9).

Le chapitre 3 confirme deux arrêtés royaux modificatifs en matière de précompte professionnel (articles 12 et 13).

Le chapitre 4 comporte diverses dispositions modificatives en matière de douane et accises (articles 14 à 16).

Le chapitre 5 abroge les règles relatives à l'enregistrement des entrepreneurs, tant sur le plan fiscal (articles 17 et 18), que sur le plan social (articles 19 et 20). Les commissions d'enregistrement provinciales sont supprimées.

¹ S'agissant d'un avant-projet de loi, on entend par fondement juridique la conformité aux normes supérieures.

² C.-à-d., d'estimer la base d'imposition au moyen de signes et indices (voir l'article 341 du CIR 92).

**ADVIES VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE
NR. 49 856/1 VAN 5 JULI 2011**

De Raad van State, afdeling Wetgeving, eerste kamer, op 16 juni 2011 door de Minister van Financiën verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een voorontwerp van wet "houdende fiscale en diverse bepalingen", heeft het volgende advies gegeven:

Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond¹, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*
* *

STREKKING VAN HET VOORONTWERP

Het om advies voorgelegde voorontwerp van wet bevat een aantal punctuele maatregelen.

Hoofdstuk 2 ("Inkomstenbelastingen") vervangt de benaming "De Post" door "bpost" in een aantal artikelen van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 (hierna: WIB 92) (zie de artikelen 3 tot 6 van het ontwerp; zie ook artikel 8), past het gespreid taxatieregime van meerwaarden overeenkomstig artikel 47 WIB 92 aan door herbelegging voortaan toe te laten in alle lidstaten van de EER (artikel 2) en bepaalt naar aanleiding van de recente versoepeling van het bankgeheim dat ontvangers niet dezelfde strikte regels moeten volgen als de aanslagambtenaren (artikel 7). Daarnaast wordt verduidelijkt dat de administratie de belastingplichtige schriftelijk in kennis moet stellen van aanwijzingen van belastingontduiking of van het voornemen om indiciair te taxeren² wanneer die een vraag om inlichtingen bij een financiële instelling rechtvaardigen (artikel 9).

Hoofdstuk 3 bekrachtigt twee wijzigende koninklijke besluiten inzake de bedrijfsvoorheffing (artikelen 12 en 13).

Hoofdstuk 4 omvat uiteenlopende wijzigingsbepalingen inzake douane en accijnzen (artikelen 14 tot 16).

Hoofdstuk 5 schaft de regeling inzake de aannemersregistratie af, zowel op fiscaal (artikelen 17 en 18) als op sociaal gebied (artikelen 19 en 20). De provinciale registratiecommissies worden opgeheven.

¹ Aangezien het om een voorontwerp van wet gaat wordt onder rechtsgrond de conformiteit met hogere rechtsnormen verstaan.

² D.w.z. het ramen van de belastbare grondslag op basis van tekenen en indicia (zie artikel 341 WIB 92).

OBSERVATIONS GÉNÉRALES

1. Il résulte de l'article 333/1 du CIR 92, tel qu'il est modifié par l'article 9 du projet, lu en combinaison avec l'article 322 du CIR 92, que le secret bancaire peut être levé, non seulement lorsqu'il existe des indices de fraude fiscale, mais aussi simplement sur la base d'une "intention" d'appliquer l'article 341 du CIR 92 (taxation indiciaire)³. L'article 322, § 2, alinéa 1er, du CIR 92 dispose en effet:

"Lorsque l'administration dispose dans le cadre de l'enquête d'un ou de plusieurs indices de fraude fiscale ou lorsque l'administration envisage de déterminer la base imposable conformément à l'article 341, un établissement de banque, de change, de crédit ou d'épargne est considéré comme un tiers soumis sans restriction à l'application des dispositions du paragraphe 1er"⁴.

La disposition en projet impose d'informer le contribuable par écrit, d'une part, de l'indice ou des indices de fraude fiscale, et d'autre part, de l'"intention" de déterminer la base imposable conformément à l'article 341 du CIR 92.

Il résulte de l'exposé des motifs du projet, que le gouvernement estime que cet ajout est justifié "pour garantir un traitement égal dans les deux cas d'application de l'article 322, § 2, CIR 92". Cette mesure n'est pas d'application aux demandes de renseignements provenant d'administrations étrangères: selon l'exposé des motifs, dans ce cas en effet, "il est censé, vu les procédures particulières pour de telles demandes, que l'administration étrangère a effectué préalablement les investigations nécessaires auprès du contribuable même de sorte qu'une notification préalable ne mènerait qu'à une perte de temps inutile".

Le délégué a encore apporté la précision suivante:

"Hoewel het hier inderdaad om twee verschillende groepen gaat, is het logisch dat eenzelfde maatregel is uitgewerkt. In het verleden is immers ruimschoots gebleken dat de administratie zich net in deze twee situaties het vaakst tot de financiële instellingen wou/moest wenden om inlichtingen omtrent een klant te bekomen. Door de bepaling van artikel 318, WIB 92 was het evenwel onmogelijk gebruik te maken van die inlichtingen behalve bij aanwijzingen van fraude. Zoals in Fiscoloog 1241, van 8-3-2011 wordt vermeld, toont het bestaan van een indiciaal tekort volgens het Hof van Cassatie weliswaar aan dat de aangifte onjuist was (Cass. 26 april 2002; Fisc., nr. 851, p. 11) maar het vormt op zich geen bewijs van belastingontduiking (Antwerpen 29 juni 1999, Fisc., nr. 805, p. 12). Om die reden is het nodig gebleken om uitdrukkelijk het voornemen van de indiciaire taxatie mee op te nemen in de nieuwe tekst om zo een lacune in de vorige

³ L'article 341, alinéa 1er, du CIR 92 dispose: "Sauf preuve contraire, l'évaluation de la base imposable peut être faite, pour les personnes morales comme pour les personnes physiques, d'après des signes ou indices d'où résulte une aisance supérieure à celle qu'attestent les revenus déclarés".

⁴ Cette disposition résulte d'un amendement sur lequel l'avis du Conseil d'État, section de législation, n'a pas été demandé.

ALGEMENE OPMERKINGEN

1. Uit artikel 333/1 WIB 92, zoals het wordt gewijzigd bij artikel 9 van het ontwerp, gelezen in samenhang met artikel 322 WIB 92, blijkt dat het bankgeheim kan worden doorbroken niet enkel als er aanwijzingen van belastingontduiking zijn, doch ook louter op grond van het "voornemen" om artikel 341 WIB 92 (indiciaire taxatie)³ toe te passen. Artikel 322, § 2, eerste lid, WIB 92 bepaalt immers:

"Wanneer de administratie bij het onderzoek over één of meer aanwijzingen van belastingontduiking beschikt of wanneer de administratie zich voorneemt om de belastbare grondslag te bepalen overeenkomstig artikel 341, wordt een bank-, wissel-, krediet- of spaarinstelling als een derde beschouwd waarop de bepalingen van paragraaf 1 onverminderd van toepassing zijn."⁴

Volgens de ontworpen bepaling dient de belastingplichtige schriftelijk in kennis te worden gesteld, in het ene geval, van de aanwijzing of aanwijzingen van belastingontduiking, en in het andere geval, van het "voornemen" om de grondslag te bepalen overeenkomstig artikel 341 WIB 92.

Uit de memorie van toelichting bij het ontwerp blijkt dat de regering deze aanvulling verantwoord acht "om een gelijke behandeling te waarborgen in de beide gevallen dat artikel 322, § 2, WIB 92 kan worden toegepast". Deze regeling wordt niet van toepassing gemaakt voor vragen vanwege een buitenlandse administratie: volgens de memorie moet in dat geval "immers worden geacht, gelet op de bijzondere procedures voor dergelijke vragen, dat de buitenlandse administratie vooraf reeds de nodige onderzoeksverrichtingen bij de belastingplichtige zelf heeft verricht zodat de voorafgaande kennisgeving enkel kan leiden tot nutteloos tijdverlies".

De gemachtigde verstrekke daarnaast nog de volgende toelichting:

"Hoewel het hier inderdaad om twee verschillende groepen gaat, is het logisch dat eenzelfde maatregel is uitgewerkt. In het verleden is immers ruimschoots gebleken dat de administratie zich net in deze twee situaties het vaakst tot de financiële instellingen wou/moest wenden om inlichtingen omtrent een klant te bekomen. Door de bepaling van artikel 318, WIB 92 was het evenwel onmogelijk gebruik te maken van die inlichtingen behalve bij aanwijzingen van fraude. Zoals in Fiscoloog 1241, van 8-3-2011 wordt vermeld, toont het bestaan van een indiciaal tekort volgens het Hof van Cassatie weliswaar aan dat de aangifte onjuist was (Cass. 26 april 2002; Fisc., nr. 851, p. 11) maar het vormt op zich geen bewijs van belastingontduiking (Antwerpen 29 juni 1999, Fisc., nr. 805, p. 12). Om die reden is het nodig gebleken om uitdrukkelijk het voornemen van de indiciaire taxatie mee op te nemen in de nieuwe tekst om zo een lacune in de vorige tekst recht te zet-

³ Artikel 341, eerste lid WIB 92 luidt: "Behoudens tegenbewijs mag de raming van de belastbare grondslag, zowel voor rechtspersonen als voor natuurlijke personen, worden gedaan volgens tekenen en indiciën waaruit een hogere graad van goedgeheid blijkt dan uit de aangegeven inkomsten."

⁴ Die bepaling is het resultaat van amendering, waarover de Raad van State, afdeling Wetgeving, niet om advies is verzocht.

tekst recht te zetten. Hierdoor kan de administratie, die op grond van de haar gekende gegevens kan vermoeden dat de belastingplichtige inkomsten niet heeft aangegeven, via het wettelijk vermoeden van tekenen en indicieën toch overgaan tot een correcte vestiging van de belasting. Het is immers noodzakelijk dat de opgestelde indiciaire afrekening alle positieve en negatieve vermogens-elementen bevat. Vandaar dat de vraag om inlichtingen aan een derde (de financiële instelling), met respect van de vastgelegde voorwaarden, een hulpmiddel is om de correcte vestiging te waarborgen. Om die reden is een gelijke behandeling van verschillende groepen te verantwoorden. Het Grondwettelijk Hof zal in voorkomend geval het laatste woord hebben in deze discussie en zou eventueel kunnen besluiten tot vernietiging in zoverre het Hof zou oordelen dat het effectief zou gaan om een schending van het gelijkheidsbeginsel, *quod non*.

Er wordt tenslotte nog opgemerkt dat de administratie niet zonder meer vragen kan stellen aan een financiële instelling in het kader van een indiciaire taxatie. Artikel 322, § 2, derde lid, 2°, WIB 92 is op dat vlak duidelijk:

(§ 2. De door de minister aangestelde ambtenaar mag de machtiging slechts verlenen:

...)

2° nadat hij heeft vastgesteld dat het gevoerde onderzoek een eventuele toepassing van artikel 341 uitwijst of één of meer aanwijzingen van belastingontduiking heeft opgeleverd en dat er vermoedens zijn dat de belastingplichtige gegevens daarover bij een in het tweede lid bedoelde instelling verborgen houdt of dat de belastingplichtige weigert om die gegevens zelf te verschaffen.”

2. La levée du secret bancaire a pour effet de porter atteinte à la vie privée.

Le droit au respect de la vie privée et familiale ⁵ est notamment garanti par l'article 22 de la Constitution et par l'article 8 de la Convention européenne de sauvegarde des droits de l'homme et des libertés fondamentales (CEDH). Les droits que garantissent la Constitution et la CEDH ne sont pas absolus. Bien que la Constitution garantisse à chacun le droit au respect de sa vie privée et familiale, cette disposition y ajoute immédiatement: "sauf dans les cas et conditions fixés par la loi".

Ces dispositions requièrent que toute ingérence des autorités dans le droit au respect de la vie privée soit prescrite par une disposition législative suffisamment précise et qu'elle corresponde à un besoin social impérieux, c'est-à-dire proportionnée à l'objectif légitime poursuivi (en l'occurrence: une meilleure perception de l'impôt, en permettant une lutte plus efficace contre la fraude fiscale). Pour apprécier si ces exigences sont respectées, il faut également examiner si les règles envisagées offrent des garanties suffisantes pour éviter dans la mesure du possible que le pouvoir d'investigation soit

⁵ Le droit au respect de la vie privée peut également être revendiqué dans une certaine mesure par les personnes morales.

ten. Hierdoor kan de administratie, die op grond van de haar gekende gegevens kan vermoeden dat de belastingplichtige inkomsten niet heeft aangegeven, via het wettelijk vermoeden van tekenen en indicieën toch overgaan tot een correcte vestiging van de belasting. Het is immers noodzakelijk dat de opgestelde indiciaire afrekening alle positieve en negatieve vermogens-elementen bevat. Vandaar dat de vraag om inlichtingen aan een derde (de financiële instelling), met respect van de vastgelegde voorwaarden, een hulpmiddel is om de correcte vestiging te waarborgen. Om die reden is een gelijke behandeling van verschillende groepen te verantwoorden. Het Grondwettelijk Hof zal in voorkomend geval het laatste woord hebben in deze discussie en zou eventueel kunnen besluiten tot vernietiging in zoverre het Hof zou oordelen dat het effectief zou gaan om een schending van het gelijkheidsbeginsel, *quod non*.

Er wordt tenslotte nog opgemerkt dat de administratie niet zonder meer vragen kan stellen aan een financiële instelling in het kader van een indiciaire taxatie. Artikel 322, § 2, derde lid, 2°, WIB 92 is op dat vlak duidelijk:

(§ 2. De door de minister aangestelde ambtenaar mag de machtiging slechts verlenen:

...)

2° nadat hij heeft vastgesteld dat het gevoerde onderzoek een eventuele toepassing van artikel 341 uitwijst of één of meer aanwijzingen van belastingontduiking heeft opgeleverd en dat er vermoedens zijn dat de belastingplichtige gegevens daarover bij een in het tweede lid bedoelde instelling verborgen houdt of dat de belastingplichtige weigert om die gegevens zelf te verschaffen.”

2. Het doorbreken van het bankgeheim houdt een inbreuk op de privacy in.

Het recht op de eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven⁵ wordt onder meer gewaarborgd door artikel 22 van de Grondwet en artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM). De rechten die bij artikel 22 van de Grondwet en bij artikel 8 EVRM worden gewaarborgd, zijn niet absoluut. Hoewel artikel 22 van de Grondwet aan eenieder het recht op eerbiediging van zijn privéleven en zijn gezinsleven toekent, voegt die bepaling daaraan immers onmiddellijk toe: "behoudens in de gevallen en onder de voorwaarden door de wet bepaald".

De voormelde bepalingen vereisen dat elke overheidsinmenging in het recht op eerbiediging van het privéleven en het gezinsleven wordt voorgeschreven door een voldoende precieze wettelijke bepaling en dat zij beantwoordt aan een dwingende maatschappelijke behoefte, dit wil zeggen evenredig is met de nagestreefde wettelijke doelstelling (in dit geval: de betere inning van de belastingen, door een efficiëntere bestrijding van de fiscale fraude mogelijk te maken). Bij de beoordeling daarvan dient ook rekening gehouden te worden met het gegeven of de ontworpen regeling voldoende waarborgen

⁵ Het recht op de eerbiediging van het privéleven komt in zekere mate ook toe aan de rechtspersonen.

utilisé d'une manière arbitraire et que l'atteinte à la vie privée et à la vie familiale soit disproportionnée.

3. En permettant qu'une demande de renseignements soit formulée auprès d'un établissement financier pour le seul motif que l'administration fiscale a l'"intention" de déterminer la base imposable conformément à l'article 341 du CIR 92, il pourra être fait un large usage de ce procédé. En outre, selon les règles en projet, informer le contribuable concerné de cette intention est suffisant.

L'autre cas de figure, qui est réglé par l'article 333/1, § 1er, alinéa 1er, du CIR 92, en projet, fixe des limites plus strictes à l'ingérence dans la vie privée du contribuable concerné. En effet, l'administration fiscale doit alors disposer d'indices de fraude fiscale et elle doit également les communiquer au contribuable. Un frein est ainsi mis aux ingérences arbitraires, dès lors que les éléments qui conduisent à lever le secret bancaire doivent être portés à la connaissance du contribuable, ce qui lui permet d'exercer un droit de contrôle et, le cas échéant, d'également s'y opposer.

Il s'ensuit que, pour éviter, dans la mesure du possible, que le pouvoir d'investigation soit utilisé d'une manière arbitraire et que l'atteinte à la vie privée et à la vie familiale soit disproportionnée, également dans le cas où il y a une intention de faire application de l'article 341 du CIR 92, il faudrait prévoir une même obligation d'informer le contribuable des éléments précis qui justifient de demander des renseignements auprès d'un établissement financier.

On peut dès lors suggérer de rédiger l'article 333/1, § 1er, alinéa 1er, du CIR 92 de la manière suivante:

"Dans les cas visés aux articles 322, § 2, et 327, § 3, alinéa 2, l'administration informe le contribuable de l'indice ou des indices de fraude fiscale ou des éléments sur la base desquels il a été établi que les investigations menées peuvent éventuellement conduire à une application de l'article 341 et qui justifient une demande de renseignements auprès d'un établissement financier. Cette notification s'effectue par envoi recommandé à la poste simultanément à l'envoi de la demande de renseignements précitée ⁶."

4. Comme cela a déjà été observé, l'obligation d'informer le contribuable par écrit de l'indice de fraude fiscale ou de l'intention de déterminer la base imposable ne s'applique pas aux demandes provenant des administrations étrangères visées à l'article 322, § 4, du CIR 92. On présume en effet que l'administration étrangère a effectué préalablement les investigations nécessaires auprès du contribuable même de sorte qu'une notification préalable ne mènerait qu'à "une perte de temps inutile".

Reste à savoir si cette justification peut réellement autoriser une différence de traitement en matière de notification entre les demandes d'origine nationale et celles provenant

⁶ Le gouvernement devra vérifier s'il ne faudra pas, en conséquence, adapter l'article 322 du CIR 92.

biedt om arbitrair gebruik van onderzoeksbevoegdheden zoveel mogelijk uit te sluiten en te verhinderen dat de inbreuk op het privéleven en het gezinsleven buitenmatig wordt.

3. Door het vragen om inlichtingen bij een financiële instelling mogelijk te maken louter op basis van het "voornemen" van de fiscale administratie om op grond van artikel 341 WIB 92 de belastbare grondslag te bepalen, zal in ruime mate gebruik kunnen worden gemaakt van dit middel. Bovendien volstaat het, volgens de ontworpen regeling, om de betrokken belastingplichtige in kennis te stellen van het voornemen.

Het andere geval dat door het ontworpen artikel 333/1, § 1, eerste lid WIB 92 wordt geregeld, stelt meer strikte grenzen aan de inmenging in de privacy van de betrokken belastingplichtige. De belastingadministratie dient in dat geval immers over aanwijzingen van belastingontduiking te beschikken en ze dient die aan de belastingplichtige ook mee te delen. Aldus wordt een rem gezet op willekeurige inmengingen, vermits de belastingplichtige in kennis moet worden gesteld van de elementen die tot de opheffing van het bankgeheim leiden en hij aldus een controlerecht krijgt en zich er eventueel ook kan tegen verweren.

Om ook ingeval van voornemen om toepassing te maken van artikel 341 WIB 92, arbitrair gebruik van onderzoeksbevoegdheden zoveel mogelijk uit te sluiten en te verhinderen dat de inbreuk op het privéleven en het gezinsleven buitenmatig wordt, zou daarom dienen te worden bepaald dat ook in dat geval de belastingplichtige in kennis dient te worden gesteld van de precieze elementen die een vraag om inlichtingen bij een financiële instelling rechtvaardigen.

Gelet op het voorgaande, wordt ter overweging gegeven om artikel 333/1, § 1, eerste lid WIB 92 te stellen als volgt:

"In de gevallen bedoeld in de artikelen 322, § 2, en 327, § 3, tweede lid, stelt de administratie de belastingplichtige in kennis van de aanwijzing of de aanwijzingen van belastingontduiking of van de gegevens op grond waarvan is vastgesteld dat het gevoerde onderzoek tot een eventuele toepassing van artikel 341 leidt en die een vraag om inlichtingen bij een financiële instelling rechtvaardigen. Deze kennisgeving gebeurt bij een ter post aangetekende brief gelijktijdig met het verzenden van de voormelde vraag om inlichtingen."⁶

4. Zoals reeds is opgemerkt, is de verplichting om schriftelijk kennis te geven van de aanwijzing van belastingontduiking of van het voornemen om de belastbare grondslag te bepalen, niet van toepassing op de vragen vanwege buitenlandse administraties bedoeld in artikel 322, § 4 WIB 92. Er wordt immers voorondersteld dat de buitenlandse administratie vooraf reeds de nodige onderzoeksverrichtingen bij de belastingplichtige zelf heeft verricht, zodat de voorafgaande kennisgeving "nuteloos tijdverlies" is.

De vraag rijst of deze verantwoording wel pertinent is om een verschillende behandeling inzake kennisgeving te rechtvaardigen tussen vragen van binnenlandse oorsprong

⁶ De regering zal moeten nagaan of, in het licht hiervan, artikel 322 WIB 92 niet moet worden aangepast.

de l'étranger. Au demeurant, il ne semble pas qu'il puisse y avoir une perte de temps lorsque, conformément à l'article 331/1, § 1er, du CIR 92, l'information relative à la demande de l'État étranger de lever le secret bancaire est simultanée à la demande de renseignements à la banque.

Le délégué affirme cependant ce qui suit:

“Wanneer de huidige regel niet wordt aangepast, zal er voor de Belgische administratie hoe dan ook tijdverlies zijn ingevolge het opstellen en verzenden van de kennisgeving in de taal van de belastingplichtige, het antwoorden op de reactie van de belastingplichtige, enz. Bovendien is het niet ondenkbaar dat de kennisgeving door de Belgische administratie tot gevolg heeft dat de buitenlandse belastingplichtige kennis krijgt van het feit dat zijn plaatselijke administratie bepaalde onderzoeksdaten stelt waarvan die administratie hem in toepassing van de aldaar geldende wetgeving nog niet moest in kennis stellen. Dit zou dan het buitenlands onderzoek in het gedrang kunnen brengen.

Verder wordt erop gewezen dat de kennisgeving binnen het intern recht gerechtvaardigd is omwille van de specifieke procedure waarbij de nadruk wordt gelegd op het feit dat eerst bij de belastingplichtige moet worden nagegaan of de informatie niet kan worden verkregen alvorens zich tot een financiële instelling te richten. Men zou kunnen stellen dat de kennisgeving de lakmoesproef vormt dat de administratie alles heeft gedaan volgens de regels der kunst. Door de belastingplichtige een kennisgeving te sturen, kan hij verifiëren of de administratie zich heeft gehouden aan de wettelijke voorwaarden om een vraag aan een financiële instelling te richten. Aangezien die internrechtelijke regels niet van toepassing zijn op vragen uit het buitenland, verliest de kennisgeving ook op dat vlak zijn waarde”.

Cette argumentation ne convainc pas. D'abord, une partie de celle-ci est en contradiction avec l'exposé des motifs. Celui-ci précise en effet “que l'administration étrangère a effectué préalablement les investigations nécessaires auprès du contribuable même”, de sorte qu'on part en réalité de l'hypothèse que le contribuable a déjà été informé. C'est donc à l'inverse de cette hypothèse que le délégué souligne qu'il y a un risque que le contribuable étranger soit informé du fait que l'administration locale procède à certaines investigations alors qu'elle ne devait pas encore le lui signaler. Ensuite, la notification peut également faire fonction de test permettant de vérifier si l'État étranger a respecté toutes ses obligations. Comme l'indique d'ailleurs lui-même le délégué, l'État étranger doit déjà avoir lui-même procédé aux investigations nécessaires:

“Het zogenoemde “uitputtingsbeginsel” op het gebied van administratieve bijstand in fiscale zaken is in de context van de dubbelbelastingverdragen een te respecteren basisprincipe alvorens bijstand te kunnen vragen aan de partnerstaat. In de commentaar op artikel 26 (uitwisseling van inlichtingen) OESO modelverdrag is dat principe uitdrukkelijk vermeld in § 9, littera a (uitwisseling op verzoek): “... étant entendu qu'il

en vragen van buitenlandse oorsprong. Overigens lijkt het in kennis stellen van het verzoek van de buitenlandse Staat om het bankgeheim te doorbreken geen tijdsverlies mee te brengen als dat overeenkomstig artikel 331/1, § 1, eerste lid WIB 92 gelijktijdig gebeurt met het verzoek om inlichtingen bij de bank.

De gemachtigde stelt evenwel het volgende:

“Wanneer de huidige regel niet wordt aangepast, zal er voor de Belgische administratie hoe dan ook tijdverlies zijn ingevolge het opstellen en verzenden van de kennisgeving in de taal van de belastingplichtige, het antwoorden op de reactie van de belastingplichtige, enz. Bovendien is het niet ondenkbaar dat de kennisgeving door de Belgische administratie tot gevolg heeft dat de buitenlandse belastingplichtige kennis krijgt van het feit dat zijn plaatselijke administratie bepaalde onderzoeksdaten stelt waarvan die administratie hem in toepassing van de aldaar geldende wetgeving nog niet moest in kennis stellen. Dit zou dan het buitenlands onderzoek in het gedrang kunnen brengen.

Verder wordt erop gewezen dat de kennisgeving binnen het intern recht gerechtvaardigd is omwille van de specifieke procedure waarbij de nadruk wordt gelegd op het feit dat eerst bij de belastingplichtige moet worden nagegaan of de informatie niet kan worden verkregen alvorens zich tot een financiële instelling te richten. Men zou kunnen stellen dat de kennisgeving de lakmoesproef vormt dat de administratie alles heeft gedaan volgens de regels der kunst. Door de belastingplichtige een kennisgeving te sturen, kan hij verifiëren of de administratie zich heeft gehouden aan de wettelijke voorwaarden om een vraag aan een financiële instelling te richten. Aangezien die internrechtelijke regels niet van toepassing zijn op vragen uit het buitenland, verliest de kennisgeving ook op dat vlak zijn waarde”.

Deze argumentatie overtuigt niet. Ten eerste is een deel van de argumentatie in tegenspraak met de memorie van toelichting. De memorie van toelichting stelt immers “dat de buitenlandse administratie vooraf reeds de nodige onderzoeksverrichtingen bij de belastingplichtige zelf heeft verricht”, zodat er eigenlijk vertrokken wordt vanuit de veronderstelling dat de belastingplichtige reeds op de hoogte is. Het is dan ook in strijd met deze assumptie dat de gemachtigde wijst op het gevaar dat de buitenlandse belastingplichtige kennis krijgt van het feit dat de plaatselijke administratie bepaalde onderzoeksdaten stelt waarvan die administratie hem nog niet moest in kennis stellen. Ten tweede, kan de kennisgeving ook voor buitenlandse aanvragen de lakmoesproef zijn om na te gaan of de buitenlandse Staat al haar verplichtingen is nagekomen. Zoals de gemachtigde immers zelf aangeeft, dient de buitenlandse Staat zelf reeds de nodige onderzoeksverrichtingen gedaan te hebben:

“Het zogenoemde “uitputtingsbeginsel” op het gebied van administratieve bijstand in fiscale zaken is in de context van de dubbelbelastingverdragen een te respecteren basisprincipe alvorens bijstand te kunnen vragen aan de partnerstaat. In de commentaar op artikel 26 (uitwisseling van inlichtingen) OESO modelverdrag is dat principe uitdrukkelijk vermeld in § 9, littera a (uitwisseling op verzoek): “... étant entendu qu'il faut utiliser

faut utiliser tout d'abord les sources habituelles de renseignements prévues par la procédure fiscale interne avant de présenter la demande de renseignements à l'autre État;". In de EG richtlijn wederzijdse bijstand (77/799/EEG dd 27.12 1977) is het principe overigens ingeschreven in artikel 2, § 1, laatste zin van die richtlijn: het werd dan ook geïncorporeerd in het Belgisch interne fiscaal recht in relatie tot EU-lidstaten in artikel 338 WIB 92 (in de 2 richtingen: § 4 uitgaande verzoeken, en § 5 inkomende verzoeken). De voormelde richtlijn is intussen vervangen door richtlijn 2011/16/EU van 15.02 2011, waar hetzelfde principe ingeschreven is in artikel 17, § 1."

Sauf si la différence de traitement peut être mieux justifiée, il faut en principe⁷ également viser les demandes d'origine étrangère.

EXAMEN DU TEXTE

CHAPITRE 1er

Disposition générale

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 2

Impôts sur les revenus

Article 4

Contrairement à ce que mentionne l'article 4 du projet, l'article 275¹, alinéa 2, troisième tiret, du CIR 92 n'a pas été inséré par la loi du 3 juillet 2005 (mais par la loi du 27 mars 2009, applicable depuis le 1er janvier 2009) et il n'a pas été modifié par les lois du 27 décembre 2006 et 17 mai 2007 (mais par la même loi du 27 mars 2009, applicable depuis le 1er janvier 2010).

Article 6

Contrairement à ce que mentionne l'article 6, l'article 275¹, alinéa 2, troisième tiret, du CIR 92 n'a pas été inséré par la loi du 17 mai 2007, mais par la loi du 27 mars 2009, applicable depuis le 1er janvier 2009 (et modifié par la même loi du 27 mars 2009, applicable depuis le 1er janvier 2010).

Article 11

Il résulte de l'article 11 que les articles 7 à 9 entrent en vigueur le 1er juillet 2011. On peut cependant se demander si cet effet rétroactif a une portée pratique. Il n'est en effet plus possible d'envoyer une notification simultanément aux demandes d'information déjà expédiées.

⁷ Sauf par exemple dans le cas où l'intéressé a déjà été informé par l'administration étrangère ou lorsque l'article 338, § 5, alinéa 1er, *in fine*, du CIR 92 s'applique.

tout d'abord les sources habituelles de renseignements prévues par la procédure fiscale interne avant de présenter la demande de renseignements à l'autre État;". In de EG richtlijn wederzijdse bijstand (77/799/EEG dd 27.12 1977) is het principe overigens ingeschreven in artikel 2, § 1, laatste zin van die richtlijn: het werd dan ook geïncorporeerd in het Belgisch interne fiscaal recht in relatie tot EU-lidstaten in artikel 338 WIB 92 (in de 2 richtingen: § 4 uitgaande verzoeken, en § 5 inkomende verzoeken). De voormelde richtlijn is intussen vervangen door richtlijn 2011/16/EU van 15.02 2011, waar hetzelfde principe ingeschreven is in artikel 17, § 1."

Tenzij indien de verschillende behandeling pertinenter verantwoord kan worden, dienen ook de vragen van buitenlandse oorsprong in beginsel⁷ aan de regeling te worden onderworpen.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

HOOFDSTUK 1

Algemene bepaling

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

HOOFDSTUK 2

Inkomstenbelastingen

Artikel 4

In tegenstelling tot wat in artikel 4 van het ontwerp wordt vermeld, is artikel 275¹, tweede lid, derde streepje WIB 92 niet ingevoegd bij wet van 3 juli 2005 (wel bij de wet van 27 maart 2009, van toepassing vanaf 1 januari 2009) en is het niet gewijzigd bij wetten van 27 december 2006 en 17 mei 2007 (wel bij dezelfde wet van 27 maart 2009, van toepassing vanaf 1 januari 2010).

Artikel 6

Anders dan in artikel 6 wordt vermeld, is artikel 275¹, tweede lid, derde streepje WIB 92 niet ingevoegd bij wet van 17 mei 2007, doch bij wet van 27 maart 2009, van toepassing vanaf 1 januari 2009 (en gewijzigd bij dezelfde wet van 27 maart 2009, van toepassing vanaf 1 januari 2010).

Artikel 11

Uit artikel 11 volgt dat de artikelen 7 tot 9 op 1 juli 2011 in werking zijn getreden. Vraag is echter of deze terugwerkende kracht werkbaar is in de praktijk. Voor aanvragen om inlichtingen die reeds zijn verzonden, is het immers niet meer mogelijk om gelijktijdig een kennisgeving te versturen.

⁷ Behoudens bv. in het geval de betrokkene reeds op de hoogte is gesteld door de buitenlandse administratie of wanneer artikel 338, § 5, eerste lid, *in fine* WIB 92 van toepassing is.

CHAPITRE 3

Confirmation d'arrêtés royaux en matière de précompte professionnel

Ce chapitre n'appelle aucune observation.

CHAPITRE 4

Douane et accises

Article 15

1. La phrase liminaire de l'article 15 du projet doit mentionner que l'article 3, § 6, de la loi du 3 avril 1997 "relative au régime fiscal des tabacs manufacturés" a été remplacé par la loi du 4 mai 1999.

2. L'article 3, § 6, alinéa 1er, de la loi du 3 avril 1997 habilite le ministre des Finances à fixer, par référence aux éléments constitutifs du prix de vente au détail de chacun des produits définis par la loi "appartenant à la classe de prix la plus demandée", le mode de calcul du prix de vente au détail fictif des tabacs manufacturés correspondants mis à la consommation dans le pays sans y faire l'objet d'un commerce.

La disposition en projet prévoit une habilitation au Roi similaire, qui fait toutefois référence "à la classe de prix correspondant au prix moyen pondéré". Interrogé au sujet de cette différence, le délégué a fait savoir qu'il s'agissait d'une erreur et que l'intention était de faire référence "à la classe de prix la plus demandée". Il faudra adapter le projet sur ce point, tant à l'alinéa 1er qu'à l'alinéa 3 de l'article 3, § 6, en projet.

3. L'article 3, § 6, alinéa 3, en projet, de la loi du 3 avril 1997 dispose que le Roi peut limiter la quantité de signes fiscaux qui peuvent être acquis sur une période déterminée par les opérateurs économiques. L'exposé des motifs précise les modalités jugées nécessaires en la matière⁸, mais ces éléments sont absents du texte en projet. Si le législateur veut que le Roi soit lié sur ce point, il devra inscrire ces éléments dans le texte législatif.

Article 16

L'article 43 de la loi du 22 décembre 2009 "relative au régime général d'accise" a été remplacé (pas: "modifié") par la loi du 14 avril 2011.

⁸ L'exposé des motifs mentionne ce qui suit: "il s'avère nécessaire de limiter les achats de signes fiscaux à un certain niveau correspondant à la moyenne des mises en consommation des douze derniers mois augmentée de quinze pourcent (...). Toutefois [...] il sera toujours possible de commander une quantité supérieure moyennant une justification à apprécier par les autorités administratives."

HOOFDSTUK 3

Bekrachtiging van koninklijke besluiten inzake bedrijfsvoorheffing

Bij dit hoofdstuk zijn geen opmerkingen te maken.

HOOFDSTUK 4

Douane en accijnzen

Artikel 15

1. In de inleidende zin van artikel 15 van het ontwerp dient melding te worden gemaakt van het feit dat artikel 3, § 6, van de wet van 3 april 1997 "betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak" is vervangen bij de wet van 4 mei 1999.

2. Artikel 3, § 6, eerste lid, van de wet van 3 april 1997 geeft de Minister van Financiën de bevoegdheid om, met verwijzing naar de elementen van de kleinhandelsprijs van elk van de bij de wet gedefinieerde producten "behorende tot de meest gevraagde prijsklasse", de berekeningswijze te bepalen voor de fictieve kleinhandelsprijs van de overeenkomstige tabaksfabrikaten die in het land in verbruik werden gesteld en die niet het voorwerp uitmaken van een handel.

In de ontworpen bepaling komt een vergelijkbare machtiging aan de Koning voor, waarbij evenwel wordt gerefereerd aan "de prijsklasse die overeenstemt met de gewogen gemiddelde prijs". Om uitleg gevraagd over dat verschil, heeft de gemachtigde medegedeeld dat het om een vergissing gaat, en dat bedoeld is te verwijzen naar "la classe de prix la plus demandée". Het ontwerp zal op dit punt aangepast moeten worden, zowel in het eerste als in het derde lid van het ontworpen artikel 3, § 6.

3. Luidens het ontworpen artikel 3, § 6, derde lid, van de wet van 3 april 1997 kan de Koning de hoeveelheid fiscale kentekens beperken die nog gedurende een welbepaalde periode kan worden verkregen door de marktdeelnemers. De memorie van toelichting omschrijft de ter zake noodzakelijk geachte regeling,⁸ doch die elementen komen niet voor in de ontworpen tekst. Indien de wetgever de Koning op dit vlak wil binden, zal hij die elementen in de wettekst moeten vastleggen.

Artikel 16

Artikel 43 van de wet van 22 december 2009 "betreffende de algemene regeling inzake accijnzen", is vervangen (niet: "gewijzigd") bij de wet van 14 april 2011.

⁸ De memorie van toelichting vermeldt het volgende: "[Het is] noodzakelijk om de aankopen van de fiscale kentekens te beperken tot een bepaald niveau dat overeenstemt met het gemiddelde van de in verbruikstellingen gedurende de twaalf voorgaande maanden vermeerderd met vijftien percent (...). In dit kader zal het ook steeds mogelijk zijn om een hogere hoeveelheid fiscale kentekens te bestellen doch enkel mits voldoende motivering en na aanvaarding door de administratieve overheden."

CHAPITRE 5

Abrogation de l'enregistrement comme entrepreneur

Article 19

Dans la phrase liminaire de l'article 19 du projet, on écrira "..., inséré par la loi du 4 août 1978, remplacé par la loi du 27 avril 2007 et modifié par les lois des 27 décembre 2007, 6 juin 2010 et 14 avril 2011, ...".

Article 21

À la suite des critiques de l'Union européenne, l'enregistrement comme entrepreneur est supprimé, tant dans le CIR 92 (articles 17 et 18 du projet) que dans la loi sur la sécurité sociale (article 19). Selon l'article 21, le chapitre 5 du projet entrera en vigueur le premier jour du deuxième mois qui suit la publication de la loi au *Moniteur belge*.

Comme l'indique l'exposé des motifs, les différentes autorités devront également supprimer la mention de l'enregistrement des entrepreneurs dans leur législation⁹. Reste à savoir s'il ne faudrait pas accorder à ces autorités pour ce faire un peu plus qu'un à deux mois après la publication de la suppression.

⁹ Voir par exemple, l'article 1er, 8°, de l'arrêté du gouvernement wallon du 21 janvier 1999 "instaurant une prime à la réhabilitation de logements améliorables" et l'article 8, § 1er, alinéa 1er, de l'arrêté du gouvernement flamand du 2 mars 2007 "houdende instelling van een tegemoetkoming in de kosten bij de renovatie van een woning".

HOOFDSTUK 5

Afschaffing van de registratie als aannemer

Artikel 19

In de inleidende zin van artikel 19 van het ontwerp schrijven men "..., ingevoegd bij de wet van 4 augustus 1978, vervangen bij de wet van 27 april 2007 en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2007, 6 juni 2010 en 14 april 2011, ...".

Artikel 21

De registratie als aannemer wordt zowel in het WIB 92 (artikelen 17 en 18 van het ontwerp) als in de RSZ-wet (artikel 19) afgeschaft, na kritiek vanwege de Europese Unie. Luidens artikel 21 zal hoofdstuk 5 van het ontwerp in werking treden op de eerste dag van de tweede maand die volgt op de bekendmaking van de wet in het *Belgisch Staatsblad*.

Zoals wordt aangegeven in de memorie van toelichting zullen ook de verschillende overheden in hun wetteksten de vermeldingen inzake de registratie moeten schrappen.⁹ Het is de vraag of aan die overheden daarvoor niet wat meer tijd moet worden gelaten dan één tot twee maanden na de bekendmaking van de afschaffing.

⁹ Zie bv. artikel 1, 8°, van het besluit van de Waalse regering van 21 januari 1999 "instaurant une prime à la réhabilitation de logements améliorables" en artikel 8, § 1, eerste lid, van de Vlaamse regering van 2 maart 2007 "houdende instelling van een tegemoetkoming in de kosten bij de renovatie van een woning".

La chambre était composée de

Messieurs

M. VAN DAMME, président de chambre,

J. BAERT,
W. VAN VAERENBERGH, conseillers d'État,

M. RIGAUX,
L. DENYS, assesseurs de la
section de législation,

Madame

A. BECKERS, greffier.

Le rapport a été présenté par Madame A. SOMERS et
M. F. VANNESTE, auditeurs.

La concordance entre la version néerlandaise et la version
française a été vérifiée sous le contrôle de Monsieur J. Baert.

Le greffier

A. BECKERS

Le président

M. VAN DAMME

De kamer was samengesteld uit

de Heren

M. VAN DAMME, kamervoorzitter,

J. BAERT,
W. VAN VAERENBERGH, staatsraden,

M. RIGAUX,
L. DENYS, assessoren van de
afdeling Wetgeving,

Mevrouw

A. BECKERS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door Mevrouw A. SOMERS en
de Heer F. VANNESTE, auditeurs.

De griffier

A. BECKERS

De voorzitter

M. VAN DAMME

PROJET DE LOI

ALBERT II, ROI DES BELGES,

À tous, présents et à venir,

SALUT.

Sur la proposition de Notre vice-premier ministre et ministre des Finances, de Notre vice-premier ministre et ministre des Affaires sociales et de Notre vice-premier ministre et ministre de l'Emploi,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre vice-premier ministre et ministre des Finances, Notre vice-premier ministre et ministre des Affaires sociales et Notre vice-premier ministre et ministre de l'Emploi sont chargés de présenter, en Notre nom aux Chambres législatives, et de déposer à la Chambre des représentants, le projet de loi dont la teneur suit:

CHAPITRE 1er**Disposition générale****Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

CHAPITRE 2**Impôts sur les revenus****Art. 2**

À l'article 47, § 2, du Code des impôts sur les revenus 1992, les mots "en Belgique" sont remplacés par les mots "dans un État membre de l'Espace économique européen".

Art. 3

Dans l'article 154*bis*, alinéa 1er, deuxième tiret, du même Code, remplacé et modifié par la loi du 27 mars 2009, les mots "La Poste" sont remplacés par le mot "bpost".

WETSONTWERP

ALBERT II, KONING DER BELGEN,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,

ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze vice-eerste minister en minister van Financiën, van Onze vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en van Onze vice-eerste minister en minister van Werk,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze vice-eerste minister en minister van Financiën, Onze vice-eerste minister en minister van Sociale Zaken en Onze vice-eerste minister en minister van Werk zijn ermee belast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Kamer van volksvertegenwoordigers in te dienen:

HOOFDSTUK 1**Algemene bepaling****Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

HOOFDSTUK 2**Inkomstenbelastingen****Art. 2**

In artikel 47, § 2, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, worden de woorden "in België" vervangen door de woorden "in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte".

Art. 3

In artikel 154*bis*, eerste lid, tweede streepje, van hetzelfde Wetboek, vervangen en gewijzigd bij de wet van 27 maart 2009, worden de woorden "De Post" vervangen door het woord "bpost".

Art. 4

Dans l'article 275¹, alinéa 2, troisième tiret, du même Code, inséré et modifié par la loi du 27 mars 2009, les mots "La Poste" sont remplacés par le mot "bpost".

Art. 5

Dans l'article 275⁵, § 2, 1°, b, et 2°, b, du même Code, remplacé et modifié par la loi du 27 mars 2009, les mots "La Poste" sont chaque fois remplacés par le mot "bpost".

Art. 6

Dans l'article 275⁷, alinéa 2, troisième tiret, du même Code, inséré et modifié par la loi du 27 mars 2009, les mots "La Poste" sont remplacés par le mot "bpost".

Art. 7

Dans l'article 319bis, alinéa 2, du même Code, inséré par la loi du 27 décembre 2006, les mots "à l'article 318." sont remplacés par les mots "aux articles 318, 322, §§ 2 à 4, et 327, § 3."

Art. 8

Dans l'article 327 du même Code, le paragraphe 3 est remplacé par ce qui suit:

"§ 3. Le § 1er n'est pas applicable à la société anonyme de droit public bpost.

Le § 1er reste cependant applicable dans les cas et aux conditions mentionnés aux articles 318, alinéa 2, et 322, §§ 2 à 4."

Art. 9

Dans l'article 333/1 du même Code, inséré par la loi du 14 avril 2011, les modifications suivantes sont apportées:

1° dans le paragraphe 1er, l'alinéa 1er est remplacé par ce qui suit:

Art. 4

In artikel 275¹, tweede lid, derde streepje, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd en gewijzigd bij de wet van 27 maart 2009, worden de woorden "De Post" vervangen door het woord "bpost".

Art. 5

In artikel 275⁵, § 2, 1°, b en 2°, b, van hetzelfde Wetboek, vervangen en gewijzigd bij de wet van 27 maart 2009, worden de woorden "De Post" telkens vervangen door het woord "bpost".

Art. 6

In artikel 275⁷, tweede lid, derde streepje, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd en gewijzigd bij de wet van 27 maart 2009, worden de woorden "De Post" vervangen door het woord "bpost".

Art. 7

In artikel 319bis, tweede lid, van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 27 december 2006, worden de woorden "bedoeld in artikel 318." vervangen door de woorden "bedoeld in de artikelen 318, 322, §§ 2 tot 4, en 327, § 3."

Art. 8

In artikel 327 van hetzelfde Wetboek wordt paragraaf 3 vervangen als volgt:

"§ 3. Het bepaalde in § 1 is niet van toepassing op de naamloze vennootschap van publiek recht bpost.

Het bepaalde in § 1 blijft evenwel van toepassing in de gevallen en onder de voorwaarden als bedoeld in de artikelen 318, tweede lid, en 322, § 2 tot 4."

Art. 9

In artikel 333/1 van hetzelfde Wetboek, ingevoegd bij de wet van 14 april 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° in paragraaf 1 wordt het eerste lid, vervangen als volgt:

“Art. 333/1. § 1er. Dans les cas visés aux articles 322, § 2, et 327, § 3, alinéa 2, l’administration informe le contribuable de l’indice ou des indices de fraude fiscale ou des éléments sur la base desquels elle estime que les investigations menées peuvent éventuellement conduire à une application de l’article 341 et qui justifient une demande de renseignements auprès d’un établissement financier. Cette notification s’effectue par envoi recommandé à la poste simultanément à l’envoi de la demande de renseignements précitée.”;

2° le paragraphe 1er est complété par un alinéa rédigé comme suit:

“L’alinéa 1er n’est pas d’application aux demandes de renseignements provenant d’administrations étrangères telles que visé à l’article 322, § 4.”;

3° dans le paragraphe 2, 2°, les mots à “l’article 322, § 2” sont remplacés par les mots “aux articles 322, § 2, et 327, § 3, alinéa 2.”;

4° dans le paragraphe 2, 5°, les mots “l’article 322, §§ 2 à 4.” sont remplacés par les mots “les articles 322, §§ 2 à 4, et 327, § 3, alinéa 2.”.

Art. 10

L’article 6, alinéa 6, de la loi de relance économique du 27 mars 2009 est remplacé par ce qui suit:

“L’article 5, B, est applicable à partir de l’exercice d’imposition 2009, étant entendu qu’en ce qui concerne les dépenses visées à l’article 156bis, alinéa 1er, 2°, du Code des impôts sur les revenus 1992, il n’est applicable qu’aux dépenses effectivement payées en 2009 et 2010.”

Art. 11

Les articles 7 à 9 entrent en vigueur le 1er juillet 2011 à l’exception de l’article 9, 1°, qui entre en vigueur le premier jour du mois qui suit celui de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

L’article 2 est applicable aux plus-values réalisées pendant une période imposable liée à l’exercice d’imposition 2012.

“Art. 333/1. § 1. In de gevallen bedoeld in de artikelen 22, § 2, en 327, § 3, tweede lid, stelt de administratie de belastingplichtige in kennis van de aanwijzing of de aanwijzingen van belastingontduiking of van de gegevens op grond waarvan zij meent dat het gevoerde onderzoek tot een eventuele toepassing van artikel 341 leidt en die een vraag om inlichtingen bij een financiële instelling rechtvaardigen. Deze kennisgeving gebeurt bij een ter post aangetekende brief gelijktijdig met het verzenden van de voormelde vraag om inlichtingen.”;

2° paragraaf 1 wordt aangevuld met een lid dat luidt als volgt:

“Het eerste lid is evenmin van toepassing op de vragen vanwege buitenlandse administraties als bedoeld in artikel 322, § 4.”;

3° in paragraaf 2, 2°, worden de woorden “artikel 322, § 2,” vervangen door de woorden “de artikelen 322, § 2, en 327, § 3, tweede lid,”;

4° in paragraaf 2, 5°, worden de woorden “artikel 322, §§ 2 tot 4” vervangen door de woorden “de artikelen 322, §§ 2 tot 4, en 327, § 3, tweede lid.”.

Art. 10

Artikel 6, zesde lid, van de Economische herstelwet van 27 maart 2009 wordt vervangen als volgt:

“Artikel 5, B, is van toepassing vanaf aanslagjaar 2009, met dien verstande dat het, wat de in artikel 156bis, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde uitgaven betreft, slechts van toepassing is op de uitgaven die werkelijk zijn betaald in 2009 en 2010.”

Art. 11

De artikelen 7 tot 9 treden in werking op 1 juli 2011 met uitzondering van artikel 9, 1°, dat in werking treedt op de eerste dag van de maand na die waarin deze wet is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad*.

Artikel 2 is van toepassing op de meerwaarden gerealiseerd tijdens een belastbaar tijdperk dat is verbonden aan aanslagjaar 2012.

CHAPITRE 3

Confirmation d'arrêtés royaux en matière de précompte professionnel

Art. 12

Sont confirmés avec effet à la date de leur entrée en vigueur respective:

1. l'arrêté royal du 28 février 2011 modifiant, en matière de précompte professionnel, l'AR/CIR 92;

2. l'arrêté royal du 15 mars 2011 modifiant l'arrêté royal du 28 février 2011 modifiant, en matière de précompte professionnel, l'AR/CIR 92.

Art. 13

L'article 12 entre en vigueur le jour de la publication de la présente loi au *Moniteur belge*.

CHAPITRE 4

Douane et accises

Art. 14

L'arrêté royal du 29 décembre 2010 modifiant la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés est confirmé avec effet au 1er janvier 2011.

Art. 15

L'article 3, § 6, de la loi du 3 avril 1997 relative au régime fiscal des tabacs manufacturés, remplacé par la loi du 4 mai 1999, est remplacé par la disposition suivante:

“§ 6. Le Roi détermine ce qu'il faut entendre par prix de vente au détail pour l'application de la présente loi. Il peut également fixer, par référence aux éléments constitutifs du prix de vente au détail de chacun des produits définis par la présente loi appartenant à la classe de prix correspondant à la classe de prix la plus demandée, le mode de calcul du prix de vente au détail fictif des tabacs manufacturés correspondant mis à la consommation dans le pays sans y faire l'objet d'un commerce.

HOOFDSTUK 3

Bekrachtiging van koninklijke besluiten inzake bedrijfsvoorheffing

Art. 12

Bekrachtigd worden met ingang van de dag van hun respectieve inwerkingtreding:

1. het koninklijk besluit van 28 februari 2011 tot wijziging van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing;

2. het koninklijk besluit van 15 maart 2011 tot wijziging van het koninklijk besluit van 28 februari 2011 tot wijziging van het KB/WIB 92 op het stuk van de bedrijfsvoorheffing.

Art. 13

Artikel 12 treedt in werking de dag waarop deze wet in het *Belgisch Staatsblad* wordt bekendgemaakt.

HOOFDSTUK 4

Douane en accijnzen

Art. 14

Het koninklijk besluit van 29 december 2010 tot wijziging van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak wordt bekrachtigd met ingang van 1 januari 2011.

Art. 15

Artikel 3, § 6, van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak, vervangen bij de wet van 4 mei 1999, wordt vervangen als volgt:

“§ 6. Voor de toepassing van deze wet bepaalt de Koning wat onder kleinhandelsprijs moet worden verstaan. Met verwijzing naar de elementen van de kleinhandelsprijs van elk van de bij deze wet gedefinieerde producten behorende tot de prijsklasse die overeenstemt met de meest gevraagde prijsklasse, kan Hij eveneens de berekeningswijze bepalen voor de fictieve kleinhandelsprijs van de overeenkomstige tabaksfabrikaten die hier te lande in het verbruik worden gesteld zonder het voorwerp uit te maken van een handel.

Il détermine également la durée de la période transitoire pendant laquelle, lors d'un changement de fiscalité, de fiscalité minimale, de prix de vente au détail ou de suppression d'un type de contenant, les produits du tabac peuvent encore être mis en consommation munis de signes fiscaux acquis avant la date dudit changement.

Il peut aussi prescrire l'obligation de publication annuelle des prix moyens pondérés relatifs aux différents produits des tabacs manufacturés ainsi que la possibilité de limiter la quantité de signes fiscaux qui peuvent être acquis par les opérateurs économiques à un maximum correspondant à la moyenne des mises en consommation des douze derniers mois augmentée de quinze pourcent."

Art. 16

À l'article 43 de la loi du 22 décembre 2009 relative au régime général d'accise, remplacé par l'article 72 de la loi du 14 avril 2011 portant des dispositions diverses (1), dans le texte français les mots "sur un rapport papier" sont remplacés par les mots "sur un support papier".

CHAPITRE 5

Abrogation de l'enregistrement comme entrepreneur

Section 1re

*Modifications au Code des impôts
sur les revenus 1992*

Art. 17

À l'article 400 du Code des impôts sur les revenus, inséré par l'arrêté royal du 26 décembre 1998 et modifié par la loi-programme du 27 avril 2007, les modifications suivantes sont apportées:

a) le 1° est remplacé par ce qui suit:

"1° Travaux: les activités visées à l'article 20, § 2, de l'arrêté royal n° 1 du 29 décembre 1992, relatif aux mesures tendant à assurer le paiement de la taxe sur la valeur ajoutée;"

In geval van wijziging van de fiscaliteit, van de minimumfiscaliteit of van de kleinhandelsprijs of in geval van opheffing van een soort van verpakking bepaalt Hij eveneens de duur van de overgangperiode tijdens dewelke de tabaksproducten, bekleed met fiscale kentekens verkregen voor de datum van deze wijzigingen, nog kunnen worden uitgeslagen tot verbruik.

Hij kan eveneens de verplichting voorschrijven tot het jaarlijks publiceren van de gewogen gemiddelde prijzen van de verschillende tabaksproducten alsook in de mogelijkheid voorzien om de hoeveelheid fiscale kentekens die door de marktdeelnemers kunnen worden verkregen te beperken tot een maximum van het gemiddelde van de inverbruikstellingen gedurende de twaalf voorgaande maanden vermeerderd met vijftien percent."

Art. 16

In artikel 43 van de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen, vervangen bij artikel 72 van de wet van 14 april 2011 houdende diverse bepalingen (1), worden in de Franse tekst de woorden "*sur un rapport papier*" vervangen door de woorden "*sur un support papier*".

HOOFDSTUK 5

Afschaffing van de registratie als aannemer

Afdeling 1

*Wijzigingen aan het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992*

Art. 17

In artikel 400 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, vervangen bij koninklijk besluit van 26 december 1998 en gewijzigd bij de programmawet van 27 april 2007, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de bepaling opgenomen onder 1° wordt vervangen als volgt:

"1° Werken: de werkzaamheden die zijn vermeld in artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde;"

b) le 5° est abrogé.

Art. 18

L'article 401 du même Code, inséré par l'arrêté royal du 26 décembre 1998 et modifié par la loi-programme du 27 avril 2007, est abrogé.

Section 2

Modifications à l'article 30bis de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

Art. 19

À l'article 30bis de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs, remplacé par la loi du 27 avril 2007 et modifié par les lois des 27 décembre 2007, 6 juin 2010 et 14 avril 2011, les modifications suivantes sont apportées:

a) le paragraphe 1er, 1°, est remplacé par ce qui suit:

“1° Travaux: les activités visées à l'article 20, § 2, de l'arrêté royal n° 1 du 29 décembre 1992, relatif aux mesures tendant à assurer le paiement de la taxe sur la valeur ajoutée;”;

b) le paragraphe 1er, 5°, est abrogé;

c) le paragraphe 2 est abrogé.

Section 3

Modifications aux articles 93, § 3, et 94, alinéa 2, du Code pénal social

Art. 20

Dans les articles 93, § 3, et 94, alinéa 2, du Code pénal social, les mots “et aux commissions instituées par le Roi en vertu de l'article 401 du Code des impôts sur les revenus et de l'article 30bis, § 2, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté loi du 28 décembre 1944

b) de bepaling opgenomen onder 5° wordt opgeheven.

Art. 18

Artikel 401 van hetzelfde Wetboek, vervangen bij koninklijk besluit van 26 december 1998 en gewijzigd bij de programmawet van 27 april 2007, wordt opgeheven.

Afdeling 2

Wijzigingen aan artikel 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Art. 19

In artikel 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders, vervangen bij de wet van 27 april 2007 en gewijzigd bij de wetten van 27 december 2007, 6 juni 2010 en 14 april 2011, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

a) de bepaling opgenomen onder paragraaf 1, 1°, wordt vervangen als volgt:

“1° Werken: de werkzaamheden die zijn vermeld in artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde;”;

b) de bepaling opgenomen onder paragraaf 1, 5°, wordt opgeheven;

c) de bepaling opgenomen onder paragraaf 2 wordt opgeheven.

Afdeling 3

Wijzigingen aan de artikelen 93, § 3, en 94, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek

Art. 20

In de artikelen 93, § 3, en 94, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek, worden de woorden “en naar de Commissies die ingesteld zijn door de Koning krachtens artikel 401 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en artikel 30bis, § 2, van de wet van 27 juni

concernant la sécurité sociale des travailleurs” sont chaque fois abrogés.

Section 4

Entrée en vigueur

Art. 21

Le présent chapitre entre en vigueur à la date fixée par le Roi par arrêté délibéré en Conseil des ministres.

Donné à Bruxelles, le 12 septembre 2011

ALBERT

PAR LE ROI:

Le vice-premier ministre et ministre des Finances,

Didier REYNDEERS

*La vice-première ministre
et ministre des Affaires sociales,*

Laurette ONKELINX

La vice-première ministre et ministre de l'Emploi,

Joëlle MILQUET

1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders” opgeheven.

Afdeling 4

Inwerkingtreding

Art. 21

Dit hoofdstuk treedt in werking op de datum die door de Koning wordt vastgelegd bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad.

Gegeven te Brussel, 12 september 2011

ALBERT

VAN KONINGSWEGE:

De vice-eerste minister en minister van Financiën,

Didier REYNDEERS

*De vice-eerste minister
en minister van Sociale Zaken,*

Laurette ONKELINX

De vice-eerste minister en minister van Werk,

Joëlle MILQUET

TEXTE DE BASE

CHAPITRE 2

Impôts sur les revenus

Article 47 du Code des impôts sur les revenus 1992

§ 1er. Lorsqu'un montant égal à l'indemnité ou à la valeur de réalisation est remployé de la manière et dans les délais indiqués ci-après, les plus-values qui ne sont pas exonérées en vertu des articles 44, § 1er, 2°, et § 2, et 44*bis* et 44*ter*, et qui sont réalisées sur les immobilisations incorporelles ou corporelles,

1° à l'occasion d'un sinistre, d'une expropriation, d'une réquisition en propriété ou d'un autre événement analogue, ou

2° à l'occasion d'une aliénation non visée au 1°, d'immobilisations incorporelles sur lesquelles des amortissements ont été admis fiscalement ou d'immobilisations corporelles et pour autant que les biens aliénés aient la nature d'immobilisations depuis plus de 5 ans au moment de leur aliénation,

sont considérées comme des bénéfices ou profits de la période imposable au cours de laquelle les biens en emploi sont acquis ou constitués et de chaque période imposable subséquente et ce, proportionnellement aux amortissements afférents à ces biens qui sont admis à la fin, respectivement, de la première période imposable et de chaque période imposable subséquente et, le cas échéant, à concurrence du solde subsistant au moment où les biens cessent d'être affectés à l'exercice de l'activité professionnelle et au plus tard à la cessation de l'activité professionnelle.

Sont assimilés à des immobilisations corporelles, les terrains et constructions figurant sous le poste placements de l'actif, conformément à la législation relative aux comptes annuels des entreprises d'assurances.

§ 2. Le remploi doit revêtir la forme d'immobilisations incorporelles ou corporelles amortissables, utilisées en Belgique pour l'exercice de l'activité professionnelle.

TEXTE DE BASE ADAPTÉ AU PROJET

CHAPITRE 2

Impôts sur les revenus

Article 47 du Code des impôts sur les revenus 1992

§ 1er. Lorsqu'un montant égal à l'indemnité ou à la valeur de réalisation est remployé de la manière et dans les délais indiqués ci-après, les plus-values qui ne sont pas exonérées en vertu des articles 44, § 1er, 2°, et § 2, et 44*bis* et 44*ter*, et qui sont réalisées sur les immobilisations incorporelles ou corporelles,

1° à l'occasion d'un sinistre, d'une expropriation, d'une réquisition en propriété ou d'un autre événement analogue, ou

2° à l'occasion d'une aliénation non visée au 1°, d'immobilisations incorporelles sur lesquelles des amortissements ont été admis fiscalement ou d'immobilisations corporelles et pour autant que les biens aliénés aient la nature d'immobilisations depuis plus de 5 ans au moment de leur aliénation,

sont considérées comme des bénéfices ou profits de la période imposable au cours de laquelle les biens en emploi sont acquis ou constitués et de chaque période imposable subséquente et ce, proportionnellement aux amortissements afférents à ces biens qui sont admis à la fin, respectivement, de la première période imposable et de chaque période imposable subséquente et, le cas échéant, à concurrence du solde subsistant au moment où les biens cessent d'être affectés à l'exercice de l'activité professionnelle et au plus tard à la cessation de l'activité professionnelle.

Sont assimilés à des immobilisations corporelles, les terrains et constructions figurant sous le poste placements de l'actif, conformément à la législation relative aux comptes annuels des entreprises d'assurances.

§ 2. Le remploi doit revêtir la forme d'immobilisations incorporelles ou corporelles amortissables, utilisées **dans un État membre de l'Espace économique européen**¹ pour l'exercice de l'activité professionnelle.

¹ Voir l'article 2 du projet.

BASISTEKST

HOOFDSTUK 2

Inkomstenbelastingen

Artikel 47 van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

§ 1. Wanneer een bedrag gelijk aan de verkregen schadevergoeding of de verkoopwaarde wordt herbelegd op de wijze en binnen de termijn als hierna gesteld, worden de meerwaarden op immateriële en materiële vaste activa die niet zijn vrijgesteld ingevolge de artikelen 44, § 1, 2°, en § 2, en 44*bis* en 44*ter*, en die zijn verwezenlijkt,

1° naar aanleiding van een schadegeval, een ont-eigening, een opeising in eigendom of een andere gelijkaardige gebeurtenis, of

2° bij een niet in het 1° vermelde vervreemding van immateriële vaste activa waarop fiscaal afschrijvingen werden aangenomen of van materiële vaste activa en voor zover de vervreemde goederen sedert meer dan 5 jaar vóór hun vervreemding de aard van vaste activa hadden,

aangemerkt als winst of baten van het belastbare tijdperk waarin de herbelegde goederen zijn verkregen of tot stand gebracht en van ieder volgende belastbare tijdperk en zulks naar verhouding tot de afschrijvingen op die goederen die respectievelijk op het einde van het eerst vermelde belastbare tijdperk en voor elk volgende belastbare tijdperk in aanmerking worden genomen en, in voorkomend geval, tot het saldo op het ogenblik dat de goederen ophouden gebruikt te worden voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid en uiterlijk bij de stopzetting van de beroepswerkzaamheid.

Met materiële vaste activa worden gelijkgesteld, de terreinen en gebouwen die voorkomen onder de actief-post beleggingen, overeenkomstig de wetgeving betreffende de jaarrekening van verzekeringsondernemingen.

§ 2. De herbelegging moet gebeuren in afschrijfbaar immateriële of materiële vaste activa die in België voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt.

BASISTEKST AANGEPAST AAN HET
WETSONTWERP

HOOFDSTUK 2

Inkomstenbelastingen

Artikel 47 van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

§ 1. Wanneer een bedrag gelijk aan de verkregen schadevergoeding of de verkoopwaarde wordt herbelegd op de wijze en binnen de termijn als hierna gesteld, worden de meerwaarden op immateriële en materiële vaste activa die niet zijn vrijgesteld ingevolge de artikelen 44, § 1, 2°, en § 2, en 44*bis* en 44*ter*, en die zijn verwezenlijkt,

1° naar aanleiding van een schadegeval, een ont-eigening, een opeising in eigendom of een andere gelijkaardige gebeurtenis, of

2° bij een niet in het 1° vermelde vervreemding van immateriële vaste activa waarop fiscaal afschrijvingen werden aangenomen of van materiële vaste activa en voor zover de vervreemde goederen sedert meer dan 5 jaar vóór hun vervreemding de aard van vaste activa hadden,

aangemerkt als winst of baten van het belastbare tijdperk waarin de herbelegde goederen zijn verkregen of tot stand gebracht en van ieder volgende belastbare tijdperk en zulks naar verhouding tot de afschrijvingen op die goederen die respectievelijk op het einde van het eerst vermelde belastbare tijdperk en voor elk volgende belastbare tijdperk in aanmerking worden genomen en, in voorkomend geval, tot het saldo op het ogenblik dat de goederen ophouden gebruikt te worden voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid en uiterlijk bij de stopzetting van de beroepswerkzaamheid.

Met materiële vaste activa worden gelijkgesteld, de terreinen en gebouwen die voorkomen onder de actief-post beleggingen, overeenkomstig de wetgeving betreffende de jaarrekening van verzekeringsondernemingen.

§ 2. De herbelegging moet gebeuren in afschrijfbaar immateriële of materiële vaste activa die **in een lidstaat van de Europese Economische Ruimte** ¹ voor het uitoefenen van de beroepswerkzaamheid worden gebruikt.

¹ Zie artikel 2 van het ontwerp.

§ 3. Le emploi doit être effectué au plus tard à la cessation de l'activité professionnelle et dans un délai:

1° expirant 3 ans après la fin de la période imposable de perception de l'indemnité s'il s'agit de plus-values visées au § 1er, 1°;

2° de 3 ans prenant cours le premier jour de la période imposable de réalisation des plus-values visées au § 1er, 2°.

§ 4. Par dérogation au § 3, 2°, lorsque le emploi revêt la forme d'un immeuble bâti, d'un navire ou d'un aéronef, le délai de emploi est porté à 5 ans prenant cours le premier jour de la période imposable de la réalisation de la plus-value ou le premier jour de la pénultième période imposable précédant celle de réalisation de la plus-value.

Par dérogation au § 1er, dans les cas visés à l'alinéa premier, la plus-value est considérée, proportionnellement au montant des amortissements déjà admis sur l'élément acquis en emploi au moment de la réalisation de la plus-value, comme un bénéfice ou profit de la période imposable de réalisation de la plus-value.

§ 5. Pour justifier du régime de taxation visé au § 1er, le contribuable est tenu de joindre un relevé conforme au modèle arrêté par le Ministre des Finances ou son délégué, à la déclaration aux impôts sur les revenus de l'exercice d'imposition afférent à la période imposable de réalisation de la plus-value et de chaque exercice d'imposition ultérieur jusqu'à imposition complète de la plus-value réalisée.

§ 6. A défaut de emploi dans les formes et délais prévus aux §§ 2 à 4, la plus-value réalisée, ou la partie non encore imposée de celle-ci, est considérée comme un revenu de la période imposable pendant laquelle le délai de emploi est venu à expiration.

Article 154bis du Code des impôts sur les revenus 1992

Il est accordé une réduction d'impôt aux travailleurs qui ont presté, pendant la période imposable, un travail supplémentaire qui donne droit à un sursalaire en vertu de l'article 29 de la loi sur le travail du 16 mars 1971 ou de l'article 7 de l'arrêté royal no 213 du 26 septembre 1983 relatif à la durée du travail dans les entreprises ressortissant à la commission paritaire de la construction et qui:

§ 3. Le emploi doit être effectué au plus tard à la cessation de l'activité professionnelle et dans un délai:

1° expirant 3 ans après la fin de la période imposable de perception de l'indemnité s'il s'agit de plus-values visées au § 1er, 1°;

2° de 3 ans prenant cours le premier jour de la période imposable de réalisation des plus-values visées au § 1er, 2°.

§ 4. Par dérogation au § 3, 2°, lorsque le emploi revêt la forme d'un immeuble bâti, d'un navire ou d'un aéronef, le délai de emploi est porté à 5 ans prenant cours le premier jour de la période imposable de la réalisation de la plus-value ou le premier jour de la pénultième période imposable précédant celle de réalisation de la plus-value.

Par dérogation au § 1er, dans les cas visés à l'alinéa premier, la plus-value est considérée, proportionnellement au montant des amortissements déjà admis sur l'élément acquis en emploi au moment de la réalisation de la plus-value, comme un bénéfice ou profit de la période imposable de réalisation de la plus-value.

§ 5. Pour justifier du régime de taxation visé au § 1er, le contribuable est tenu de joindre un relevé conforme au modèle arrêté par le Ministre des Finances ou son délégué, à la déclaration aux impôts sur les revenus de l'exercice d'imposition afférent à la période imposable de réalisation de la plus-value et de chaque exercice d'imposition ultérieur jusqu'à imposition complète de la plus-value réalisée.

§ 6. A défaut de emploi dans les formes et délais prévus aux §§ 2 à 4, la plus-value réalisée, ou la partie non encore imposée de celle-ci, est considérée comme un revenu de la période imposable pendant laquelle le délai de emploi est venu à expiration.

Article 154bis du Code des impôts sur les revenus 1992

Il est accordé une réduction d'impôt aux travailleurs qui ont presté, pendant la période imposable, un travail supplémentaire qui donne droit à un sursalaire en vertu de l'article 29 de la loi sur le travail du 16 mars 1971 ou de l'article 7 de l'arrêté royal no 213 du 26 septembre 1983 relatif à la durée du travail dans les entreprises ressortissant à la commission paritaire de la construction et qui:

§ 3. De herbelegging moet uiterlijk bij de stopzetting van de beroepswerkzaamheid gebeuren en binnen een termijn:

1° die verstrijkt na 3 jaar volgend op het einde van het belastbare tijdperk waarin de schadeloosstelling is ontvangen, voor meerwaarden vermeld in § 1, 1°;

2° van 3 jaar vanaf de eerste dag van het belastbare tijdperk waarin de meerwaarden vermeld in § 1, 2°, zijn verwezenlijkt.

§ 4. Wanneer wordt herbelegd in een gebouwd onroerend goed, een vaartuig of een vliegtuig, wordt, in afwijking van § 3, 2°, de herbeleggingstermijn gebracht op 5 jaar vanaf de eerste dag van het belastbare tijdperk waarin de meerwaarde is verwezenlijkt, of vanaf de eerste dag van het voorlaatste belastbare tijdperk dat de verwezenlijking van de meerwaarde voorafgaat.

In afwijking van § 1 wordt in gevallen als vermeld in het eerste lid, de meerwaarde in het belastbare tijdperk waarin de meerwaarde is verwezenlijkt als winst of baten aangemerkt naar verhouding tot het bedrag van de afschrijvingen op het door herbelegging verkregen goed die op het ogenblik van verwezenlijking van de meerwaarde reeds in aanmerking zijn genomen.

§ 5. Om het in § 1 vermelde belastingstelsel te rechtvaardigen moet de belastingplichtige bij zijn aangifte in de inkomstenbelastingen, voor het aanslagjaar van de verwezenlijking van de meerwaarde en de erop volgende aanslagjaren tot wanneer de verwezenlijkte meerwaarde volledig belast is, een opgave voegen waarvan het model door de Minister van Financiën of zijn afgevaardigde wordt vastgesteld.

§ 6. Indien niet wordt herbelegd op de wijze en binnen de termijnen gesteld in de §§ 2 tot 4 wordt de verwezenlijkte meerwaarde, of het gedeelte ervan dat nog niet is belast, aangemerkt als een inkomen van het belastbare tijdperk waarin de herbeleggingstermijn verstreken is.

Artikel 154*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Er wordt een belastingvermindering verleend aan de werknemers die gedurende het belastbare tijdperk overwerk hebben gepresteerd dat, overeenkomstig artikel 29 van de arbeidswet van 16 maart 1971 of artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 213 van 26 september 1983 betreffende de arbeidsduur in de ondernemingen die onder het paritair comité voor het bouwbedrijf ressorteren, recht geeft op een overwerktoeslag en die:

§ 3. De herbelegging moet uiterlijk bij de stopzetting van de beroepswerkzaamheid gebeuren en binnen een termijn:

1° die verstrijkt na 3 jaar volgend op het einde van het belastbare tijdperk waarin de schadeloosstelling is ontvangen, voor meerwaarden vermeld in § 1, 1°;

2° van 3 jaar vanaf de eerste dag van het belastbare tijdperk waarin de meerwaarden vermeld in § 1, 2°, zijn verwezenlijkt.

§ 4. Wanneer wordt herbelegd in een gebouwd onroerend goed, een vaartuig of een vliegtuig, wordt, in afwijking van § 3, 2°, de herbeleggingstermijn gebracht op 5 jaar vanaf de eerste dag van het belastbare tijdperk waarin de meerwaarde is verwezenlijkt, of vanaf de eerste dag van het voorlaatste belastbare tijdperk dat de verwezenlijking van de meerwaarde voorafgaat.

In afwijking van § 1 wordt in gevallen als vermeld in het eerste lid, de meerwaarde in het belastbare tijdperk waarin de meerwaarde is verwezenlijkt als winst of baten aangemerkt naar verhouding tot het bedrag van de afschrijvingen op het door herbelegging verkregen goed die op het ogenblik van verwezenlijking van de meerwaarde reeds in aanmerking zijn genomen.

§ 5. Om het in § 1 vermelde belastingstelsel te rechtvaardigen moet de belastingplichtige bij zijn aangifte in de inkomstenbelastingen, voor het aanslagjaar van de verwezenlijking van de meerwaarde en de erop volgende aanslagjaren tot wanneer de verwezenlijkte meerwaarde volledig belast is, een opgave voegen waarvan het model door de Minister van Financiën of zijn afgevaardigde wordt vastgesteld.

§ 6. Indien niet wordt herbelegd op de wijze en binnen de termijnen gesteld in de §§ 2 tot 4 wordt de verwezenlijkte meerwaarde, of het gedeelte ervan dat nog niet is belast, aangemerkt als een inkomen van het belastbare tijdperk waarin de herbeleggingstermijn verstreken is.

Artikel 154*bis* van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

Er wordt een belastingvermindering verleend aan de werknemers die gedurende het belastbare tijdperk overwerk hebben gepresteerd dat, overeenkomstig artikel 29 van de arbeidswet van 16 maart 1971 of artikel 7 van het koninklijk besluit nr. 213 van 26 september 1983 betreffende de arbeidsduur in de ondernemingen die onder het paritair comité voor het bouwbedrijf ressorteren, recht geeft op een overwerktoeslag en die:

— soit sont soumis à la loi sur le travail du 16 mars 1971 et qui sont occupés par un employeur soumis à la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires;

— soit qui sont occupés, sous statut ou avec un contrat de travail, par une des entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Belgacom, la société anonyme de droit public La Poste, la société anonyme de droit public SNCB Holding, la société anonyme de droit public SNCB et la société anonyme de droit public Infrabel.

La réduction d'impôt est égale à 24,75 p.c. de la somme des montants ayant servi de base de calcul du sursalaire relatif aux heures de travail supplémentaire que le travailleur a prestées durant la période imposable. Lorsque les heures de travail supplémentaire prestées excèdent 130 heures, cette somme n'est prise en compte qu'à concurrence d'une quotité déterminée par le rapport entre, d'une part, 65 heures et, d'autre part, le total des heures de travail supplémentaire prestées.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, porter le pourcentage visé à l'alinéa 2 à maximum:

— 66,81 p.c. pour une heure prestée à laquelle s'applique un sursalaire légal de 20 p.c.;

— 57,75 p.c. pour une heure prestée à laquelle s'applique un sursalaire légal de 50 ou 100 p.c..

Il saisira les Chambres législatives, immédiatement si elles sont réunies, sinon dès l'ouverture de leur plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des arrêtés pris en exécution de l'alinéa précédent.

Article 275¹ du Code des impôts sur les revenus 1992

Les employeurs définis à l'alinéa 2 qui paient ou attribuent des rémunérations concernant du travail supplémentaire presté par le travailleur et qui sont redevables du précompte professionnel sur ces rémunérations en vertu de l'article 270, 1°, sont dispensés de verser au Trésor une partie du précompte professionnel qui est dû sur les rémunérations imposables dans lesquelles

— soit sont soumis à la loi sur le travail du 16 mars 1971 et qui sont occupés par un employeur soumis à la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires;

— soit qui sont occupés, sous statut ou avec un contrat de travail, par une des entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Belgacom, la société anonyme de droit public **bpost**², la société anonyme de droit public SNCB Holding, la société anonyme de droit public SNCB et la société anonyme de droit public Infrabel.

La réduction d'impôt est égale à 24,75 p.c. de la somme des montants ayant servi de base de calcul du sursalaire relatif aux heures de travail supplémentaire que le travailleur a prestées durant la période imposable. Lorsque les heures de travail supplémentaire prestées excèdent 130 heures, cette somme n'est prise en compte qu'à concurrence d'une quotité déterminée par le rapport entre, d'une part, 65 heures et, d'autre part, le total des heures de travail supplémentaire prestées.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, porter le pourcentage visé à l'alinéa 2 à maximum:

— 66,81 p.c. pour une heure prestée à laquelle s'applique un sursalaire légal de 20 p.c.;

— 57,75 p.c. pour une heure prestée à laquelle s'applique un sursalaire légal de 50 ou 100 p.c..

Il saisira les Chambres législatives, immédiatement si elles sont réunies, sinon dès l'ouverture de leur plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des arrêtés pris en exécution de l'alinéa précédent.

Article 275¹ du Code des impôts sur les revenus 1992

Les employeurs définis à l'alinéa 2 qui paient ou attribuent des rémunérations concernant du travail supplémentaire presté par le travailleur et qui sont redevables du précompte professionnel sur ces rémunérations en vertu de l'article 270, 1°, sont dispensés de verser au Trésor une partie du précompte professionnel qui est dû sur les rémunérations imposables dans lesquelles

² Voir l'article 3 du projet.

— hetzij onderworpen zijn aan de arbeidswet van 16 maart 1971 en die tewerkgesteld zijn door een werkgever onderworpen aan de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités;

— hetzij als de contractuele of statutaire werknemers tewerkgesteld zijn door één van de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom, de naamloze vennootschap van publiek recht De Post, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBSHolding, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel.

De belastingvermindering is gelijk aan 24,75 pct. van het totaal van de berekeningsgrondslagen voor de overwerktoeslag betreffende de uren die de werknemer tijdens het belastbare tijdperk als overwerk heeft gepresteerd. Indien meer dan 130 uren als overwerk zijn gepresteerd, wordt dat totaal slechts in aanmerking genomen ten belope van een deel dat wordt bepaald door de verhouding tussen, eensdeels, 65 uren en, anderdeels, het totaal van de uren die als overwerk zijn gepresteerd.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het in het tweede lid bedoelde percentage verhogen tot maximaal:

— 66,81 pct. voor een gepresteerd uur waarop een wettelijke overwerktoeslag van 20 pct. van toepassing is;

— 57,75 pct. voor een gepresteerd uur waarop een wettelijke overwerktoeslag van 50 of 100 pct. van toepassing is.

Hij zal bij de Wetgevende Kamers, onmiddellijk indien ze in zitting zijn, zoniet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een wetsontwerp indienen tot bekrachtiging van de ter uitvoering van het vorige lid genomen besluiten.

Artikel 275¹ van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

De in het tweede lid omschreven werkgevers die bezoldigingen betalen of toekennen die betrekking hebben op door de werknemer gepresteerd overwerk, en die krachtens artikel 270, 1°, schuldenaar zijn van de bedrijfsvoorheffing op die bezoldigingen, worden ervan vrijgesteld een deel van de bedrijfsvoorheffing die verschuldigd is op de belastbare bezoldigingen waarin de

— hetzij onderworpen zijn aan de arbeidswet van 16 maart 1971 en die tewerkgesteld zijn door een werkgever onderworpen aan de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités;

— hetzij als de contractuele of statutaire werknemers tewerkgesteld zijn door één van de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom, de naamloze vennootschap van publiek recht **bpost**², de naamloze vennootschap van publiek recht NMBSHolding, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel.

De belastingvermindering is gelijk aan 24,75 pct. van het totaal van de berekeningsgrondslagen voor de overwerktoeslag betreffende de uren die de werknemer tijdens het belastbare tijdperk als overwerk heeft gepresteerd. Indien meer dan 130 uren als overwerk zijn gepresteerd, wordt dat totaal slechts in aanmerking genomen ten belope van een deel dat wordt bepaald door de verhouding tussen, eensdeels, 65 uren en, anderdeels, het totaal van de uren die als overwerk zijn gepresteerd.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het in het tweede lid bedoelde percentage verhogen tot maximaal:

— 66,81 pct. voor een gepresteerd uur waarop een wettelijke overwerktoeslag van 20 pct. van toepassing is;

— 57,75 pct. voor een gepresteerd uur waarop een wettelijke overwerktoeslag van 50 of 100 pct. van toepassing is.

Hij zal bij de Wetgevende Kamers, onmiddellijk indien ze in zitting zijn, zoniet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een wetsontwerp indienen tot bekrachtiging van de ter uitvoering van het vorige lid genomen besluiten.

Artikel 275¹ van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992

De in het tweede lid omschreven werkgevers die bezoldigingen betalen of toekennen die betrekking hebben op door de werknemer gepresteerd overwerk, en die krachtens artikel 270, 1°, schuldenaar zijn van de bedrijfsvoorheffing op die bezoldigingen, worden ervan vrijgesteld een deel van de bedrijfsvoorheffing die verschuldigd is op de belastbare bezoldigingen waarin de

² Zie artikel 3 van het ontwerp

sont comprises les rémunérations obtenues suite aux heures supplémentaires prestées par le travailleur, à condition de retenir sur ces rémunérations la totalité dudit précompte.

Les dispositions du présent article s'appliquent:

— aux employeurs soumis à la loi du 5 décembre 1968 relative aux conventions collectives de travail et aux commissions paritaires en ce qui concerne les travailleurs soumis à la loi sur le travail du 16 mars 1971 et appartenant à la catégorie 1 visée à l'article 330 de la loi-programme du 24 décembre 2002;

— aux entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition des entreprises visées au premier tiret pour autant que ces intérimaires soient employés dans la fonction d'un travailleur de catégorie 1 et qu'ils effectuent du travail supplémentaire.

— aux entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Belgacom, la société anonyme de droit public La Poste, la société anonyme de droit public SNCB Holding, la société anonyme de droit public SNCB et la société anonyme de droit public Infrabel.

Le précompte professionnel qui ne doit pas être versé est égal à 24,75 p.c. du montant brut des rémunérations qui ont servi comme base de calcul pour établir le sursalaire.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, porter le pourcentage visé à l'alinéa 3 à maximum:

— 32,19 p.c. pour une heure prestée à laquelle s'applique un sursalaire légal de 20 p.c.;

— 41,25 p.c. pour une heure prestée à laquelle s'applique un sursalaire légal de 50 ou 100 p.c..

Il saisira les Chambres législatives, immédiatement si elles sont réunies, sinon dès l'ouverture de leur plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des arrêtés pris en exécution de l'alinéa précédent.

La dispense ne vaut que pour les 130 premières heures de travail supplémentaire prestées par an et par travailleur.

sont comprises les rémunérations obtenues suite aux heures supplémentaires prestées par le travailleur, à condition de retenir sur ces rémunérations la totalité dudit précompte.

Les dispositions du présent article s'appliquent:

— aux employeurs soumis à la loi du 5 décembre 1968 relative aux conventions collectives de travail et aux commissions paritaires en ce qui concerne les travailleurs soumis à la loi sur le travail du 16 mars 1971 et appartenant à la catégorie 1 visée à l'article 330 de la loi-programme du 24 décembre 2002;

— aux entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition des entreprises visées au premier tiret pour autant que ces intérimaires soient employés dans la fonction d'un travailleur de catégorie 1 et qu'ils effectuent du travail supplémentaire.

— aux entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Belgacom, la société anonyme de droit public **bpost**³, la société anonyme de droit public SNCB Holding, la société anonyme de droit public SNCB et la société anonyme de droit public Infrabel.

Le précompte professionnel qui ne doit pas être versé est égal à 24,75 p.c. du montant brut des rémunérations qui ont servi comme base de calcul pour établir le sursalaire.

Le Roi peut, par arrêté délibéré en Conseil des ministres, porter le pourcentage visé à l'alinéa 3 à maximum:

— 32,19 p.c. pour une heure prestée à laquelle s'applique un sursalaire légal de 20 p.c.;

— 41,25 p.c. pour une heure prestée à laquelle s'applique un sursalaire légal de 50 ou 100 p.c..

Il saisira les Chambres législatives, immédiatement si elles sont réunies, sinon dès l'ouverture de leur plus prochaine session, d'un projet de loi de confirmation des arrêtés pris en exécution de l'alinéa précédent.

La dispense ne vaut que pour les 130 premières heures de travail supplémentaire prestées par an et par travailleur.

³ Voir l'article 4 du projet.

bezoldigingen zijn begrepen die betrekking hebben op door de werknemer gepresteerd overwerk, in de Schatkist te storten, op voorwaarde dat de genoemde voorheffing volledig op die bezoldigingen wordt ingehouden.

De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op:

— werkgevers onderworpen aan de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités wat de werknemers betreft die zijn onderworpen aan de arbeidswet van 16 maart 1971 en die vallen onder categorie 1 zoals bedoeld in artikel 330 van de programmawet van 24 december 2002;

— de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van in het eerste streepje bedoelde ondernemingen voorzover de uitzendkrachten worden tewerkgesteld in de functie van een werknemer van categorie 1 en voorzover zij overwerk presteren.

— de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom, de naamloze vennootschap van publiek recht De Post, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS Holding, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel.

De niet te storten bedrijfsvoorheffing bedraagt 24,75 pct. van het bruto bedrag van de bezoldigingen dat als berekeningsgrondslag heeft gediend voor de berekening van de overwerktoeslag.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het in het derde lid bedoelde percentage verhogen tot maximaal:

— 32,19 pct. voor een gepresteerd uur waarop een wettelijke overwerktoeslag van 20 pct. van toepassing is;

— 41,25 pct. voor een gepresteerd uur waarop een wettelijke overwerktoeslag van 50 of 100 pct. van toepassing is.

Hij zal bij de Wetgevende Kamers, onmiddellijk indien ze in zitting zijn, zoniet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een wetsontwerp indienen tot bekrachtiging van de ter uitvoering van het vorige lid genomen besluiten.

De vrijstelling geldt per jaar en per werknemer slechts voor de eerste 130 uren die hij als overwerk presteert.

bezoldigingen zijn begrepen die betrekking hebben op door de werknemer gepresteerd overwerk, in de Schatkist te storten, op voorwaarde dat de genoemde voorheffing volledig op die bezoldigingen wordt ingehouden.

De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op:

— werkgevers onderworpen aan de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités wat de werknemers betreft die zijn onderworpen aan de arbeidswet van 16 maart 1971 en die vallen onder categorie 1 zoals bedoeld in artikel 330 van de programmawet van 24 december 2002;

— de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van in het eerste streepje bedoelde ondernemingen voorzover de uitzendkrachten worden tewerkgesteld in de functie van een werknemer van categorie 1 en voorzover zij overwerk presteren.

— de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom, de naamloze vennootschap van publiek recht **bpost**³, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS Holding, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel.

De niet te storten bedrijfsvoorheffing bedraagt 24,75 pct. van het bruto bedrag van de bezoldigingen dat als berekeningsgrondslag heeft gediend voor de berekening van de overwerktoeslag.

De Koning kan, bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad, het in het derde lid bedoelde percentage verhogen tot maximaal:

— 32,19 pct. voor een gepresteerd uur waarop een wettelijke overwerktoeslag van 20 pct. van toepassing is;

— 41,25 pct. voor een gepresteerd uur waarop een wettelijke overwerktoeslag van 50 of 100 pct. van toepassing is.

Hij zal bij de Wetgevende Kamers, onmiddellijk indien ze in zitting zijn, zoniet bij de opening van de eerstvolgende zitting, een wetsontwerp indienen tot bekrachtiging van de ter uitvoering van het vorige lid genomen besluiten.

De vrijstelling geldt per jaar en per werknemer slechts voor de eerste 130 uren die hij als overwerk presteert.

³ Zie artikel 4 van het ontwerp.

Pour bénéficier de la dispense de versement du précompte professionnel visée à l'alinéa 1er, l'employeur doit fournir, à l'occasion de sa déclaration au précompte professionnel, la preuve que les travailleurs pour lesquels la dispense est invoquée ont presté du travail supplémentaire pendant la période à laquelle se rapporte la déclaration au précompte professionnel. Le Roi fixe les modalités d'administration de cette preuve.

Article 275⁵, § 2, du Code des impôts
sur les revenus 1992

§ 2. Pour l'application du § 1er, on entend:

1° par entreprises où s'effectue un travail en équipe: les entreprises où le travail est effectué en au moins deux équipes comprenant deux travailleurs au moins, lesquelles font le même travail tant en ce qui concerne son objet qu'en ce qui concerne son ampleur et qui se succèdent dans le courant de la journée sans qu'il n'y ait d'interruption entre les équipes successives et sans que le chevauchement excède un quart de leurs tâches journalières:

a) soit par des travailleurs de catégorie 1 visés à l'article 330 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002;

b) soit par des travailleurs sous statut auprès d'une des entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Belgacom, la société anonyme de droit public La Poste, la société anonyme de droit public SNCB Holding, la société anonyme de droit public SNCB et la société anonyme de droit public Infrabel;

2° par entreprises où s'exerce un travail de nuit: les entreprises où des travailleurs effectuent, conformément au règlement de travail applicable dans l'entreprise, des prestations entre 20 heures et 6 heures, à l'exclusion des travailleurs qui exercent des prestations uniquement entre 6 heures et 24 heures et des travailleurs qui commencent habituellement à travailler à partir de 5 heures. Les travailleurs ci-visés sont:

a) les travailleurs de catégorie 1 visés à l'article 330 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002;

b) soit les travailleurs sous statut auprès d'une des entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Belgacom, la société anonyme de droit public La Poste, la société anonyme de droit

Pour bénéficier de la dispense de versement du précompte professionnel visée à l'alinéa 1er, l'employeur doit fournir, à l'occasion de sa déclaration au précompte professionnel, la preuve que les travailleurs pour lesquels la dispense est invoquée ont presté du travail supplémentaire pendant la période à laquelle se rapporte la déclaration au précompte professionnel. Le Roi fixe les modalités d'administration de cette preuve.

Article 275⁵, § 2, du Code des impôts
sur les revenus 1992

§ 2. Pour l'application du § 1er, on entend:

1° par entreprises où s'effectue un travail en équipe: les entreprises où le travail est effectué en au moins deux équipes comprenant deux travailleurs au moins, lesquelles font le même travail tant en ce qui concerne son objet qu'en ce qui concerne son ampleur et qui se succèdent dans le courant de la journée sans qu'il n'y ait d'interruption entre les équipes successives et sans que le chevauchement excède un quart de leurs tâches journalières:

a) soit par des travailleurs de catégorie 1 visés à l'article 330 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002;

b) soit par des travailleurs sous statut auprès d'une des entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Belgacom, la société anonyme de droit public **bpost**⁴, la société anonyme de droit public SNCB Holding, la société anonyme de droit public SNCB et la société anonyme de droit public Infrabel;

2° par entreprises où s'exerce un travail de nuit: les entreprises où des travailleurs effectuent, conformément au règlement de travail applicable dans l'entreprise, des prestations entre 20 heures et 6 heures, à l'exclusion des travailleurs qui exercent des prestations uniquement entre 6 heures et 24 heures et des travailleurs qui commencent habituellement à travailler à partir de 5 heures. Les travailleurs ci-visés sont:

a) les travailleurs de catégorie 1 visés à l'article 330 de la loi-programme (I) du 24 décembre 2002;

b) soit les travailleurs sous statut auprès d'une des entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Belgacom, la société anonyme de droit public **bpost**⁵, la société anonyme de droit public

⁴ Voir l'article 5 du projet.

⁵ Voir l'article 5 du projet.

Om de in het eerste lid bedoelde vrijstelling van storting van de bedrijfsvoorheffing te verkrijgen, moet de werkgever, ter gelegenheid van zijn aangifte in de bedrijfsvoorheffing, het bewijs leveren dat de werknemers in hoofde van wie de vrijstelling wordt gevraagd overwerk hebben gepresteerd tijdens de periode waarop die aangifte betrekking heeft. De Koning bepaalt de nadere modaliteiten voor het leveren van dit bewijs.

Artikel 275⁵, § 2, van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

§ 2. Voor de toepassing van § 1 wordt verstaan onder:

1° ondernemingen waar ploegenarbeid wordt verricht: de ondernemingen waar het werk wordt verricht in minstens twee ploegen van minstens twee werknemers, die hetzelfde werk doen zowel qua inhoud als qua omvang en die elkaar in de loop van de dag opvolgen zonder dat er een onderbreking is tussen de opeenvolgende ploegen en zonder dat de overlapping meer bedraagt dan een vierde van hun dagtaak:

a) hetzij door werknemers van categorie 1 bedoeld in artikel 330 van de programmawet (I) van 24 december 2002;

b) hetzij door statutaire werknemers bij de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom, de naamloze vennootschap van publiek recht De Post, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS-Holding, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel;

2° ondernemingen waar nachtarbeid wordt verricht: de ondernemingen waar werknemers overeenkomstig de in de onderneming toepasselijke arbeidsregeling, prestaties verrichten tussen 20 uur en 6 uur, met uitsluiting van de werknemers die enkel prestaties verrichten tussen 6 uur en 24 uur en de werknemers die gewoonlijk beginnen te werken vanaf 5 uur. De hier bedoelde werknemers zijn:

a) hetzij de werknemers van categorie 1 bedoeld in artikel 330 van de programmawet (I) van 24 december 2002;

b) hetzij de statutaire werknemers bij de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom, de naamloze vennootschap van publiek recht De Post, de naamloze vennootschap

Om de in het eerste lid bedoelde vrijstelling van storting van de bedrijfsvoorheffing te verkrijgen, moet de werkgever, ter gelegenheid van zijn aangifte in de bedrijfsvoorheffing, het bewijs leveren dat de werknemers in hoofde van wie de vrijstelling wordt gevraagd overwerk hebben gepresteerd tijdens de periode waarop die aangifte betrekking heeft. De Koning bepaalt de nadere modaliteiten voor het leveren van dit bewijs.

Artikel 275⁵, § 2, van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

§ 2. Voor de toepassing van § 1 wordt verstaan onder:

1° ondernemingen waar ploegenarbeid wordt verricht: de ondernemingen waar het werk wordt verricht in minstens twee ploegen van minstens twee werknemers, die hetzelfde werk doen zowel qua inhoud als qua omvang en die elkaar in de loop van de dag opvolgen zonder dat er een onderbreking is tussen de opeenvolgende ploegen en zonder dat de overlapping meer bedraagt dan een vierde van hun dagtaak:

a) hetzij door werknemers van categorie 1 bedoeld in artikel 330 van de programmawet (I) van 24 december 2002;

b) hetzij door statutaire werknemers bij de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom, de naamloze vennootschap van publiek recht **bpost**⁴, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS-Holding, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel;

2° ondernemingen waar nachtarbeid wordt verricht: de ondernemingen waar werknemers overeenkomstig de in de onderneming toepasselijke arbeidsregeling, prestaties verrichten tussen 20 uur en 6 uur, met uitsluiting van de werknemers die enkel prestaties verrichten tussen 6 uur en 24 uur en de werknemers die gewoonlijk beginnen te werken vanaf 5 uur. De hier bedoelde werknemers zijn:

a) hetzij de werknemers van categorie 1 bedoeld in artikel 330 van de programmawet (I) van 24 december 2002;

b) hetzij de statutaire werknemers bij de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom, de naamloze vennootschap van publiek recht **bpost**⁵, de naamloze vennootschap

⁴ Zie artikel 5 van het ontwerp.

⁵ Zie artikel 5 van het ontwerp.

public SNCB Holding, la société anonyme de droit public SNCB et la société anonyme de droit public Infrabel;

3° par prime d'équipe, la prime qui est attribuée à l'occasion du travail en équipe visé au 1°, ou du travail de nuit visé au 2°;

4° les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d'entreprises visées au 1° et 2° et qui emploient ces intérimaires dans un système de travail en équipe ou travail de nuit dans la fonction d'un travailleur de catégorie 1, sont, en ce qui concerne la dispense de versement du précompte professionnel sur les rémunérations imposables de ces intérimaires dans lesquelles sont incluses des primes d'équipe, assimilées à ces entreprises.

Article 275⁷ du Code des impôts sur les revenus 1992

Les employeurs définis à l'alinéa 2 qui paient ou attribuent des rémunérations et qui sont redevables du précompte professionnel sur ces rémunérations en vertu de l'article 270, 1°, sont dispensés de verser au Trésor une partie de ce précompte professionnel, à condition de retenir sur ces rémunérations la totalité dudit précompte.

Les dispositions du présent article s'appliquent:

— aux employeurs qui sont compris dans le champ d'application de la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires;

— aux entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition des entreprises visées au premier tiret;

— aux entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Belgacom, la société anonyme de droit public La Poste, la société anonyme de droit public SNCB Holding, la société anonyme de droit public SNCB et la société anonyme de droit public Infrabel.

Le précompte professionnel qui ne doit pas être versé est égal à 1 p.c. du montant brut des rémunérations avant retenue des cotisations personnelles de sécurité sociale.

SNCB Holding, la société anonyme de droit public SNCB et la société anonyme de droit public Infrabel;

3° par prime d'équipe, la prime qui est attribuée à l'occasion du travail en équipe visé au 1°, ou du travail de nuit visé au 2°;

4° les entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition d'entreprises visées au 1° et 2° et qui emploient ces intérimaires dans un système de travail en équipe ou travail de nuit dans la fonction d'un travailleur de catégorie 1, sont, en ce qui concerne la dispense de versement du précompte professionnel sur les rémunérations imposables de ces intérimaires dans lesquelles sont incluses des primes d'équipe, assimilées à ces entreprises.

Article 275⁷ du Code des impôts sur les revenus 1992

Les employeurs définis à l'alinéa 2 qui paient ou attribuent des rémunérations et qui sont redevables du précompte professionnel sur ces rémunérations en vertu de l'article 270, 1°, sont dispensés de verser au Trésor une partie de ce précompte professionnel, à condition de retenir sur ces rémunérations la totalité dudit précompte.

Les dispositions du présent article s'appliquent:

— aux employeurs qui sont compris dans le champ d'application de la loi du 5 décembre 1968 sur les conventions collectives de travail et les commissions paritaires;

— aux entreprises agréées pour le travail intérimaire qui mettent des intérimaires à disposition des entreprises visées au premier tiret;

— aux entreprises publiques autonomes suivantes: la société anonyme de droit public Belgacom, la société anonyme de droit public **bpost**⁶, la société anonyme de droit public SNCB Holding, la société anonyme de droit public SNCB et la société anonyme de droit public Infrabel.

Le précompte professionnel qui ne doit pas être versé est égal à 1 p.c. du montant brut des rémunérations avant retenue des cotisations personnelles de sécurité sociale.

⁶ Voir l'article 6 du projet.

van publiek recht NMBS-Holding, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel;

3° ploegenpremie, de premie die wordt toegekend naar aanleiding van de in 1° bedoelde ploegenarbeid of van de in 2° bedoelde nachtarbeid;

4° de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van in 1° en 2° bedoelde ondernemingen die deze uitzendkrachten tewerkstellen in een systeem van ploegen- of nachtwerk in de functie van een werknemer van categorie 1, worden, wat de vrijstelling van storting van de bedrijfsvoorheffing op de belastbare bezoldigingen van die uitzendkrachten waarin ploegenpremies zijn begrepen, betreft, gelijkgesteld met die ondernemingen.

Artikel 275⁷ van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

De in het tweede lid omschreven werkgevers die bezoldigingen betalen of toekennen en die krachtens artikel 270, 1°, schuldenaar zijn van de bedrijfsvoorheffing op die bezoldigingen, worden ervan vrijgesteld een deel van die bedrijfsvoorheffing in de Schatkist te storten, op voorwaarde dat de genoemde voorheffing volledig op die bezoldigingen wordt ingehouden.

De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op:

— werkgevers die onder het toepassingsgebied vallen van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités;

— de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van de in het eerste streepje bedoelde ondernemingen;

— de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom, de naamloze vennootschap van publiek recht De Post, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBSHolding, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel.

De niet te storten bedrijfsvoorheffing bedraagt 1 pct. van het bruto bedrag van de bezoldigingen voor inhouding van de persoonlijke sociale zekerheidsbijdrage.

van publiek recht NMBS-Holding, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel;

3° ploegenpremie, de premie die wordt toegekend naar aanleiding van de in 1° bedoelde ploegenarbeid of van de in 2° bedoelde nachtarbeid;

4° de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van in 1° en 2° bedoelde ondernemingen die deze uitzendkrachten tewerkstellen in een systeem van ploegen- of nachtwerk in de functie van een werknemer van categorie 1, worden, wat de vrijstelling van storting van de bedrijfsvoorheffing op de belastbare bezoldigingen van die uitzendkrachten waarin ploegenpremies zijn begrepen, betreft, gelijkgesteld met die ondernemingen.

Artikel 275⁷ van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

De in het tweede lid omschreven werkgevers die bezoldigingen betalen of toekennen en die krachtens artikel 270, 1°, schuldenaar zijn van de bedrijfsvoorheffing op die bezoldigingen, worden ervan vrijgesteld een deel van die bedrijfsvoorheffing in de Schatkist te storten, op voorwaarde dat de genoemde voorheffing volledig op die bezoldigingen wordt ingehouden.

De bepalingen van dit artikel zijn van toepassing op:

— werkgevers die onder het toepassingsgebied vallen van de wet van 5 december 1968 betreffende de collectieve arbeidsovereenkomsten en de paritaire comités;

— de ondernemingen die erkend zijn voor uitzendarbeid die uitzendkrachten ter beschikking stellen van de in het eerste streepje bedoelde ondernemingen;

— de volgende autonome overheidsbedrijven: de naamloze vennootschap van publiek recht Belgacom, de naamloze vennootschap van publiek recht **bpost**⁶, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBSHolding, de naamloze vennootschap van publiek recht NMBS en de naamloze vennootschap van publiek recht Infrabel.

De niet te storten bedrijfsvoorheffing bedraagt 1 pct. van het bruto bedrag van de bezoldigingen voor inhouding van de persoonlijke sociale zekerheidsbijdrage.

⁶ Zie artikel 6 van het ontwerp.

Pour les employeurs des travailleurs qui ressortissent au champ d'application des commissions et sous-commissions paritaires énumérées à l'article 1er, 1°, a) à p) inclus, de l'arrêté royal du 18 juillet 2002 portant des mesures visant à promouvoir l'emploi dans le secteur nonmarchand, un montant correspondant aux trois quarts de la dispense de versement de précompte professionnel est affecté au financement des fonds Maribel Social. Ce montant est versé par l'employeur au receveur des contributions compétent en même temps que le précompte professionnel à verser au Trésor. Le Trésor transfère les sommes reçues à l'Office national de Sécurité sociale qui les répartit entre les fonds Maribel Social bénéficiaires.

Le Roi détermine les modalités d'application du présent article.

Article 319*bis* du Code des impôts
sur les revenus 1992

Les fonctionnaires chargés du recouvrement disposent de tous les pouvoirs d'investigations prévus par le présent Code en vue d'établir la situation patrimoniale du débiteur pour assurer le recouvrement des impôts et des précomptes dus en principal et additionnels, des accroissements d'impôts et des amendes administratives, des intérêts et des frais.

Les pouvoirs des fonctionnaires chargés du recouvrement visés à l'alinéa 1er s'exercent également sans les limitations prévues à l'égard des établissements visés à l'article 318.

Article 327 du Code des impôts
sur les revenus 1992

§ 1er. Les services administratifs de l'État, y compris les parquets et les greffes des Cours et de toutes les juridictions, les administrations des Communautés, des Régions, des provinces, des agglomérations, des fédérations de communes et des communes, ainsi que les établissements et organismes publics sont tenus, lorsqu'ils en sont requis par un fonctionnaire chargé de l'établissement ou du recouvrement des impôts, de lui fournir tous renseignements en leur possession, de lui communiquer, sans déplacement, tous actes, pièces, registres et documents quelconques qu'ils détiennent et de lui laisser prendre tous renseignements, copies

Pour les employeurs des travailleurs qui ressortissent au champ d'application des commissions et sous-commissions paritaires énumérées à l'article 1er, 1°, a) à p) inclus, de l'arrêté royal du 18 juillet 2002 portant des mesures visant à promouvoir l'emploi dans le secteur nonmarchand, un montant correspondant aux trois quarts de la dispense de versement de précompte professionnel est affecté au financement des fonds Maribel Social. Ce montant est versé par l'employeur au receveur des contributions compétent en même temps que le précompte professionnel à verser au Trésor. Le Trésor transfère les sommes reçues à l'Office national de Sécurité sociale qui les répartit entre les fonds Maribel Social bénéficiaires.

Le Roi détermine les modalités d'application du présent article.

Article 319*bis* du Code des impôts
sur les revenus 1992

Les fonctionnaires chargés du recouvrement disposent de tous les pouvoirs d'investigations prévus par le présent Code en vue d'établir la situation patrimoniale du débiteur pour assurer le recouvrement des impôts et des précomptes dus en principal et additionnels, des accroissements d'impôts et des amendes administratives, des intérêts et des frais.

Les pouvoirs des fonctionnaires chargés du recouvrement visés à l'alinéa 1er s'exercent également sans les limitations prévues à l'égard des établissements visés **aux articles 318, 322, §§ 2 à 4, et 327, § 3.** ⁷

Article 327 du Code des impôts
sur les revenus 1992

§ 1er. Les services administratifs de l'État, y compris les parquets et les greffes des Cours et de toutes les juridictions, les administrations des Communautés, des Régions, des provinces, des agglomérations, des fédérations de communes et des communes, ainsi que les établissements et organismes publics sont tenus, lorsqu'ils en sont requis par un fonctionnaire chargé de l'établissement ou du recouvrement des impôts, de lui fournir tous renseignements en leur possession, de lui communiquer, sans déplacement, tous actes, pièces, registres et documents quelconques qu'ils détiennent et de lui laisser prendre tous renseignements, copies

⁷ Voir l'article 7 du projet.

Voor de werkgevers van de werknemers die ressorteren onder het toepassingsgebied van de paritaire comités en subcomités opgesomd in artikel 1, 1°, a) tot en met p), van het koninklijk besluit van 18 juli 2002 houdende maatregelen met het oog op de bevordering van de tewerkstelling in de non-profit sector wordt een bedrag dat overeenstemt met drie vierden van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing onmiddellijk besteed aan de financiering van de Sociale Maribelfondsen. Dit bedrag wordt door de werkgever aan de bevoegde ontvanger der belastingen gestort op hetzelfde moment dat de bedrijfsvoorheffing in de Schatkist wordt gestort. De Schatkist boekt deze bedragen over aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid die ze op zijn beurt verdeelt tussen de begunstigde Sociale Maribelfondsen.

De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel.

Artikel 319*bis* van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

De met de invordering belaste ambtenaren beschikken over alle onderzoeksbevoegdheden bepaald in dit Wetboek teneinde de vermogenssituatie van de schuldenaar te bepalen met het oog op het invorderen van de belasting en de voorheffingen verschuldigd in hoofdsom en opcentiemen, van de belastingverhogingen en administratieve boeten, van de interesten en van de kosten.

De in het eerste lid bedoelde bevoegdheden van de ambtenaren belast met de invordering worden eveneens uitgeoefend zonder de beperkingen ten aanzien van de instellingen bedoeld in artikel 318.

Artikel 327 van het Wetboek van de
inkomstenbelastingen 1992

§ 1. De bestuursdiensten van de Staat, met inbegrip van de parketten en de griffies der Hoven en van alle rechtscolleges, de besturen van de Gemeenschappen, de Gewesten, de provincies, de agglomeraties, de federaties van gemeenten en de gemeenten zomede de openbare instellingen en inrichtingen, zijn gehouden, wanneer zij daartoe worden aangezocht door een ambtenaar belast met de vestiging of de invordering van de belastingen, hem alle in hun bezit zijnde inlichtingen te verstrekken, hem, zonder verplaatsing, van alle in hun bezit zijnde akten, stukken, registers en om het even welke bescheiden inzage te verlenen, en hem alle inlichtingen

Voor de werkgevers van de werknemers die ressorteren onder het toepassingsgebied van de paritaire comités en subcomités opgesomd in artikel 1, 1°, a) tot en met p), van het koninklijk besluit van 18 juli 2002 houdende maatregelen met het oog op de bevordering van de tewerkstelling in de non-profit sector wordt een bedrag dat overeenstemt met drie vierden van de vrijstelling van doorstorting van bedrijfsvoorheffing onmiddellijk besteed aan de financiering van de Sociale Maribelfondsen. Dit bedrag wordt door de werkgever aan de bevoegde ontvanger der belastingen gestort op hetzelfde moment dat de bedrijfsvoorheffing in de Schatkist wordt gestort. De Schatkist boekt deze bedragen over aan de Rijksdienst voor Sociale Zekerheid die ze op zijn beurt verdeelt tussen de begunstigde Sociale Maribelfondsen.

De Koning bepaalt de toepassingsmodaliteiten van dit artikel.

Artikel 319*bis* van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

De met de invordering belaste ambtenaren beschikken over alle onderzoeksbevoegdheden bepaald in dit Wetboek teneinde de vermogenssituatie van de schuldenaar te bepalen met het oog op het invorderen van de belasting en de voorheffingen verschuldigd in hoofdsom en opcentiemen, van de belastingverhogingen en administratieve boeten, van de interesten en van de kosten.

De in het eerste lid bedoelde bevoegdheden van de ambtenaren belast met de invordering worden eveneens uitgeoefend zonder de beperkingen ten aanzien van de instellingen **bedoeld in de artikelen 318, 322, §§ 2 tot 4, en 327, § 3.**⁷

Artikel 327 van het Wetboek van de
inkomstenbelastingen 1992

§ 1. De bestuursdiensten van de Staat, met inbegrip van de parketten en de griffies der Hoven en van alle rechtscolleges, de besturen van de Gemeenschappen, de Gewesten, de provincies, de agglomeraties, de federaties van gemeenten en de gemeenten zomede de openbare instellingen en inrichtingen, zijn gehouden, wanneer zij daartoe worden aangezocht door een ambtenaar belast met de vestiging of de invordering van de belastingen, hem alle in hun bezit zijnde inlichtingen te verstrekken, hem, zonder verplaatsing, van alle in hun bezit zijnde akten, stukken, registers en om het even welke bescheiden inzage te verlenen, en hem alle inlichtingen

⁷ Zie artikel 7 van het ontwerp.

ou extraits que ledit fonctionnaire juge nécessaires pour assurer l'établissement ou la perception des impôts établis par l'État.

Toutefois, les actes, pièces, registres, documents ou renseignements relatifs à des procédures judiciaires ne peuvent être communiqués sans l'autorisation expresse du procureur fédéral, du procureur général ou de l'auditeur général.

Quant aux originaux des reçus-attestations de soins délivrés par les médecins, par les praticiens de l'art dentaire et par les auxiliaires paramédicaux, ils ne peuvent être communiqués sans que, selon le cas, le Conseil national de l'Ordre des médecins ou les commissions médicales provinciales n'aient eu l'occasion de s'assurer que l'Administration des contributions directes ne reçoit pas ainsi d'information au sujet de l'identité des malades et des assurés.

...

§ 3. Le paragraphe 1er n'est pas applicable aux établissements et institutions publiques de crédit, ni à l'Office des chèques postaux pour ce qui concerne les opérations financières entrant dans le cadre de leur activité.

Le § 1er reste cependant applicable dans les cas et aux conditions mentionnés à l'article 318, alinéa 2.

...

Article 333/1 du Code des impôts sur les revenus 1992

§ 1er. Dans le cas visé à l'article 322, § 2, l'administration informe le contribuable par écrit du ou des indices de fraude fiscale justifiant une demande de renseignements auprès d'un établissement financier. Cette notification s'effectue par envoi recommandé à la poste simultanément à l'envoi de la demande de renseignements précitée.

L'alinéa 1er ne s'applique pas lorsque les droits du Trésor sont en péril. La notification s'effectue le cas échéant post factum par envoi recommandé à la poste,

ou extraits que ledit fonctionnaire juge nécessaires pour assurer l'établissement ou la perception des impôts établis par l'État.

Toutefois, les actes, pièces, registres, documents ou renseignements relatifs à des procédures judiciaires ne peuvent être communiqués sans l'autorisation expresse du procureur fédéral, du procureur général ou de l'auditeur général.

Quant aux originaux des reçus-attestations de soins délivrés par les médecins, par les praticiens de l'art dentaire et par les auxiliaires paramédicaux, ils ne peuvent être communiqués sans que, selon le cas, le Conseil national de l'Ordre des médecins ou les commissions médicales provinciales n'aient eu l'occasion de s'assurer que l'Administration des contributions directes ne reçoit pas ainsi d'information au sujet de l'identité des malades et des assurés.

...

§ 3. Le § 1er n'est pas applicable à la société anonyme de droit public bpost.⁸

Le § 1er reste cependant applicable dans les cas et aux conditions mentionnés aux articles 318, alinéa 2, et 322, §§ 2 à 4.⁹

...

Article 333/1 du Code des impôts sur les revenus 1992

§ 1er. Dans les cas visés aux articles 322, § 2, et 327, § 3, alinéa 2, l'administration informe le contribuable de l'indice ou des indices de fraude fiscale ou des éléments sur la base desquels elle estime que les investigations menées peuvent éventuellement conduire à une application de l'article 341 et qui justifient une demande de renseignements auprès d'un établissement financier. Cette notification s'effectue par envoi recommandé à la poste simultanément à l'envoi de la demande de renseignements précitée.¹⁰

L'alinéa 1er ne s'applique pas lorsque les droits du Trésor sont en péril. La notification s'effectue le cas échéant post factum par envoi recommandé à la poste,

⁸ Voir l'article 8 du projet.

⁹ Voir l'article 8 du projet.

¹⁰ Voir l'article 9 du projet.

tingen, afschriften of uittreksels te laten nemen, welke de bedoelde ambtenaar voor de vestiging of de invordering van de door de Staat geheven belastingen nodig acht.

Van de akten, stukken, registers, bescheiden of inlichtingen in verband met de rechtspleging mag evenwel geen inzage worden verleend zonder uitdrukkelijk verlof van de federale procureur, de procureur-generaal of de auditeur-generaal.

De originelen echter van de ontvangstbewijzen-getuigschriften voor verstrekte hulp, uitgereikt door de geneesheren, de tandheekundigen en de paramedische medewerkers mogen niet worden medegedeeld zonder dat de nationale raad van de Orde der geneesheren of de provinciale geneeskundige commissies de gelegenheid hebben gehad zich ervan te vergewissen dat de Administratie der directe belastingen hierdoor geen inlichtingen krijgt betreffende de identiteit van de zieken en van de verzekerden.

...

§ 3. Het bepaalde in § 1 is niet van toepassing op de openbare kredietinstellingen en -inrichtingen, noch op het Bestuur der postchecks wat de financiële verrichtingen binnen het kader van hun bedrijvigheid betreft.

Het bepaalde in § 1 blijft evenwel van toepassing in de gevallen en onder de voorwaarden als bedoeld in artikel 318, tweede lid.

Artikel 333/1 van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

§ 1. In het geval bedoeld in artikel 322, § 2, stelt de administratie de belastingplichtige schriftelijk in kennis van de aanwijzing of de aanwijzingen van belastingontduiking die een vraag om inlichtingen bij een financiële instelling rechtvaardigen. Deze kennisgeving gebeurt bij een ter post aangetekende brief gelijktijdig met het verzenden van voormelde vraag om inlichtingen.

Het eerste lid is niet van toepassing als de rechten van de schatkist in gevaar zijn. De kennisgeving gebeurt desgevallend post factum bij een ter post aangetekende

tingen, afschriften of uittreksels te laten nemen, welke de bedoelde ambtenaar voor de vestiging of de invordering van de door de Staat geheven belastingen nodig acht.

Van de akten, stukken, registers, bescheiden of inlichtingen in verband met de rechtspleging mag evenwel geen inzage worden verleend zonder uitdrukkelijk verlof van de federale procureur, de procureur-generaal of de auditeur-generaal.

De originelen echter van de ontvangstbewijzen-getuigschriften voor verstrekte hulp, uitgereikt door de geneesheren, de tandheekundigen en de paramedische medewerkers mogen niet worden medegedeeld zonder dat de nationale raad van de Orde der geneesheren of de provinciale geneeskundige commissies de gelegenheid hebben gehad zich ervan te vergewissen dat de Administratie der directe belastingen hierdoor geen inlichtingen krijgt betreffende de identiteit van de zieken en van de verzekerden.

...

§ 3. Het bepaalde in § 1 is niet van toepassing op de naamloze vennootschap van publiek recht bpost.⁸

Het bepaalde in § 1 blijft evenwel van toepassing in de gevallen en onder de voorwaarden als bedoeld in de artikelen 318, tweede lid, en 322, § 2 tot 4.⁹

Artikel 333/1 van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

§ 1. In de gevallen bedoeld in de artikelen 322, § 2, en 327, § 3, tweede lid, stelt de administratie de belastingplichtige in kennis van de aanwijzing of de aanwijzingen van belastingontduiking of van de gegevens op grond waarvan zij meent dat het gevoerde onderzoek tot een eventuele toepassing van artikel 341 leidt en die een vraag om inlichtingen bij een financiële instelling rechtvaardigen. Deze kennisgeving gebeurt bij een ter post aangetekende brief gelijktijdig met het verzenden van de voormelde vraag om inlichtingen.¹⁰

Het eerste lid is niet van toepassing als de rechten van de schatkist in gevaar zijn. De kennisgeving gebeurt desgevallend post factum bij een ter post aangetekende

⁸ Zie artikel 8 van het ontwerp.

⁹ Zie artikel 8 van het ontwerp.

¹⁰ Zie artikel 9 van het ontwerp.

au plus tard 30 jours après l'envoi de la demande de renseignements visée à l'alinéa 1er.

§ 2. L'administration fiscale fournit une fois par an au ministre un rapport qui contient, entre autres, les informations suivantes:

1° le nombre de fois que, conformément à l'article 318, alinéa 2, une enquête a été menée auprès d'établissements financiers et que des données ont été utilisées en vue de l'imposition de leurs clients;

2° le nombre de fois que, conformément à l'article 322, § 2, une enquête a été menée et que des données ont été demandées auprès d'établissements financiers;

3° les indices concrets, répartis en catégories, par lesquels les personnes visées à l'article 322, § 2, alinéa 2, se sont laissé guider dans leur décision d'accorder une autorisation;

4° le nombre de décisions positives et négatives des directeurs;

5° une évaluation globale, tant sur le plan technique que juridique, de la manière dont a été menée la procédure selon l'article 322, §§ 2 à 4.

Ce rapport est publié par le ministre des Finances et transmis à la Chambre des représentants.

Article 6, alinéa 6, de la loi de relance économique du 27 mars 2009

L'article 5, B, est applicable aux dépenses visées à l'article 156bis, alinéa 1er, 2°, du Code des impôts sur les revenus 1992 et effectivement payées en 2009 et 2010.

au plus tard 30 jours après l'envoi de la demande de renseignements visée à l'alinéa 1er.

L'alinéa 1er n'est pas d'application aux demandes de renseignements provenant d'administrations étrangères telles que visé à l'article 322, § 4.¹¹

§ 2. L'administration fiscale fournit une fois par an au ministre un rapport qui contient, entre autres, les informations suivantes:

1° le nombre de fois que, conformément à l'article 318, alinéa 2, une enquête a été menée auprès d'établissements financiers et que des données ont été utilisées en vue de l'imposition de leurs clients;

2° le nombre de fois que, conformément **aux articles 322, § 2, et 327, § 3, alinéa 2,¹²** une enquête a été menée et que des données ont été demandées auprès d'établissements financiers;

3° les indices concrets, répartis en catégories, par lesquels les personnes visées à l'article 322, § 2, alinéa 2, se sont laissé guider dans leur décision d'accorder une autorisation;

4° le nombre de décisions positives et négatives des directeurs;

5° une évaluation globale, tant sur le plan technique que juridique, de la manière dont a été menée la procédure selon **les articles 322, §§ 2 à 4, et 327, § 3, alinéa 2.¹³**

Ce rapport est publié par le ministre des Finances et transmis à la Chambre des représentants.

Article 6, alinéa 6, de la loi de relance économique du 27 mars 2009

L'article 5, B, est applicable à partir de l'exercice d'imposition 2009, étant entendu qu'en ce qui concerne les dépenses visées à l'article 156bis, alinéa 1er, 2°, du Code des impôts sur les revenus 1992, il n'est applicable qu'aux dépenses effectivement payées en 2009 et 2010.¹⁴

¹¹ Voir l'article 9 du projet.

¹² Voir l'article 9 du projet.

¹³ Voir l'article 9 du projet.

¹⁴ Voir l'article 10 du projet.

brief, uiterlijk 30 dagen na het verzenden van de in het eerste lid vermelde vraag om inlichtingen.

§ 2. De belastingadministratie bezorgt de minister eenmaal per jaar een verslag dat onder meer volgende informatie bevat:

1° het aantal keer dat in overeenstemming met artikel 318, tweede lid, een onderzoek is gevoerd bij financiële instellingen en gegevens zijn gebruikt met het oog op het belasten van hun cliënten;

2° het aantal keren dat in overeenstemming met artikel 322, § 2, een onderzoek is gevoerd en gegevens zijn opgevraagd bij financiële instellingen;

3° de concrete aanwijzingen, opgedeeld in categorieën, waardoor de personen bedoeld in artikel 322, § 2, tweede lid, zich hebben laten leiden bij hun beslissing om een machtiging te verlenen;

4° het aantal positieve en negatieve beslissingen van de directeurs;

5° een globale evaluatie, zowel op technisch vlak als op juridisch vlak van de wijze waarop de procedure volgens artikel 322, §§ 2 tot 4 is gevoerd.

Dit verslag wordt openbaar gemaakt door de minister van Financiën en overgezonden aan de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Artikel 6, zesde lid, van de Economische herstelwet van 27 maart 2009

Artikel 5, B, is van toepassing op de in artikel 156bis, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde uitgaven die werkelijk zijn betaald in 2009 en 2010.

brief, uiterlijk 30 dagen na het verzenden van de in het eerste lid vermelde vraag om inlichtingen.

Het eerste lid is evenmin van toepassing op de vragen vanwege buitenlandse administraties als bedoeld in artikel 322, § 4.¹¹

§ 2. De belastingadministratie bezorgt de minister eenmaal per jaar een verslag dat onder meer volgende informatie bevat:

1° het aantal keer dat in overeenstemming met artikel 318, tweede lid, een onderzoek is gevoerd bij financiële instellingen en gegevens zijn gebruikt met het oog op het belasten van hun cliënten;

2° het aantal keren dat in overeenstemming met ***de artikelen 322, § 2, en 327, § 3, tweede lid,¹²*** een onderzoek is gevoerd en gegevens zijn opgevraagd bij financiële instellingen;

3° de concrete aanwijzingen, opgedeeld in categorieën, waardoor de personen bedoeld in artikel 322, § 2, tweede lid, zich hebben laten leiden bij hun beslissing om een machtiging te verlenen;

4° het aantal positieve en negatieve beslissingen van de directeurs;

5° een globale evaluatie, zowel op technisch vlak als op juridisch vlak van de wijze waarop de procedure volgens ***de artikelen 322, §§ 2 tot 4, en 327, § 3, tweede lid,¹³*** is gevoerd.

Dit verslag wordt openbaar gemaakt door de minister van Financiën en overgezonden aan de Kamer van volksvertegenwoordigers.

Artikel 6, zesde lid, van de Economische herstelwet van 27 maart 2009

Artikel 5, B, is van toepassing vanaf aanslagjaar 2009, met dien verstande dat het, wat de in artikel 156bis, eerste lid, 2°, van het Wetboek van de inkomstenbelastingen 1992 bedoelde uitgaven betreft, slechts van toepassing is op de uitgaven die werkelijk zijn betaald in 2009 en 2010.¹⁴

¹¹ Zie artikel 9 van het ontwerp.

¹² Zie artikel 9 van het ontwerp.

¹³ Zie artikel 9 van het ontwerp.

¹⁴ Zie artikel 10 van het ontwerp.

Article 3, § 6, de la loi du 3 avril 1997 relative
au régime fiscal des tabacs manufacturés

§ 6. Le Ministre des Finances détermine ce qu'il faut entendre par prix de vente au détail pour l'application de la présente loi. Il peut également fixer, par référence aux éléments constitutifs du prix de vente au détail de chacun des produits définis par la présente loi appartenant à la classe de prix la plus demandée, le mode de calcul du prix de vente au détail fictif des tabacs manufacturés correspondants mis à la consommation dans le pays sans y faire l'objet d'un commerce.

Il détermine également la durée de la période transitoire pendant laquelle, lors d'un changement de fiscalité ou de prix de vente au détail, les produits du tabac peuvent encore être vendus grevés de l'ancienne fiscalité ou à l'ancien prix.

Article 43 de la loi du 22 décembre 2009 relative
au régime général d'accise

Dans les situations et conditions énoncées par le Roi, la déclaration de mise à la consommation pour laquelle Il peut préciser les énonciations devant y figurer ainsi que les documents devant y être joints, est faite soit sur un rapport papier, soit au moyen d'une formule électronique établie à l'aide d'un système informatisé.

Article 3, § 6, de la loi du 3 avril 1997 relative
au régime fiscal des tabacs manufacturés

§ 6. Le Roi détermine ce qu'il faut entendre par prix de vente au détail pour l'application de la présente loi. Il peut également fixer, par référence aux éléments constitutifs du prix de vente au détail de chacun des produits définis par la présente loi appartenant à la classe de prix correspondant à la classe de prix la plus demandée, le mode de calcul du prix de vente au détail fictif des tabacs manufacturés correspondant mis à la consommation dans le pays sans y faire l'objet d'un commerce.¹⁵

Il détermine également la durée de la période transitoire pendant laquelle, lors d'un changement de fiscalité, de fiscalité minimale, de prix de vente au détail ou de suppression d'un type de contenant, les produits du tabac peuvent encore être mis en consommation munis de signes fiscaux acquis avant la date dudit changement.¹⁶

Il peut aussi prescrire l'obligation de publication annuelle des prix moyens pondérés relatifs aux différents produits des tabacs manufacturés ainsi que la possibilité de limiter la quantité de signes fiscaux qui peuvent être acquis par les opérateurs économiques à un maximum correspondant à la moyenne des mises en consommation des douze derniers mois augmentée de quinze pourcent.¹⁷

Article 43 de la loi du 22 décembre 2009 relative
au régime général d'accise

Dans les situations et conditions énoncées par le Roi, la déclaration de mise à la consommation pour laquelle Il peut préciser les énonciations devant y figurer ainsi que les documents devant y être joints, est faite soit **sur un support papier**¹⁸, soit au moyen d'une formule électronique établie à l'aide d'un système informatisé.

¹⁵ Voir l'article 15 du projet.

¹⁶ Voir l'article 15 du projet.

¹⁷ Voir l'article 15 du projet.

¹⁸ Voir l'article 16 du projet.

HOOFDSTUK 4

Douane en accijnzen

Artikel 3, § 6, van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak

§ 6. Voor de toepassing van deze wet bepaalt de Minister van Financiën wat onder kleinhandelsprijs moet worden verstaan. Met verwijzing naar de elementen van de kleinhandelsprijs van elk van de bij deze wet gedefinieerde producten behorende tot de meest gevraagde prijsklasse, kan hij eveneens de berekeningswijze bepalen voor de fictieve kleinhandelsprijs van de overeenkomstige tabaksfabrikaten die in het land in verbruik werden gesteld en die er niet het voorwerp uitmaken van een handel.

In geval van wijziging van de fiscaliteit of van de kleinhandelsprijs bepaalt hij eveneens de duur van de overgangperiode tijdens dewelke de tabaksproducten, tegen de oude prijs of belast tegen het voorgaande tarief, nog verder mogen worden verkocht.

Artikel 43 van de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen

In de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de Koning wordt de aangifte ten verbruik, waarvoor door Hem kan worden aangeduid welke vermeldingen er op moeten voorkomen evenals welke documenten er moeten worden bijgevoegd, gedaan hetzij op een papieren drager, hetzij met een elektronisch document

HOOFDSTUK 4

Douane en accijnzen

Artikel 3, § 6, van de wet van 3 april 1997 betreffende het fiscaal stelsel van gefabriceerde tabak

§ 6. Voor de toepassing van deze wet bepaalt de Koning wat onder kleinhandelsprijs moet worden verstaan. Met verwijzing naar de elementen van de kleinhandelsprijs van elk van de bij deze wet gedefinieerde producten behorende tot de prijsklasse die overeenstemt met de meest gevraagde prijsklasse, kan Hij eveneens de berekeningswijze bepalen voor de fictieve kleinhandelsprijs van de overeenkomstige tabaksfabrikaten die hier te lande in het verbruik worden gesteld zonder het voorwerp uit te maken van een handel.¹⁵

In geval van wijziging van de fiscaliteit, van de minimumfiscaliteit of van de kleinhandelsprijs of in geval van opheffing van een soort van verpakking bepaalt Hij eveneens de duur van de overgangperiode tijdens dewelke de tabaksproducten, bekleed met fiscale kentekens verkregen voor de datum van deze wijzigingen, nog kunnen worden uitgeslagen tot verbruik.¹⁶

Hij kan eveneens de verplichting voorschrijven tot het jaarlijks publiceren van de gewogen gemiddelde prijzen van de verschillende tabaksproducten alsook in de mogelijkheid voorzien om de hoeveelheid fiscale kentekens die door de marktdeelnemers kunnen worden verkregen te beperken tot een maximum van het gemiddelde van de inverbruikstellingen gedurende de twaalf voorgaande maanden vermeerderd met vijftien percent.¹⁷

Artikel 43 van de wet van 22 december 2009 betreffende de algemene regeling inzake accijnzen

In de gevallen en onder de voorwaarden bepaald door de Koning wordt de aangifte ten verbruik, waarvoor door Hem kan worden aangeduid welke vermeldingen er op moeten voorkomen evenals welke documenten er moeten worden bijgevoegd, gedaan hetzij op een papieren drager, hetzij met een elektronisch document

¹⁵ Zie artikel 15 van het ontwerp.

¹⁶ Zie artikel 15 van het ontwerp.

¹⁷ Zie artikel 15 van het ontwerp.

Le Roi fixe également les procédures à respecter en cas d'indisponibilité dudit système informatisé.

CHAPITRE 5

Abrogation de l'enregistrement comme entrepreneur

Section 1re

Modifications au Code des impôts sur les revenus 1992

Article 400 du Code des impôts sur les revenus 1992

Pour l'application des articles 401 à 408, il faut entendre par:

1° Travaux: les activités déterminées par le Roi;

2° Commettant: quiconque donné ordre d'exécuter ou de faire exécuter des travaux pour un prix;

3° Entrepreneur:

— quiconque s'engage, pour un prix, à exécuter ou à faire exécuter des travaux pour un commettant;

— chaque sous-traitant par rapport aux sous-traitants suivants;

4° Sous-traitant: quiconque s'engage, soit directement, soit indirectement, à quelque stade que ce soit, à exécuter ou à faire exécuter pour un prix, le travail ou une partie du travail confié à l'entrepreneur, ou à mettre des travailleurs à disposition à cet effet;

5° quelqu'un qui n'est pas enregistré comme entrepreneur: l'entrepreneur ou le sous-traitant qui n'a pas demandé l'enregistrement comme entrepreneur ou ne l'a pas obtenu ou dont l'enregistrement comme entrepreneur est radié.

Le Roi fixe également les procédures à respecter en cas d'indisponibilité dudit système informatisé.

CHAPITRE 5

Abrogation de l'enregistrement comme entrepreneur

Section 1re

Modifications au Code des impôts sur les revenus 1992

Article 400 du Code des impôts sur les revenus 1992

Pour l'application des articles 401 à 408, il faut entendre par:

1° Travaux: les activités visées à l'article 20, § 2, de l'arrêté royal n° 1 du 29 décembre 1992, relatif aux mesures tendant à assurer le paiement de la taxe sur la valeur ajoutée;¹⁹

2° Commettant: quiconque donné ordre d'exécuter ou de faire exécuter des travaux pour un prix;

3° Entrepreneur:

— quiconque s'engage, pour un prix, à exécuter ou à faire exécuter des travaux pour un commettant;

— chaque sous-traitant par rapport aux sous-traitants suivants;

4° Sous-traitant: quiconque s'engage, soit directement, soit indirectement, à quelque stade que ce soit, à exécuter ou à faire exécuter pour un prix, le travail ou une partie du travail confié à l'entrepreneur, ou à mettre des travailleurs à disposition à cet effet;

5° ...²⁰

¹⁹ Voir l'article 17 du projet.

²⁰ Voir l'article 17 du projet.

opgemaakt met gebruikmaking van een geautomatiseerd systeem. De Koning bepaalt tevens de procedures die in acht moeten worden genomen in geval van niet-beschikbaarheid van het geautomatiseerd systeem.

HOOFDSTUK 5

Afschaffing van de registratie als aannemer

Afdeling 1

*Wijzigingen aan het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992*

Artikel 400 van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

Voor de toepassing van de artikelen 401 tot 408 wordt verstaan onder:

1° Werken: de door de Koning bepaalde werkzaamheden;

2° Opdrachtgever: eenieder die de opdracht geeft om tegen een prijs werken uit te voeren of te laten uitvoeren;

3° Aannemer:

— eenieder die er zich toe verbindt om tegen een prijs voor een opdrachtgever werken uit te voeren of te laten uitvoeren;

— iedere onderaannemer ten overstaan van de na hem komende onderaannemers;

4° Onderaannemer: eenieder die er zich toe verbindt, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks, in welk stadium ook, tegen een prijs het aan de aannemer toevertrouwde werk of een onderdeel ervan uit te voeren of te laten uitvoeren of daartoe werknemers ter beschikking te stellen;

5° Iemand die niet als aannemer is geregistreerd: de aannemer of onderaannemer die geen registratie als aannemer heeft gevraagd, noch verkregen of van wie de registratie als aannemer is geschrapt.

opgemaakt met gebruikmaking van een geautomatiseerd systeem. De Koning bepaalt tevens de procedures die in acht moeten worden genomen in geval van niet-beschikbaarheid van het geautomatiseerd systeem.

HOOFDSTUK 5

Afschaffing van de registratie als aannemer

Afdeling 1

*Wijzigingen aan het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992*

Artikel 400 van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

Voor de toepassing van de artikelen 401 tot 408 wordt verstaan onder:

1° Werken: de werkzaamheden die zijn vermeld in artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde;¹⁸

2° Opdrachtgever: eenieder die de opdracht geeft om tegen een prijs werken uit te voeren of te laten uitvoeren;

3° Aannemer:

— eenieder die er zich toe verbindt om tegen een prijs voor een opdrachtgever werken uit te voeren of te laten uitvoeren;

— iedere onderaannemer ten overstaan van de na hem komende onderaannemers;

4° Onderaannemer: eenieder die er zich toe verbindt, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks, in welk stadium ook, tegen een prijs het aan de aannemer toevertrouwde werk of een onderdeel ervan uit te voeren of te laten uitvoeren of daartoe werknemers ter beschikking te stellen;

5°...¹⁹

¹⁸ Zie artikel 17 van het ontwerp.

¹⁹ Zie artikel 17 van het ontwerp.

Article 401 du Code des impôts
sur les revenus 1992

§ 1er. L'enregistrement comme entrepreneur et la radiation de l'enregistrement sont effectués aux conditions, dans les cas et suivant les modalités déterminées par le Roi. A cet effet, le Roi crée des commissions dont Il détermine la mission, la composition et le fonctionnement.

À défaut de décision concernant une demande d'enregistrement dans le délai fixé par le Roi, l'entrepreneur qui a introduit une demande d'enregistrement auprès de la Commission ad hoc est enregistré d'office.

Le Roi crée en outre un groupe d'impulsion dont Il détermine la composition et le fonctionnement. Le groupe d'impulsion a pour mission de garantir l'uniformité des décisions prises par les commissions, d'assurer le bon fonctionnement des secrétariats des commissions et d'assister les commissions en cas de recours contre une décision. Les commissions conservent néanmoins le droit de confronter les avis du groupe d'impulsion, qui ont trait à des principes généraux, aux circonstances de fait de chaque dossier individuel.

Avant d'entrer en fonction, les membres de la commission ou du groupe d'impulsion prêtent entre les mains du président le serment de s'acquitter de leur mission en toute impartialité et de garder le secret des délibérations auxquelles ils participent.

§ 2. A partir de la notification à l'intéressé par lettre recommandée à la poste, les décisions des commissions sont exécutoires par provision.

Le recours contre ces décisions peut être introduit dans les vingt jours suivant la notification visée à l'alinéa 1er. Ce recours est porté devant le tribunal de première instance conformément à la compétence générale dévolue à ce tribunal par l'article 568 du Code judiciaire.

Avant d'exercer ce recours, l'intéressé peut, par lettre recommandée à la poste, dans les vingt jours suivant la notification visée à l'alinéa 1er, demander à être entendu par la commission; il peut se faire assister ou représenter par un conseil lors de l'audition. Lorsque l'intéressé ou son conseil ne comparaît pas après une lettre recommandée à la poste l'invitant à exercer, lors de la réunion de la commission, son droit à être entendu, il est censé avoir renoncé à ce droit. La commission confirme ou

Article 401 du Code des impôts
sur les revenus 1992 ²¹

...

...

...

...

...

...

²¹ Voir l'article 18 du projet.

Artikel 401 van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992

§ 1. De registratie als aannemer en de schrapping ervan worden verricht onder de voorwaarden, in de gevallen en volgens de modaliteiten die de Koning bepaalt. Daartoe richt de Koning commissies op waarvan Hij de opdracht, de samenstelling en de werking bepaalt.

Bij gebrek aan een beslissing omtrent een aanvraag tot registratie binnen de door de Koning bepaalde termijn, is de aannemer die een aanvraag tot registratie bij de ad hoc Commissie heeft ingediend, automatisch geregistreerd.

Bovendien richt de Koning een stuurgroep op waarvan Hij de samenstelling en de werking bepaalt. De stuurgroep heeft als opdracht de eenvormigheid van de door de commissies getroffen beslissingen waarborgen, de goede werking van de secretariaten van de commissies regelen en de commissies bijstaan in geval van verhaal tegen een beslissing. De commissies behouden niettemin het recht de adviezen van de stuurgroep die betrekking hebben op algemene beginselen, te toetsen aan de feitelijke omstandigheden van elk individueel dossier.

Alvorens hun ambt te aanvaarden leggen de leden van de commissie of van de stuurgroep in de handen van de voorzitter de eed af hun opdracht in volle onpartijdigheid te vervullen en de beraadslagingen waaraan zij deelnemen geheim te houden.

§ 2. De beslissingen van de commissies zijn vanaf de kennisgeving aan de betrokkene bij een ter post aangetekend schrijven, uitvoerbaar bij voorraad.

Tegen deze beslissingen kan binnen twintig dagen na de in het eerste lid bedoelde kennisgeving een verhaal worden ingesteld. Dit verhaal wordt ingesteld voor de rechtbank van eerste aanleg overeenkomstig de algemene bevoegdheid welke aan deze rechtbank wordt toegekend door artikel 568 van het Gerechtelijk Wetboek.

Alvorens dit verhaal wordt ingesteld, kan de betrokkene, binnen twintig dagen na de in het eerste lid bedoelde kennisgeving, bij een ter post aangetekend schrijven, aan de commissie vragen om te worden gehoord; hij kan zich op de zitting door een raadsman laten bijstaan of vertegenwoordigen. Wanneer de betrokkene of zijn raadsman niet verschijnt na bij een ter post aangetekend schrijven te zijn uitgenodigd om tijdens de zitting van de commissie zijn recht om te worden gehoord, uit te

Artikel 401 van het Wetboek
van de inkomstenbelastingen 1992 ²⁰

...

...

...

...

...

...

...

²⁰ Zie artikel 18 van het ontwerp.

revoit sa décision et le délai de recours de vingt jours visé à l'alinéa 2 prend cours le jour de la notification à l'intéressé de cette confirmation ou révision.

Les décisions des commissions deviennent définitives si aucun recours n'est introduit par l'intéressé ou par les Ministres désignés par le Roi ou leurs délégués, dans le délai prévu à l'alinéa 2 ou à l'alinéa 3.

Les dispositions de l'article 53*bis* du Code judiciaire sont applicables au calcul dudit délai.

§ 3. Les décisions d'enregistrement et les décisions de radiation, à l'exclusion de la motivation de ces dernières, et le dispositif des décisions relatives au recours visé au § 2, alinéa 2, qui sont passées en force de chose jugée, sont publiées au *Moniteur belge*. La publication de l'enregistrement comme entrepreneur mentionne les catégories de travaux accordées et si l'entrepreneur a ou non la qualité d'employeur.

Sans préjudice du § 2, alinéa 1er, les décisions de radiation de l'enregistrement comme entrepreneur ne sortent leurs effets vis-à-vis de tiers qu'à partir du dixième jour du premier mois suivant la publication de ces décisions au *Moniteur belge*.

Section 2

Modifications à l'article 30bis de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

Article 30*bis* de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

§ 1er. Pour l'application du présent article, il faut entendre par:

1° travaux: les activités déterminées par le Roi;

...

...

...

...

Section 2

Modifications à l'article 30bis de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

Article 30*bis* de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs

§ 1er. Pour l'application du présent article, il faut entendre par:

1° Travaux: les activités visées à l'article 20, § 2, de l'arrêté royal n° 1 du 29 décembre 1992, relatif aux mesures tendant à assurer le paiement de la taxe sur la valeur ajoutée; ²²

²² Voir l'article 19 du projet.

oefenen, wordt hij geacht aan dat recht te verzaken. De commissie bevestigt of herzielt haar beslissing en de in het tweede lid vermelde verhaaltermijn van twintig dagen gaat slechts in op de dag waarop de betrokkene kennis is gegeven van die bevestiging of herziening.

De beslissingen van de commissies worden definitief indien binnen de in het tweede of het derde lid beoogde termijn, geen verhaal is ingesteld door de betrokkene of door of vanwege de door de Koning aangeduide Ministers.

De bepalingen van artikel 53*bis* van het Gerechtelijk Wetboek zijn van toepassing op de berekening van die termijn.

§ 3. De beslissingen tot registratie en de beslissingen tot schrapping van de registratie, met uitzondering van de motivering van deze laatste, worden bekendgemaakt door de invoeging of de schrapping van de hoedanigheid van geregistreerd aannemer op de website van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

Het beschikkend gedeelte van de in kracht van gewijsde gegane uitspraken over het in § 2, tweede lid, bedoelde verhaal wordt bovendien in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

Onverminderd § 2, eerste lid, hebben de beslissingen tot schrapping van de registratie als aannemer tegenover derden slechts uitwerking met ingang van de dag volgend op hun bekendmaking op de website van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

Afdeling 2

Wijzigingen aan artikel 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Artikel 30*bis* van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

1° werken: de door de Koning bepaalde werkzaamheden;

...

...

...

...

...

Afdeling 2

Wijzigingen aan artikel 30bis van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

Artikel 30*bis* van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders

§ 1. Voor de toepassing van dit artikel wordt verstaan onder:

1° Werken: de werkzaamheden die zijn vermeld in artikel 20, § 2, van het koninklijk besluit nr. 1 van 29 december 1992 met betrekking tot de regeling voor de voldoening van de belasting over de toegevoegde waarde;²¹

²¹ Zie artikel 18 van het ontwerp.

2° commettant: quiconque donne ordre d'exécuter ou de faire exécuter des travaux pour un prix;

3° entrepreneur:

— quiconque s'engage, pour un prix, à exécuter ou à faire exécuter des travaux pour un commettant;

— chaque sous-traitant par rapport aux sous-traitants suivants;

4° sous-traitant: quiconque s'engage, soit directement, soit indirectement, à quelque stade que ce soit, à exécuter ou à faire exécuter pour un prix, le travail ou une partie du travail confié à l'entrepreneur ou à mettre des travailleurs à disposition à cet effet;

5° quelqu'un qui n'est pas enregistré comme entrepreneur: l'entrepreneur ou le sous-traitant qui n'a pas demandé l'enregistrement comme entrepreneur, ou ne l'a pas obtenu ou dont l'enregistrement comme entrepreneur est radié.

§ 2. L'enregistrement comme entrepreneur et la radiation de l'enregistrement sont effectués aux conditions, dans les cas et suivant les modalités déterminées par le Roi. A cet effet, le Roi crée des commissions dont Il détermine la mission, la composition et le fonctionnement.

A défaut de décision concernant une demande d'enregistrement dans le délai fixé par le Roi, l'entrepreneur qui a introduit une demande d'enregistrement auprès de la Commission ad hoc est enregistré d'office.

Le Roi crée en outre un groupe d'impulsion dont Il détermine la composition et le fonctionnement. Le groupe d'impulsion a pour mission de garantir l'uniformité des décisions prises par les commissions, d'assurer le bon fonctionnement des secrétariats des commissions et d'assister les commissions en cas de recours contre une décision. Les commissions conservent néanmoins le droit de confronter les avis du groupe d'impulsion, qui ont trait à des principes généraux, aux circonstances de fait de chaque dossier individuel.

Avant d'entrer en fonction, les membres de la commission ou du groupe d'impulsion prêtent entre les mains du président le serment de s'acquitter de leur mission en toute impartialité et de garder le secret des délibérations auxquelles ils participent.

2° commettant: quiconque donne ordre d'exécuter ou de faire exécuter des travaux pour un prix;

3° entrepreneur:

— quiconque s'engage, pour un prix, à exécuter ou à faire exécuter des travaux pour un commettant;

— chaque sous-traitant par rapport aux sous-traitants suivants;

4° sous-traitant: quiconque s'engage, soit directement, soit indirectement, à quelque stade que ce soit, à exécuter ou à faire exécuter pour un prix, le travail ou une partie du travail confié à l'entrepreneur ou à mettre des travailleurs à disposition à cet effet;

...²³

...²⁴

...²⁵

...²⁶

...²⁷

²³ Voir l'article 19 du projet.

²⁴ Voir l'article 19 du projet.

²⁵ Voir l'article 19 du projet.

²⁶ Voir l'article 19 du projet.

²⁷ Voir l'article 19 du projet.

2° opdrachtgever: eenieder die de opdracht geeft om tegen een prijs werken uit te voeren of te laten uitvoeren;

3° aannemer:

— eenieder die er zich toe verbindt om tegen een prijs voor een opdrachtgever werken uit te voeren of te laten uitvoeren;

— iedere onderaannemer ten overstaan van de na hem komende onderaannemers;

4° onderaannemer: eenieder die er zich toe verbindt, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks, in welk stadium ook, tegen een prijs het aan de aannemer toevertrouwde werk of een onderdeel ervan uit te voeren of te laten uitvoeren of daartoe werknemers ter beschikking te stellen;

5° iemand die niet als aannemer is geregistreerd: de aannemer of onderaannemer die geen registratie als aannemer heeft gevraagd, noch verkregen of van wie de registratie als aannemer is geschrapt.

§ 2. De registratie als aannemer en de schrapping ervan worden verricht onder de voorwaarden, in de gevallen en volgens de modaliteiten die de Koning bepaalt. Daartoe richt de Koning commissies op waarvan Hij de opdracht, de samenstelling en de werking bepaalt.

Bij gebrek aan een beslissing omtrent een aanvraag tot registratie binnen de door de Koning bepaalde termijn, is de aannemer die een aanvraag tot registratie bij de ad hoc Commissie heeft ingediend, automatisch geregistreerd.

Bovendien richt de Koning een stuurgroep op waarvan Hij de samenstelling en de werking bepaalt. De stuurgroep heeft als opdracht de eenvormigheid van de door de commissies getroffen beslissingen te waarborgen, de goede werking van de secretariaten van de commissies te regelen en de commissies bij te staan in geval van verhaal tegen een beslissing. De commissies behouden niettemin het recht de adviezen van de stuurgroep die betrekking hebben op algemene beginselen, te toetsen aan de feitelijke omstandigheden van elk individueel dossier.

Alvorens in functie te treden leggen de leden van de commissie of van de stuurgroep in de handen van de voorzitter de eed af hun opdracht in volle onpartijdigheid te vervullen en de beraadslagingen waaraan zij deelnemen geheim te houden.

2° opdrachtgever: eenieder die de opdracht geeft om tegen een prijs werken uit te voeren of te laten uitvoeren;

3° aannemer:

— eenieder die er zich toe verbindt om tegen een prijs voor een opdrachtgever werken uit te voeren of te laten uitvoeren;

— iedere onderaannemer ten overstaan van de na hem komende onderaannemers;

4° onderaannemer: eenieder die er zich toe verbindt, hetzij rechtstreeks, hetzij onrechtstreeks, in welk stadium ook, tegen een prijs het aan de aannemer toevertrouwde werk of een onderdeel ervan uit te voeren of te laten uitvoeren of daartoe werknemers ter beschikking te stellen;

... ²²

... ²³

... ²⁴

... ²⁵

... ²⁶

²² Zie artikel 19 van het ontwerp.

²³ Zie artikel 19 van het ontwerp.

²⁴ Zie artikel 19 van het ontwerp.

²⁵ Zie artikel 19 van het ontwerp.

²⁶ Zie artikel 19 van het ontwerp.

À partir de la notification à l'intéressé par lettre recommandée à la poste, les décisions des commissions sont exécutoires par provision.

... ²⁸

Le recours contre ces décisions peut être introduit dans les vingt jours suivant la notification visée à l'alinéa 4. Ce recours est porté devant le tribunal de première instance conformément à la compétence générale dévolue à ce tribunal par l'article 568 du Code judiciaire.

... ²⁹

Avant d'exercer ce recours, l'intéressé peut, par lettre recommandée à la poste, dans les vingt jours suivant la notification visée à l'alinéa 4, demander à être entendu par la commission; il peut se faire assister ou représenter par un conseil lors de l'audition. Lorsque l'intéressé ou son conseil ne comparaît pas après une lettre recommandée à la poste l'invitant à exercer, lors de la réunion de la commission, son droit à être entendu, il est censé avoir renoncé à ce droit. La commission confirme ou revoit sa décision et le délai de recours de vingt jours visé à l'alinéa 5 prend cours le jour de la notification à l'intéressé de cette confirmation ou révision.

... ³⁰

Les décisions des commissions deviennent définitives si aucun recours n'est introduit par l'intéressé ou par les ministres désignés par le Roi ou leurs délégués, dans le délai prévu à l'alinéa 5 ou à l'alinéa 6.

... ³¹

Les dispositions de l'article 53*bis* du Code judiciaire sont applicables au calcul dudit délai.

... ³²

Les décisions d'enregistrement et les décisions de radiation, à l'exclusion de la motivation de ces dernières, sont publiées par l'ajout ou le retrait de la qualité d'entrepreneur enregistré sur le site internet de la Banque-Carrefour des Entreprises.

... ³³

Le dispositif des décisions relatives au recours visé à l'alinéa 5, qui sont coulées en force de chose jugée, est en outre publié au *Moniteur belge*.

... ³⁴

²⁸ Voir l'article 19 du projet.

²⁹ Voir l'article 19 du projet.

³⁰ Voir l'article 19 du projet.

³¹ Voir l'article 19 du projet.

³² Voir l'article 19 du projet.

³³ Voir l'article 19 du projet.

³⁴ Voir l'article 19 du projet.

De beslissingen van de commissies zijn vanaf de kennisgeving aan de betrokkene bij een ter post aangetekend schrijven, uitvoerbaar bij voorraad.

... ²⁷

Tegen deze beslissingen kan binnen twintig dagen na de in het vierde lid bedoelde kennisgeving een verhaal worden ingesteld. Dit verhaal wordt ingesteld voor de rechtbank van eerste aanleg overeenkomstig de algemene bevoegdheid welke aan deze rechtbank wordt toegekend door artikel 568 van het Gerechtelijk Wetboek.

... ²⁸

Alvorens dit verhaal wordt ingesteld, kan de betrokkene, binnen twintig dagen na de in het vierde lid bedoelde kennisgeving, bij een ter post aangetekend schrijven, aan de commissie vragen om te worden gehoord; hij kan zich op de zitting door een raadsman laten bijstaan of vertegenwoordigen. Wanneer de betrokkene of zijn raadsman niet verschijnt na bij een ter post aangetekend schrijven te zijn uitgenodigd om tijdens de zitting van de commissie zijn recht om te worden gehoord, uit te oefenen, wordt hij geacht aan dat recht te verzaken. De commissie bevestigt of herzielt haar beslissing en de in het vijfde lid vermelde verhaaltermijn van twintig dagen gaat slechts in op de dag waarop de betrokkene kennis is gegeven van die bevestiging of herziening.

... ²⁹

De beslissingen van de commissies worden definitief indien binnen de in het vijfde of zesde lid beoogde termijn, geen verhaal is ingesteld door de betrokkene of door of vanwege de door de Koning aangeduide ministers.

... ³⁰

De bepalingen van artikel 53*bis* van het Gerechtelijk Wetboek zijn van toepassing op de berekening van die termijn.

... ³¹

De beslissingen tot registratie en de beslissingen tot schrapping van de registratie, met uitzondering van de motivering van deze laatste, worden bekendgemaakt door de invoeging of de schrapping van de hoedanigheid van geregistreerd aannemer op de website van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

... ³²

Het beschikkend gedeelte van de in kracht van gewijsde gegane uitspraken over het in het vijfde lid bedoelde verhaal wordt bovendien in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

... ³³

²⁷ Zie artikel 19 van het ontwerp.

²⁸ Zie artikel 19 van het ontwerp.

²⁹ Zie artikel 19 van het ontwerp.

³⁰ Zie artikel 19 van het ontwerp.

³¹ Zie artikel 19 van het ontwerp.

³² Zie artikel 19 van het ontwerp.

³³ Zie artikel 19 van het ontwerp.

Sans préjudice de l'alinéa 4, les décisions de radiation de l'enregistrement comme entrepreneur ne sortent leurs effets vis-à-vis de tiers qu'à partir du lendemain de leur publication sur le site Internet de la Banque-Carrefour des Entreprises.

...

Section 3

Modifications aux articles 93, § 3, et 94, alinéa 2, du Code pénal social

Article 93, § 3, du Code pénal social

§ 3. En cas de condamnation pour les faits visés aux articles 151, 152, 175, 181, 186, alinéa 1er, 1° à 3° et 7°, 188, 209 et 210, à charge de l'employeur, de ses préposés ou de ses mandataires, une copie du jugement ou de l'arrêt est transmise à la Commission instituée par l'article 13 de la loi du 20 mars 1991 organisant l'agrément d'entrepreneurs de travaux et aux commissions instituées par le Roi en vertu de l'article 401 du Code des impôts sur les revenus et de l'article 30bis, § 2, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

Cette communication est faite dans le mois de la prise de la décision, selon le cas, par le greffier du tribunal de première instance ou de la cour d'appel qui l'a prononcée.

Article 94, alinéa 2, du Code pénal social

Si la décision infligeant une amende administrative ou déclarant la culpabilité est relative à des faits visés aux articles 151, 152, 175, 181, 186, alinéa 1er, 1° à 3° et 7°, 188, 209 et 210, l'administration compétente en transmet une copie à la Commission instituée par l'article 13 de la loi du 20 mars 1991 organisant l'agrément d'entrepreneurs de travaux et aux commissions instituées par le Roi en vertu de l'article 401 du Code d'impôts sur les revenus et de l'article 30bis, § 2, de la loi du 27 juin 1969 révisant l'arrêté-loi du 28 décembre 1944 concernant la sécurité sociale des travailleurs.

... ³⁵

...

Section 3

Modifications aux articles 93, § 3, et 94, alinéa 2, du Code pénal social

Article 93, § 3, du Code pénal social

§ 3. En cas de condamnation pour les faits visés aux articles 151, 152, 175, 181, 186, alinéa 1er, 1° à 3° et 7°, 188, 209 et 210, à charge de l'employeur, de ses préposés ou de ses mandataires, une copie du jugement ou de l'arrêt est transmise à la Commission instituée par l'article 13 de la loi du 20 mars 1991 organisant l'agrément d'entrepreneurs de travaux ³⁶.

Cette communication est faite dans le mois de la prise de la décision, selon le cas, par le greffier du tribunal de première instance ou de la cour d'appel qui l'a prononcée.

Article 94, alinéa 2, du Code pénal social

Si la décision infligeant une amende administrative ou déclarant la culpabilité est relative à des faits visés aux articles 151, 152, 175, 181, 186, alinéa 1er, 1° à 3° et 7°, 188, 209 et 210, l'administration compétente en transmet une copie à la Commission instituée par l'article 13 de la loi du 20 mars 1991 organisant l'agrément d'entrepreneurs de travaux ³⁷.

³⁵ Voir l'article 19 du projet.

³⁶ Voir l'article 20 du projet.

³⁷ Voir l'article 20 du projet.

Onverminderd het vierde lid hebben de beslissingen tot schrapping van de registratie als aannemer tegenover derden slechts uitwerking met ingang van de dag volgend op hun bekendmaking op de website van de Kruispuntbank van Ondernemingen.

...

Afdeling 3

Wijzigingen aan de artikelen 93, § 3, en 94, tweede lid, van het sociaal strafwetboek

Artikel 93, § 3, van het sociaal strafwetboek

§ 3. Bij een veroordeling voor de feiten die vermeld zijn in de artikelen 151, 152, 175, 181, 186, eerste lid, 1° tot 3° en 7°, 188, 209 en 210, ten laste van de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, wordt een afschrift van het vonnis of arrest verzonden naar de Commissie die ingesteld is bij artikel 13 van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken, en naar de Commissies die ingesteld zijn door de Koning krachtens artikel 401 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en artikel 30bis, § 2, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

Deze mededeling gebeurt binnen de maand vanaf het nemen van de beslissing door, naar gelang het geval, de griffier van de rechtbank van eerste aanleg of van het hof van beroep die ze heeft uitgesproken.

Artikel 94, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek

Indien de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete of tot schuldigverklaring betrekking heeft op feiten bedoeld bij de artikelen 151, 152, 175, 181, 186, eerste lid, 1° tot 3° en 7°, 188, 209 en 210, verzendt de bevoegde administratie een afschrift ervan naar de Commissie die ingesteld is bij artikel 13 van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken, en naar de commissies die ingesteld zijn door de Koning krachtens artikel 401 van het Wetboek van de inkomstenbelastingen en artikel 30bis, § 2, van de wet van 27 juni 1969 tot herziening van de besluitwet van 28 december 1944 betreffende de maatschappelijke zekerheid der arbeiders.

... ³⁴

...

Afdeling 3

Wijzigingen aan de artikelen 93, § 3, en 94, tweede lid, van het sociaal strafwetboek

Artikel 93, § 3, van het sociaal strafwetboek

§ 3. Bij een veroordeling voor de feiten die vermeld zijn in de artikelen 151, 152, 175, 181, 186, eerste lid, 1° tot 3° en 7°, 188, 209 en 210, ten laste van de werkgever, zijn aangestelden of lasthebbers, wordt een afschrift van het vonnis of arrest verzonden naar de Commissie die ingesteld is bij artikel 13 van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken ³⁵.

Deze mededeling gebeurt binnen de maand vanaf het nemen van de beslissing door, naar gelang het geval, de griffier van de rechtbank van eerste aanleg of van het hof van beroep die ze heeft uitgesproken.

Artikel 94, tweede lid, van het Sociaal Strafwetboek

Indien de beslissing tot oplegging van een administratieve geldboete of tot schuldigverklaring betrekking heeft op feiten bedoeld bij de artikelen 151, 152, 175, 181, 186, eerste lid, 1° tot 3° en 7°, 188, 209 en 210, verzendt de bevoegde administratie een afschrift ervan naar de Commissie die ingesteld is bij artikel 13 van de wet van 20 maart 1991 houdende regeling van de erkenning van aannemers van werken ³⁶.

³⁴ Zie artikel 19 van het ontwerp.

³⁵ Zie artikel 20 van het ontwerp

³⁶ Zie artikel 20 van het ontwerp